

సనాతన సారథి

సెప్టెంబరు 2012

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 55

సంచిక 9

సెప్టెంబరు 2012

ప్రచురణ తేదీ

ఆగస్టు 23

1. తొలి పలుకు	సం॥	346
2. సర్వశక్తి స్వరూపుడు గణపతి	అవతార అనుగ్రహ భాషణం	348
3. ఆత్మ గురువు	ఆర్.జె. రత్నాకర్	352
4. '..ఆరోగ్యం మూలముత్తమం' (గత సంచిక తరువాయి)	శ్రీవారి దివ్యబోధ	355
5. ఆత్మసాక్షాత్కారమే పరమావధి	డా॥ ఎ. నరేంద్రనాథ్ రెడ్డి	360
6. కనువిప్పు కలిగించిన పర్యటన	హెచ్.జె. దొర	363
7. నీవూ నేనూ ఒక్కటే!	'సాయిదాసు'	364
8. జ్ఞానకాల పంబిరి (11వ భాగం)	ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్	367
9. సాయి భగవానుని సందేశోక్తులు	ఆదూరి శ్రీనివాసరావు	370
10. వాచ్ యువర్ యాక్సన్స్!	కోట శివకుమార్	371
11. వినాయకుడు	కొప్పరపు బాలామనోహరరావు	374
12. సదా స్మరామి సాయీశా!	సాయి శ్రీనివాస్	377
13. మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి (17వ భాగం)	బి.వి. రమణరావు	378
14. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	382
15. భ్రమలు - బలహీనత	చిన్నకథ	384

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం

ఎడిటర్ : బి.వి. రమణరావు

అసిస్టెంట్ ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

టెలిఫోన్ : 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128) STD: 08555 ISD CODE: 0091-8555

వార్షిక చందా: భారతదేశంలో: 60.00 విదేశాలకు: 550, లేక \$ 13, లేక £ 9, లేక € 9

గమనిక: అద్రుసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రక్కన చందాగడుపు ఎంతవరకు ఉన్నదో సూచించడం

జరిగింది. మూడు పువ్వుల గుర్తు (***) ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెన్యూవల్ చేయించుకోగలరు.

అధికారికమైన వెబ్ సైట్లు: శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం: www.sssbpt.org,

సనాతన సారథి: www.sanathanasasarathi.org E-mail: editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120 X40)లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త : కె.ఎస్. రాజన్

తొలి పలుకు

అది వినాయక నిమజ్జనోత్సవ సందర్భం. విద్యార్థులు అత్యంత కళాత్మకంగా, సృజనాత్మకంగా రూపొందించిన వివిధరకాలైన వాహనాలలో గణేశ్ ప్రతిమలను మందిరానికి ఊరేగింపుగా తీసుకొని వచ్చారు. స్వామికి నివేదించడానికి బ్రేలలో స్వీట్లు, కొబ్బరికాయలు కూడా తెచ్చారు. కొబ్బరికాయలను కొట్టడమంటే స్వామికి మహా సరదా. మందస్మిత వదనంతో రెండు కాయలను చెరొక చేత పట్టుకొని స్వామి ఒకదానిపై ఒకటి కొట్టే తీరులో అందం, ఆనందం తొణికిసలాడుతుంటాయి. విచిత్ర మేమంటే, ఎన్ని కాయలు కొట్టినా ఎడమ చేతిలో ఉన్న కాయ మాత్రం అలాగే ఉంటుంది, ప్రతిసారి కుడిచేతిలోని కాయ మాత్రమే పగులుతుంది, అదికూడా సరిగ్గా సగానికి. ఆరోజున విద్యార్థులు ఒకదాని తరువాత ఒకటి వరుసగా అందిస్తుంటే స్వామి ఎన్ని కాయలు కొట్టారో లెక్కలేదు. వినాయక ప్రతిమల ముందు స్వామి కొబ్బరికాయలు కొట్టిన దృశ్యాన్ని మరునాడు ఒక ప్రముఖ దిన పత్రిక ప్రచురించింది. అంతవరకూ బాగానే ఉంది. కానీ, ఆ ఫోటో క్రింద ఉన్న క్యాప్షన్ చదివితే నవ్వాచ్చింది, ఇంతకీ ఆ క్యాప్షన్ ఏమిటనుకున్నారు? “వినాయకుడికి పూజలు చేస్తున్న బాబా”. తమాషాగా ఉంది కదూ?!

“మానవుడు తన భావములనే భగవంతునియందు కూడా ప్రతిబింబింపజేసుకొని, భగవంతుడుకూడా తనవలె ఉన్నాడేమో అని భ్రమిస్తుంటాడు. తాను క్రింది స్థాయిలో కూర్చుని ఉన్నత స్థాయిలో ఉన్న భగవంతుణ్ని అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తుంటాడు. ఇది చాలా పొరపాటు” అన్నారు స్వామి 1997 వినాయక చవితి దివ్యోపన్యాసంలో. అంతేగాక, గణపతి పూజలోని అంతరార్థాన్ని విశదీకరిస్తూ, బాహ్యమైన పూజలతోపాటు అంతర్భావముతో కూడిన ఆచరణ అవసరమన్నారు. ఆనాటి దివ్యోపన్యాసంలోని కొంత భాగాన్ని “సర్వశక్తి స్వరూపుడు గణపతి” శీర్షికతో ఈ సంచికలో అందిస్తున్నాము.

ఎవరిని వారే ఉద్ధరించుకోవాలి, అని ఉద్బోధించారు భగవద్గీతలో శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ. మరి, కాలు గడప దాటకుండా, కాసు ఖర్చు కాకుండా కైవల్యం వచ్చి ఒళ్ళో పడాలని ఆశించే ఆధునిక మానవుని గతి ఏమిటి? తాను ఉద్ధరింపబడే మార్గమే లేదా? అంటే, ఎందుకు లేదూ?! కాసు ఖర్చులేకుండా, కాయకష్టం లేకుండా, చదువు సాధనాది బాధలు లేకుండా మానవుడు తనను తానుద్ధరించుకోవడానికి ఎంతో సులభమైన మార్గ మొకటున్నది. అదేమిటో ఆర్.జె. రత్నాకర్‌గారి రచన ‘అత్త గురువు’ తెలియజేస్తుంది.

1956లో ప్రశాంతి నిలయంలో భగవాన్ ఆసుపత్రిని ప్రారంభించినప్పుడు, “ఎట్టివారికైనా చక్కచేయడానికి స్వామి ఉన్నాడు కదా! ఇంక ఇక్కడ ఆసుపత్రి ఎందుకు?” అని కొందరు ప్రశ్నించారట. అలాంటి అవివేకులకు కనువిప్పు కలిగిస్తూ భగవాన్ చెప్పిన సమాధానం “...ఆరోగ్యం మూలముత్తమం” (అవతారవాణి)లో చదివి తెలుసుకోండి. రోగనివారణ అయినవారిపై స్వామి దయ ఉందనిగాని, పోయినవారిపై స్వామి దయ లేదనిగాని భావించటం పొరపాటు. సాయిబాబా వచ్చింది దేహాన్ని నిలబెట్టడానికి కాదు, దేహిని గుర్తింపజేయటానికి, అంటూ భగవాన్ పుట్టపర్తిలోని శ్రీ సత్యసాయి జనరల్ ఆసుపత్రి వార్షికోత్సవ సందర్భంగా 1958లో అనుగ్రహించిన దివ్యోపన్యాసంయొక్క చివరి భాగం ఈ సంచికలో అందిస్తున్నాము.

“ప్రేమయే నా అతి పెద్ద మిరకిల్” అని ఉద్ఘాటించారు భగవాన్. ప్రేమచేతనే వారు మానవాళిని ఆకర్షించారు. ప్రేమచేతనే ప్రపంచాన్ని గెలిచారు. వారి అనంత ప్రేమ ప్రవాహం పలు మానవోద్ధరణ కార్యాలుగా రూపుదాల్చి, విశ్వమానవాళినెలా తాకుతున్నదో సోదాహరణంగా వివరిస్తూ గురుపూర్ణిమనాడు ప్రశాంతి కౌన్సిల్ చైర్మన్ డా॥ ఎ. నరేంద్రనాథ్ రెడ్డిగారు చేసిన ప్రసంగం

‘అత్యున్నతాత్మారమే పరమావధి’ శీర్షికతో ప్రచురిస్తున్నాము. సేవ అంటే సాధారణంగా మనం తోటివారికి సాయపడటం అని భావిస్తాము. కానీ, సేవను సర్వోత్కృష్టమైన స్థాయికి తీసికొనివెళ్లారు, భగవాన్. నిజమైన సేవకు వారిచ్చిన నిర్వచనమేమిటో తెలియజేస్తున్నారు డా॥ నరేంద్ర రెడ్డి.

ఒకపర్యాయం స్వామి, ‘సాయిశ్రుతి’ (కొడైకెనాల్)లో విద్యార్థులతో ముచ్చటిస్తూ ఉన్నట్లుండి, “నేను ఎవరు?” అని ప్రశ్నించారు. విద్యార్థులందరూ ముక్తకంఠంతో “స్వామీ, మీరు భగవంతుడు” అన్నారు. “సరైన జవాబు కాదు” అన్నారు స్వామి చిరునవ్వులు చిందిస్తూ. “స్వామీ, మీరు శివశక్తిస్వరూపులు” అన్నారొకరు. “మీరు సర్వదేవతాస్వరూపులు” అన్నారు మరొకరు. అందరి సమాధానాలు వింటూ స్వామి చిట్టచివరికి, “నేను నేనే” అని ప్రకటించారు. మరొక సందర్భంలో, “స్వామీ, మీ నిజస్వరూపమేమిటి?” అన్న ఒక భక్తుని ప్రశ్నకు సమాధానంగా, “నీవు వేరు, నేను వేరు కాదు; నీవు నేనూ ఒక్కటే” అన్నారు. ద్వైతభావమున్నంతవరకు బాధలు, బంధనలు తప్పవని, అద్వైతానుభూతియే మానవాళి ఎదుర్కొంటున్న సకల సమస్యలకూ పరిష్కారమని పలు సందర్భాలలో స్వామి సూచించారు. భజనలు చేసినా, జపఢ్యానాదులు ఆచరించినా, సేవలు సల్పినా అద్వైత శిఖరాగ్రాన్ని అధిరోహించడమే సాధకుల అంతిమ లక్ష్యం కావాలని భగవాన్ తమ దివ్యోపన్యాసాలలోనూ, భక్తులతో జరిపే ఆంతరంగిక సంభాషణలలోనూ పలుమార్లు నొక్కి చెప్పారు. భక్త సాధకులపై భగవాన్ అద్వైతామృతమును వర్షించిన అటువంటి విశేష సంఘటనలలో రెండింటిని తెలియజేస్తుంది సాయిదాసుగారి రచన “నీవు నేనూ ఒక్కటే.”

విఘ్నేశ్వర తత్వాన్ని అంతరార్థ వివరణలతో విపులంగా విశదీకరిస్తుంది కొప్పరపు బాలామనోహర రావుగారి రచన ‘వినాయకుడు’

ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోని వివిధ జిల్లాల్లో గల శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల కార్యకర్తలు భగవానుని దివ్య పాదపద్మాల చెంత సమర్పించిన సేవాప్రసూనాల దివ్యపరిమళాలతో గుబాళిస్తూ, ముఖ్యంగా సాయిసంస్థల్లోని నవతరానికి, యువతరానికి ప్రేరణ నందిస్తున్న “జ్ఞాపకాల పందిరి”

ధారావాహికంలో ఈ మాసం అనిల్ కుమార్‌గారు నెల్లూరు జిల్లాలో సాయి సంస్థల అభివృద్ధికి, సాయి సందేశవ్యాప్తికి విశేషంగా కృషిచేసిన మహానుభావులను గుర్తు చేసుకుంటూ, ఆ జిల్లాతో తనకు గల అనుబంధాన్ని నెమరువేసుకుంటున్నారు.

గురువు, గోవిందుడు ఇరువురూ తన ఎదురుగా నిలిచితే మొదట గురువు పాదాలకే ప్రణమిల్లుతానన్నాడు కబీరుదాసు. కారణం, గోవిందుని చేరే మార్గం గురువే చూపించాడు కనుక. గురువు కేవలం మార్గం మాత్రమే చూపగలడుకానీ, సాక్షాత్తు పరమేశ్వరుడే పరమ గురువుగా లభ్యమైతే, వారు మనకు మార్గం చూపించడమేగాక మనతోపాటు ప్రయాణిస్తూ, మన తప్పుటడుగులను, తప్పుటడుగులను సరిదిద్దుతూ మనలను గమ్యం చేర్చే బాధ్యతనుకూడా వహిస్తారంటున్నారు శ్రీ కోట శివకుమార్. గురుపూర్ణిమనాడు ఆయన సాయికుల్యవంత్ హాలులో చేసిన ప్రసంగాన్ని ‘వాచ్ యువర్ యాక్షన్స్’ శీర్షికతో అందిస్తున్నాము.

“సందేహం తీరిందా?” అన్న ప్రశ్నకు ఉలిక్కిపడి వెనక్కి తిరిగి, చిరునవ్వులు చిందిస్తూ నిలబడిన స్వామిని చూసి సిగ్గుతో తలదించుకున్నారు రాజారెడ్డి గారు. “చంచలం హి మనః కృష్ణ ప్రమాధి బలవద్ధృఢమ్” అని అర్జునుడు ఆనాడు కృష్ణ పరమాత్మతో మొరపెట్టుకున్నాడు. మనస్సు మహా చంచలమైనది. విశ్వాస, అవిశ్వాసాలమధ్య ఊగిసలాడుతూ దైవశక్తినే అనుమానిస్తుంటుంది. అటువంటి సంశయాత్మక స్థితి నుండి సంపూర్ణ శరణాగతి స్థాయికి రాజారెడ్డిగారి ఆధ్యాత్మిక ప్రస్థానం వివరిస్తుంది ఈ మాసం ‘మహామహిమాన్విత ప్రేమావతారి’ ధారావాహికం. చంచలత్వానికి పుట్టినిల్లు, పెట్టింది పేరు అయిన వానరసైన్యం సైతం సాయిరాముని కనుసైగకు కట్టుబడి వారి సన్నిధిలో క్రమశిక్షణను పాటించిన అపూర్వ సంఘటనను చదువుతుంటే,

ఎట్టి విద్యలు జగతిని ఎరుగనట్టి

పక్షి జాతులు పశువులు పరమమైన

నియమమును బూని జీవింప నేర్చియుండ

తెలివి కలిగిన నరునకీ తెలివి లేదె”

అన్న సాయిశుని పద్యసూక్తి గుర్తుకు వస్తుంది.

- స॥

అవతార అనుగ్రహ భాషణం:

సర్వశక్తి స్వరూపుడు గణపతి

(వినాయక చవితి సందర్భంగా.....)

ప్రేమాత్మస్వరూపులారా!

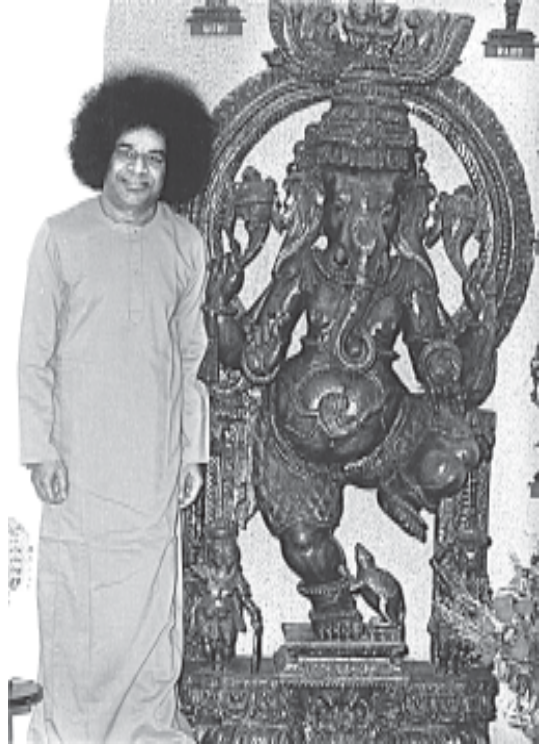
శివుడే జివుడు, జివుడే శివుడు. ఈ ఏకత్వాన్ని ఎవరు గుర్తించుతారో

వారే పరిపూర్ణ జ్ఞానులు.

పవిత్రమైన భారతీయ పర్వదినములన్నీ ఆధ్యాత్మిక అంతరార్థముతో కూడినవేగాని కేవలం బాహ్యచార సంబంధమైనవి కాదు. భారతీయులు వినాయకుణ్ణి పార్వతీ తనయుడనీ, గణాధిపుడనీ స్తుతిస్తూ ఉంటారు. పార్వతి శక్తిస్వరూపిణి అని, ఆమెకు జన్మించినవాడే గణపతి అని భావిస్తున్నారుకాని, దీని అంతరార్థమును గుర్తించడానికి ఎవ్వరూ ప్రయత్నించడం లేదు. పార్వతి అనగా పృథ్వి. కనుక పార్వతీ తనయుడనగా పృథ్వి పుత్రుడని అర్థం. అర్జునునికి పార్థుడనే పేరున్నది. పార్థుడనగా పృథ్వి పుత్రుడు. ప్రతి మానవుడు ఈ పృథ్వినుండి జన్మించినవాడే కనుక ప్రతి మానవుడూ పార్థుడే; ప్రతి మానవుడూ గణపతియే. గణపతి అనగా అర్థమేమిటి? ఏమిటి గణములు? ఎక్కడున్నవి? దశేంద్రియములు, మనస్సు, బుద్ధి ఈ ద్వాదశాదిత్యులకే గణములని పేరు. వీటికి అధిపతియైనవాడు గణపతి. 'గ' అనగా బుద్ధి, 'ణ' అనగా విజ్ఞానము. కనుక బుద్ధి, విజ్ఞానములకు అధిపతి గణపతి. ఇతడు ప్రతి మానవునియందు బుద్ధి, జ్ఞానస్వరూపుడై జీవిస్తున్నాడు.

గణపతి ఆరాధన నిన్న మొన్న ఏర్పడినది కాదు, వేదకాలమునుండి ఇది జరుగుతూ వస్తున్నది. ఋగ్వేదమునందు, నారాయణోపనిషత్తునందు, తైత్తిరియోపనిషత్తునందు కూడా అనేకచోట్ల గణపతి స్తుతి కనిపిస్తున్నది.

“తత్పురుషాయ విద్యుహే వక్రతుందాయ ధీమహి
తన్నో దంతిః ప్రచోదయాత్”

గణపతి సర్వశక్తి స్వరూపుడనే సత్యాన్ని నిరూపించింది వేదము. ఇతనికి వేరే నాయకుడు లేడు. కనుక, వినాయకుడని ఇతనికి పేరు వచ్చింది. ఇతడు మానవునియందు ఆత్మస్వరూపమును ధరించాడు. ఆత్మకు మరొక నాయకుడు లేడు కదా! ఇట్టి వినాయక తత్త్వమును గుర్తించాలంటే మన దృష్టిని అంతర్ముఖం గావించుకోవాలి.

ఈనాటి విద్యార్థులు వినాయకుణ్ణి అనేకవిధాలుగా ప్రార్థిస్తున్నారు. దేనికోసం? ఈ ప్రాకృత విద్యలందు తాము ఉత్తీర్ణులు కావాలని, గొప్ప డిగ్రీలు అందుకోవాలని. అసలు విద్య అనే పదము చాలా పవిత్రమైన అంతరార్థంతో కూడినది. ఈ లౌకిక చదువును విద్య అని చెప్పకూడదు. సకల శక్తిసంపన్నమైన తత్త్వమునకే విద్య అని పేరు. దీనినే 'ఎవేర్నెస్' (Awareness) అన్నారు. 'ఎవేర్నెస్' అనగా అంతో ఇంతో తెలుసుకోవడం కాదు, పరిపూర్ణ జ్ఞానమే 'ఎవేర్నెస్'. ఇట్టి జ్ఞానముకోసమే వినాయకుణ్ణి ప్రార్థించాలికాని, ప్రాకృతమైన డిగ్రీలకోసం కాదు.

పక్షపాతం చూపిన నందికి పార్వతి శాపం

ఒకానొక సమయంలో పార్వతీ పరమేశ్వరులు పాచికలాడుతున్నారు. అందులో ఎవరు ఓడారో, ఎవరు గెలిచారో చెప్పడానికి ఒక జడ్డి ఉండాలి కదా! పార్వతే ఎన్నుకుంది నందీశ్వరుణ్ణి జడ్డిగా. అటలో పార్వతి గెలిచింది. కానీ ఈశ్వరుడే గెలిచాడని నంది తీర్పు చెప్పాడు. పార్వతికి కోపం వచ్చింది. “నందీ! నీవు నయంకాని రోగంతో పీడింపబడుదువు గాక!” అని శపించింది. వెంటనే నందీశ్వరుడు ఆమె పాదాలపై పడి, “తల్లీ! నేను చేసింది తప్పే! దయచేసి నన్ను క్షమించి నాకీ శాపం నుండి విముక్తి పొందే మార్గాన్ని తెలియజేయ వలసింది” అని ప్రార్థించాడు.

వినాయక పూజతో నందికి శాపవిమోచనం

పార్వతి కనికరించి, “చూడు నందీ! త్వరలో నా కుమారుని పుట్టిన పండుగ వస్తున్నది. ఆ రోజున నీకీష్టమైన పదార్థమును నా కుమారునికి అర్పితం చేయి. అతని అనుగ్రహంతో నీకు శాపవిమోచనమవుతుంది” అన్నది. అప్పుడు నంది బాగా ఆలోచించి, తన కిష్టమైనది పచ్చని గరిక కాబట్టి దానిని వినాయకునికి అర్పితం చేశాడు. నంది తనకు ప్రీతికరమైనది వినాయకునికి ఇచ్చాడు. కాబట్టి వినాయకుడుకూడా తనకు ప్రీతికరమైనది నందికి అందించాడు. అప్పుడు నందికి శాపవిమోచనం కల్గింది. ఈనాటికీ మనం వినాయక పూజకు ఎక్కువగా గరికను ఉపయోగపెడుతున్నాము. ఇంతేకాదు, తుమ్మి పూలు, జిల్లేడు పూలు, మారేడు పూలు

మొదలైనవాటితో వినాయక పూజ చేస్తున్నాము. ఇవి మనకు ఏమాత్రము పనికిరావు. ఇలాంటివాటిని అర్పించి మనకు అవసరమైనవి, పవిత్రమైనవి, మన జీవితాన్ని సార్థకం గావించేవి భగవంతునినుండి పొందాలని ఆశిస్తున్నాము. మనం కాశీ ప్రయాగలకు వెళ్ళినప్పుడు మనకు అత్యంత ప్రీతికరమైన ఫలమునో, కూరగాయనో అక్కడ భగవంతునికి వదలిపెట్టవలెనని పండితులు చెబుతుంటారు. కాని ఈనాటి కలి మానవులు, కల్మష మానవులు తమకు ఏది పనికిరాదో, ఏది ఇష్టం లేదో దానిని మాత్రమే భగవంతునికిచ్చి తమకు ఇష్టమైన కోరికలు కోరుతున్నారు. ఇష్టం లేని కాకరకాయలను దైవానికి వదలిపెట్టి తీయని ఫలితములను ఆశిస్తున్నారు. ఇది సరియైన అర్పితం కానేరదు. వేదాంతము, “యద్భావం తద్భవతి” అన్నది. మన భావము ఎట్టిదో ఫలితము కూడా అట్టిదిగానే ఉంటుంది.

ఆరోగ్య భాగ్యాన్ని అందించే నైవేద్యం

ఈనాడు భారతీయులు వినాయకునికి కుడుములు, ఉండ్రాళ్ళు నైవేద్యం పెడుతుంటారు. వీటిని తైల సంస్కారం లేకుండా ఆవిరితో ఉడికిస్తారు. బియ్యం పిండిలో బెల్లము, నువ్వులు కలిపిపెట్టి ఆవిరితో ఉడికించి కుడుములను తయారుచేస్తారు. ఇది ఆయుర్వేదంలో చాల ప్రధానమైనది. ఆవిరితో ఉడికిన కుడుములవల్ల అనేకరోగాలు నివారణ అవుతాయి. బెల్లము వాత పిత్త దోషాలను పరిహారం గావిస్తుంది, నువ్వులు రక్తాన్ని పరిశుద్ధం చేస్తాయి. అంతేకాదు, దృష్టిని అభివృద్ధిపర్చుతాయి. ఆవిరితో ఉడికిన పదార్థం ఎవరికైనా సరే, సులభంగా జీర్ణమవుతుంది. ఆసుపత్రిలో కూడా హార్ట్ ఆపరేషన్ జరిగిన పేషంట్కు రెండవ దినమే ఇడ్లీలు పెడతారు; ఉప్పా, బోండా, పకోడాలు పెట్టరు. అనగా వినాయకునికి పెట్టే నైవేద్యం మానవునికి ఆరోగ్య భాగ్యాన్ని చేకూర్చుతుంది. ఆరోగ్యం, ఆనందం, శాంతి, జ్ఞానం మున్నగువాటిని చేకూర్చే తత్త్వమే వినాయక తత్త్వం. దీని నెవ్వరూ పూర్తిగా అర్థం చేసుకోవడం లేదు. ఏదో ఇంత మట్టి తెచ్చి వినాయకుని బొమ్మచేసి దానిపై పనికిరాని పుష్పములను వేసి దానిని ముంచి, తేల్చి చాలా ఘనంగా పూజ చేశామని సంతృప్తి

పడుతున్నారు. ఇది కాదు మనం చేయవలసింది. మనకు ప్రీతికరమైనది అర్పితం చేయాలి. ఇదే పార్వతి నందీశ్వరునికి బోధించినది. “ఓ నందీశ్వరా! నీకు ప్రీతికరమైనదేదో దానిని నా కుమారునికి నీవు అర్పించు. అప్పుడు తనకు ప్రీతికరమైనది తాను నీకు అందిస్తాడు” అన్నది.

మూషికవాహనుడనగా...

వినాయకుడు మూషికవాహనుడు. అతనికి పేరు ఎందుకు వచ్చింది? మూషికము చీకటికి గుర్తు. చీకటి అనగా అజ్ఞానం. చీకటిలో ప్రయాణం చేసేది మూషికము, లైటు ఉంటే ప్రయాణం చేయదు. కనుక మూషికవాహనుడనగా అజ్ఞానమనే చీకటిని అణగద్రొక్కినవాడని అర్థము. దీనికి మరొక అర్థం కూడా ఉన్నది. మూషికమునకు వాసన చాలా ప్రధానమైనది. వాసనను బట్టి ఏ పదార్థం ఎక్కడున్నదో కనుక్కోగలడు. జన్మాంతర వాసనలవల్లనే మానవుడు ఈ ప్రాకృత జీవితంలో అనేక పెడమార్గములు పడుతుంటాడు. వాసనలనగా కోరికలు. కనుక కోరికల నణగద్రొక్కినవాడు మూషికవాహనుడు. చూశారా! మూషికవాహనుడనగా ఎంత పవిత్రమైన అంతరాధాలు ఉన్నవో! వీటిని గుర్తించకుండా పెద్ద పొట్ట కల్గిన వినాయకుడు చిన్న ఎలుకపై ఎందుకు ప్రయాణించాలి? అని యోచిస్తారు కొందరు.

భగవత్తత్వం

భగవంతుడు ఏమి చెప్పినా, ఏది చేసినా మీ కోసమేగాని తనకోసం కాదు. భగవంతునిలో ఏనాడూ స్వార్థం ఉండదు. మీ గుణతత్త్వమును బట్టి భగవంతుడు ఇలాంటివాడు, అలాంటివాడు అని మీరు యోచన చేస్తారేగాని నిజంగా భగవంతుని ప్రేమతత్త్వాన్ని ఎవ్వరూ అర్థం చేసుకోలేరు. మానవునికి బయట కనిపించేదంతా తన అంతర్భావ ప్రతిబింబమే. తన భావములనే భగవంతునియందుకూడా ప్రతిబింబింపజేసుకొని, భగవంతుడుకూడా తనవలె ఉన్నాడేమో అని భ్రమిస్తుంటాడు. ఇది తన దోషమేగాని భగవంతునిలో ఏమాత్రము దోషము లేదు. భగవంతుడు నిర్వికల్పుడు, నిరాకారుడు, నిర్గుణుడు. తాను ఎట్టి ప్రమాణములకూ

చిక్కనివాడు కనుకనే భగవంతుణ్ణి అప్రమేయుడని కూడా అన్నారు. భగవంతుని గూర్చి ఎవరికి తోచినట్లు వారు భావించుకోవచ్చు. దానివల్ల ఆయనకు ఆదాయంగాని, నష్టంగాని ఏదీ లేదు. ఈనాడు ఎవరికి వారు తమ భావములపై ఆధారపడుతున్నారుకాని, దైవసంకల్పంపై ఆధారపడటం లేదు. ఎవరు భగవంతుని సంకల్పమును, భగవంతుని ఇష్టమును అనుసరిస్తారో వారే నిజమైన భక్తులు.

భగవంతుడు పెట్టే పరీక్ష

ఇనుప ముక్కను మట్టిలోవేస్తే దానికి ‘డస్ట్’ (దుమ్ము), చేరి రస్ట్ (త్రుప్పు) పడుతుంది. ఆ రస్ట్ ను తొలగించాలంటే దానిని అగ్నిలో వేయాలి. అదేవిధంగా మీ మనస్సులో తుచ్చమైన కోరికలనే డస్టు చేరటంచేత దానికి కల్మషమనే రస్టు పడుతుంది. ఈ కల్మషమనే రస్టును తీసివేయాలంటే దానిని టెస్టు (పరీక్ష) అనే అగ్నిలో వేయాలి. టెస్టు చేసినప్పుడే మీ జీవితానికి రెస్టు చేకూరుతుంది. విద్యార్థులు పై క్లాసులకు పోవాలనుకుంటే పరీక్షలన్నింటికీ సిద్ధంగా ఉండాలి. పరీక్షలో మంచిమార్కులు వచ్చినప్పుడే పైక్లాసులో చేరడానికి వీలవుతుంది. ఎంత ప్రియమైన వైస్ ఛాన్సలర్ అయినా విద్యార్థులకు పరీక్షలు పెట్టకుండా ప్రొమోషన్ ఇవ్వడు.

అదేవిధంగా భగవంతుడుకూడా మీకు ఉన్నత స్థాయిని అందించడానికే మీకు అప్పుడప్పుడు పరీక్ష పెడుతుంటాడు. టెస్ట్ పెట్టడమే భగవంతునికి మంచి టేస్ట్ (రుచి)గా ఉంటుంది. ఆ టెస్ట్ లను అందుకోవడం మీకు కూడా మంచి టేస్ట్ గా ఉండాలి. “ఓ భగవంతుడా! నీవు నాకు ఎంత త్వరగా పరీక్షలు పెడితే అంత త్వరగా నేను ఉన్నత స్థాయికి చేరుకుంటాను. కాబట్టి నాకు పరీక్షలు పెట్టు” అని ప్రార్థించాలి. కాని, ఈ కలి ప్రభావముచేత మానవుడు, “ఓ భగవంతుడా! నాకు పరీక్షలు పెట్టవద్దు” అని ప్రార్థిస్తున్నాడు. పరీక్షలు లేకపోతే పైక్లాసులకు పోవడానికెలా వీలౌతుంది?! అసలు ఏమిటి భగవంతుడు పెట్టే పరీక్ష? మీకు అశాశ్వతమైన ఈ జగత్తుపై ఎంత విశ్వాసముంది? దైవంపై ఎంత విశ్వాసముంది? అనేది పరీక్షిస్తాడు. మీకు భౌతిక జగత్తుపై ఉన్న విశ్వాసంలో

నూరింట ఒక భాగమైనా భగవంతునిపై లేకపోతే మిమ్మల్ని భగవంతుడెలా అనుగ్రహిస్తాడు?!

భగవంతుడు నమ్మకానికి తగిన ఫలితం ఇస్తాడు

మీరు పుత్ర మిత్ర భరణ వ్యాపారముల నిమిత్తమై, ధన ధాన్య భోగ యశస్సుల నిమిత్తమై ఎంతో కాలమును వ్యర్థం చేస్తున్నారు. అందులో నూరింట ఒక భాగమైనా భగవంతుని నిమిత్తమై వినియోగిస్తున్నారా? ముందు భగవంతునిపై విశ్వాసమును అభివృద్ధి పర్చుకోవాలి. తనపై తనకు అనుమానం కలవాడే భగవంతుణ్ణి అనుమానిస్తుంటాడు. కనుక ముందు మానవుడు తనను తాను నమ్మాలి; తరువాత భగవంతుణ్ణి నమ్మాలి. అలాంటి వాడే ఉన్నతస్థాయికి చేరుకోగలడు. తనను తాను నమ్మలేనివాడు దైవాన్ని ఎట్లా నమ్మగలడు?! ఒకానొక సమయంలో ఒక గ్రుడ్డివాడు జీసస్ వద్దకు వచ్చి తనకు కన్నులివ్వమని అడిగాడు. “నేనివ్వగలననే నమ్మకం నీకున్నదా?” అని అడిగాడు జీసస్. గ్రుడ్డివాడు, “ఆ నమ్మకంచేతనే నేను వచ్చాను” అన్నాడు. అప్పుడు జీసస్ అతని కళ్ళను స్పృశించి చూపును ప్రసాదించాడు. అదేవిధంగా అనేకమంది నావద్దకు వచ్చి, “స్వామీ! నాకు అది ఇస్తావా? ఇది ఇస్తావా?” అని అడుగుతారు. ముందు నేనివ్వగలననే నమ్మకం మీలో ఉన్నదా? మీ నమ్మకమును బట్టి నేనిస్తాను.

అల్పబుద్ధితో అధికులను అంచనా వేయకూడదు

జీసస్ దగ్గర ‘డౌటింగ్ థామస్’ ఉండినట్లుగా గురువులందరి దగ్గర అనేకమంది ‘డౌటింగ్ థామస్’లు ఉంటారు. ఒక పర్యాయం వివేకానందుడు రామకృష్ణునికి ధనంపై ఆశ ఉన్నదా? అని పరీక్షించడానికి అతని బెడ్ క్రింద కొన్ని కాసులు వేశాడు. రామకృష్ణుడు వచ్చి ఆ బెడ్ పైన కూర్చోబోయి ముళ్ళు గ్రుచ్చుకున్నట్లుగా ఎగిరి పడ్డాడు. అప్పుడు వివేకానందుడు తన అల్పబుద్ధికి సిగ్గుపడ్డాడు. మీరు మహనీయులను సరిగా గుర్తించాలనుకుంటే మీరుకూడా మహనీయుల స్థాయికి పోవాలి. విమానం ఆకాశంలో సంచరిస్తుంటే భూమిపై సంచరిస్తున్న మీకు విమానం కనిపిస్తుందిగాని, అందులోని ఫైలట్ ఎవరనేది మీకు తెలుస్తుందా? ఆ ఫైలట్ ను చూడాలని

ఆశగా ఉంటే మీరు టికెట్ కొనుక్కొని విమానంలో కూర్చోవాలి. అంతేగాని, మీరు క్రింద కూర్చుని ఫైనున్న ఫైలట్ ఎవరని ఆలోచిస్తే ప్రయోజనమేమిటి? ఈనాటి మానవులంతా క్రింది స్థాయిలో కూర్చుని ఉన్నత స్థాయిలో ఉన్న భగవంతుణ్ణి అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తుంటారు. ఇది చాలా పొరపాటు. మొట్టమొదట మీగురించి మీరు విచారణ చేసుకోవాలి; మిమ్మల్ని మీరు పరీక్షించుకోవాలి; మిమ్మల్ని మీరు శిక్షించుకోవాలి. ఈనాడు అందరూ పరులను శిక్షించడానికి ప్రయత్నం చేస్తుంటారుగాని, ఎవ్వరూ తమను తాము శిక్షించుకోరు.

గణపతి పూజలో అంతరార్థం

ఏ ఇబ్బందులూ కలుగకుండా మనం నిరంతరం సుఖసంతోషాలతో ఉండాలంటే సర్వవిఘ్నములు దూరం గావించే విఘ్నేశ్వరుని ప్రార్థించాలి. అంటే విఘ్నేశ్వరుని గుడికి పోవలెనా? కాదు, కాదు. “దేహో దేవాలయః ప్రోక్తో జీవో దేవస్సనాతనః” దేహంలోనే ఉన్నాడు వినాయకుడు. మన బుద్ధియే వినాయకుడు, మన విజ్ఞానమే వినాయకుడు, మన తెలివే వినాయకుడు. వీటిని సరియైనరీతిగా ఉపయోగపెట్టుకున్నప్పుడు మన కోరికలు అన్నీ నెరవేరుతాయి. దశేంద్రియాలకు అధిపతి గణపతి. కనుక ఏనాడు నీవు నీ దశేంద్రియాలను వశం చేసుకుంటావో అనాడు నీవే గణపతివి. పది దినములు గణపతిని పెట్టుకొని పూజించడంలో అంతరార్థమేమిటి? ఒక్కొక్క దినము ఒక్కొక్క ఇంద్రియమును అరికట్టుకోవాలి.

విద్యార్థులారా! వినాయక చవితి జరుపుకోవడమంటే ఏవో బాహ్యమైన పూజలు చేయడం కాదు. అవికూడా మనకు అవసరమే. కాని, అంతర్భావము లేని ఆచరణవల్ల ప్రయోజనం లేదు. మీలోనే దైవత్వం నిండి నిబిడీకృతమై యున్నదనే సత్యాన్ని గుర్తించి వర్తించండి. మీ బుద్ధియే గణపతి స్వరూపం. దానిని మీరు సద్వినియోగం చేసుకోండి. దాని నిమిత్తమై భగవంతునికి ప్రీతికరమైన పనులు చేస్తారండి. భగవంతునికి ఏది ప్రీతికరమైనది? మితభాష ప్రీతికరమైనది; ద్వేషము, అసూయవంటి దుర్భావములు ప్రీతికరమైనవి కాదు. కనుక ముందు వాటిని అణగద్రొక్కండి.

(తేదీ 6.9.1997)

ఆత్మ గురువు

ఆర్.జె. రత్నాకర్, శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు

ఉద్ధరే దాతృనాత్మానం నాత్మాన మవసాదయేత్
ఆత్మైవ హ్యేత్యనో బన్ధ రాత్మైవ రిపు రాత్మనః

“మనుజులు ఈ సంసార సాగరమునుండి
తమను తామే ఉద్ధరించుకొనవలెను.
తమకు తామే అధోగతి పాలు కారాదు.
ఏలనన లోకములో వాస్తవముగా
తమకు తామే మిత్రులు,
తమకు తామే శత్రువులు.”

(భగవద్గీత అధ్యాయం 6 శ్లో. 5)

“జంతూనాం నరజన్మ దుర్లభం” అని మనమందరం
అనేకసార్లు వినియున్నాము. కానీ, దానియొక్క నిజ
భావమేమిటనేది అర్థం చేసుకోవటం లేదు. సకల
జీవరాశులలో మానవజన్మ ఒక్కదానిద్వారానే దైవత్వాన్ని
తెలుసుకోవడానికి వీలుంటుంది. అయితే, అది సాధన
ద్వారానే సాధ్యమవుతుంది. దీనినే ‘పురుషార్థము’
అన్నారు.

ఆధ్యాత్మిక మార్గములో అందులో ఈ కలియుగములో
ఏ దేవుడూ మనకు ప్రత్యక్షమై, “నీవు అవధూతవైపో”, లేక
“దేవతామూర్తివైపో”, లేక “ఆత్మదర్శివైపో” అని వరాలు
ఇవ్వలేరు. మనం ప్రయత్నం చేయనిది, సాధన చేయనిది,
మనల్ని మనం ఉద్ధరించుకోలేము. ఈ సాధనా
తతంగమంతా మనకెందుకులే అనుకుంటే, అన్నిటికంటే
ఒక సులభ మార్గమున్నది. అదియే సాయి మార్గము.

కాసు ఖర్చులేదు, కాయ కష్టము లేదు,
లేదు చదువు, సాధనాని బాధ
మనసాకింత ఇచ్చి మరి సాయి కడనున్న
అందరాని ఫలము పొందుడయ్య

అని సెలవిచ్చారు, భగవాన్. మనస్సు స్వామికి ఇవ్వడం
అంటే వారు చెప్పినవాటిని పాటించడమే. సేవయే
మార్గంగా, ప్రేమయే గమ్యంగా మనం ముందుకు
సాగాలి. “హెల్ప్ ఎవర్, హెల్ప్ నెవర్” (ఎల్లప్పుడు
సహాయమే చేయి, ఎవరినీ బాధించకు), “లవ్ ఆల్, సర్వ్
ఆల్” (అందరినీ ప్రేమించు, అందరినీ సేవించు) అనే
మహామంత్రాలను అనుష్ఠానం చేస్తూ వాటిని అనవరతం
పాటించాలి. అంతే, మనము తప్పక ఉద్ధరింపబడతాము.

మనం ఈ భూమిమీద ఉన్నంతవరకు ఎన్నో క్రొత్త
క్రొత్త విషయాలను నేర్చుకుంటూనే ఉంటాము. అందునా
భగవాన్ సన్నిధానంలో మనం నేర్చుకునే పాఠాలు
సామాన్యమైనవి కావు. అవి జీవిత పాఠాలు. ఆయన
గురువులకే గురువు. అయినా అందరికీ అందుబాటులో
ఉండే ఆత్మగురువు. వారి దివ్య సన్నిధిలో నాకు ప్రాప్తించిన
ఒక అనుభవం మీకోసం....

ప్రేమరతనాలు - 9

నేను కాలేజీలో చదువుతున్న రోజులవి. పుట్టపర్తి
వాస్తవ్యులమైనా, కాలేజీ నియమానుసారంగా ఏడు
సంవత్సరాలు హాస్టల్లోనే ఉండి చదువుకున్నాను. సాయి
విద్యార్థులకు, స్వామికి ఉన్న బంధాన్ని వర్ణింపలేము. అది
అనిర్వచనీయము. స్వామి మాపై కురిపించే ప్రేమ ఇంతా
అంతా కాదు. దేవతలు సైతము అసూయపడేటంతటి
ప్రేమను మాకు పంచేవారు భగవాన్.

ప్రతి ఒక్క విద్యార్థి సంవత్సరములోనూ భగవాన్ కనీసం
రెండు, మూడు దఫాలైనా హాస్టల్కు విచ్చేసి మాతో

మాట్లాడి, మా అందరితో కలిసి భోంచేసి వెళ్ళేవారు. వారు హాస్టల్‌కి వస్తున్నారంటే అది మా అందరికీ ఒక గొప్ప పర్వదినం. అందరం ఏదో ఒక పనిలో నిమగ్నమై ఉంటాము. స్వామిని స్వాగతించడానికి వేదం పిల్లలు వేదం ప్రాక్షీసు చేస్తుంటారు. కొందరు డ్యాన్సులు ప్రాక్షీసు చేస్తుంటారు. కొందరు స్వామికి అందించేందుకు కార్డులు తయారు చేస్తుంటారు. కొందరు హాస్టల్ అలంకరణలో బిజీగా ఉంటారు. మొత్తానికి ఎక్కడ చూసినా హడావుడి. పండుగ వాతావరణం నెలకొంటుంది.

ఆరోజుల్లో డా॥ లక్ష్మీ నరసింహంగారు వార్డెన్‌గా ఉండేవారు. స్వామివారు హాస్టల్‌కి విచ్చేస్తున్న శుభ సందర్భంగా ఆయన ఏర్పాట్లన్నీ పర్యవేక్షిస్తున్నారు. డైనింగ్ హాలు దగ్గర నేను అగుపడ్డాను. “వెళ్ళి వంటశాలను చూసి వద్దాం” అని నన్ను వెంట తీసుకువెళ్ళారు.

డైనింగ్ హాలుకి, వంటశాలకి మధ్య ఒక చిన్న వరండా ఉంది. దానికి వెలుతురుకోసం ఇరువైపులా కిటికీలు ఉన్నాయి. వెళ్తూ ఆ కిటికీల గుండా బయటికి చూశాము. భయమేసింది! వంటశాల డ్రైనేజీ నల్లగా అసహ్యంగా కనబడుతోంది.

“భగవాన్ హాస్టల్‌కి వచ్చారంటే, తప్పకుండా వంటశాలకి వస్తారు. ఏం చేద్దాం?” అన్నారు లక్ష్మీ నరసింహంగారు.

“సార్, క్లీన్ చేయడానికి టైమ్ లేదు. కిటికీలు మూసేద్దాం” అన్నాను.

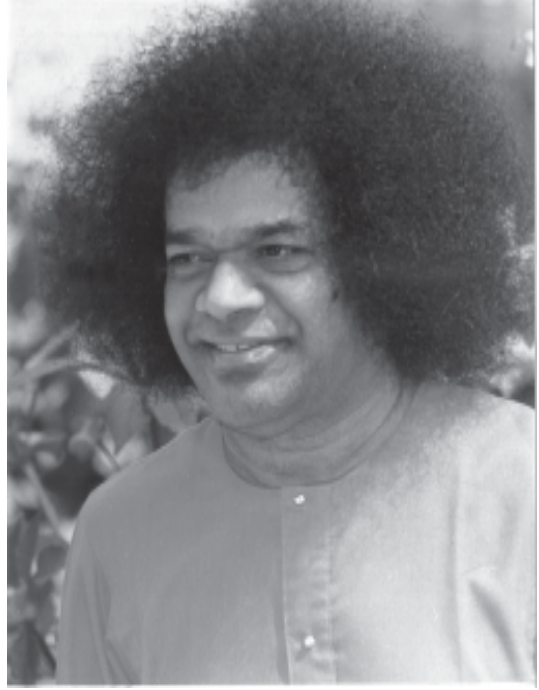
ఒక నిమిషం ఆలోచించారు. “సరేకానీ, వరండా చీకటి అవుతుంది. స్వామికి ఇబ్బంది అవుతుందేమో” అన్నారు.

“ఏం ఫరవాలేదు సార్, రెండు ట్యూబ్ లైట్లను ఏర్పాటు చేద్దాం” అన్నాను. కిటికీలు మూశాము. లైట్లు వెలిగించాము. అంతా సవ్యంగా ఉంది.

ప్రపంచం ఏమైపోయినా ఫరవాలేదు, స్వామికి మాత్రం అసౌకర్యం కలుగకూడదనుకొనే మహా భక్తుడు లక్ష్మీనరసింహంగారు.

స్వామికోసం ఏం చేయడానికైనా వెనుకాడకూడదనే మొండి మనస్తత్వం నాది.

2 రెండూ సరిపోయాయి.

“బ్రహ్మానందం...ద్వంద్వాతీతం...”

భగవాన్ హాస్టల్‌కి విచ్చేశారు. ప్రతి ఒక్కరిలోనూ స్వామి తమ స్వంత ఇంటికి వచ్చినంత సంతోషం! అందరి మొహాల్లో నవ్వులు విరబూస్తున్నాయి. చంద్రుని చూసి కలువలు ఎలా విచ్చుకుంటాయో అలా సాయిచంద్రుని చూసి మా అందరి హృదయాల్లో ఆనంద చంద్రికలు వెల్లివిరిశాయి. ఆ సాయంకాలం చాలా ఆనందంగా, ఆహ్లాదంగా గడిపాము. విద్యార్థుల్లో ఎంతోమందికి స్వామివారి నుంచి తొలి పలకరింపు, తొలి స్పర్శన భాగ్యము, తొలి సామీప్య దర్శనము, తొలి పాదనమస్కార భాగ్యము... ఇలా ఇంకా ఎన్నో వింత దివ్యానుభూతులు వారి సొంతమయ్యాయి.

భగవాన్ ఈసారి కూడా వంటశాలను సందర్శించారు. ఏమీ అనలేదు. అందరం చల్లగా ఊపిరి పీల్చుకున్నాము. భగవాన్ విద్యార్థులందరితో కలిసి భోజనం చేశారు. నేను వడ్డించే బ్యాచ్‌లో ఉన్నాను. భోజనానంతరం స్వామివారు ప్రశాంతి మందిరానికి తిరిగి వెళ్ళారు. వెళ్తూ మావైపు చూసి, తిని పడుకొమ్మని సైగలతో మాకు

సూచించారు. అదే పదివేలు! అప్పుడుకాని ఆకలి అనిపించలేదు. ఆరోజు పసందైన విందు భోజనమే! శుభ్రంగా భోజనం చేసి, హాస్టల్ డాబామీదకెళ్ళి పడుకున్నాను. చాలా అలసి ఉండటంచేత బాగా నిద్ర పట్టింది.

తెల్లవారుర్భామున అనుకుంటాను, ఒక స్వప్నం.

స్వప్నంలో, మేము కిటికీలోంచి వెలుపలికి చూస్తున్న సన్నివేశం.

వంటశాల డ్రైనేజీ కనిపిస్తున్నది.

దానిప్రక్కనే నిల్చుని ఉన్న భగవాన్!

నిర్ఘాతపోయాను. పరుగున వెళ్లి స్వామి పాదాలచెంత కూర్చున్నాను.

“స్వామీ, మీరు ఇక్కడ ఉండటమేమిటి! కాళ్ళకంటిన ఈ బురద ఏమిటి!” అని అడుగుతూ కర్చీఫ్ తో వారి పాదాలను తుడవసాగాను.

ఎక్కడలేని దుఃఖం నాకు ముంచుకొచ్చింది. తప్పిదం తెలుసుకున్నాను. స్వామి వంక చూశాను.

స్వామివారు నేరుగా నా కళ్ళలోకి చూస్తున్నారు.

“కిటికీలు మూసేస్తావా?” అన్న ప్రశ్న నా శరీరంలో ఒక షాక్ కొట్టించింది. తట్టుకోలేక ఏడ్వసాగాను. “స్వామీ, మన్నించండి” అని పదే పదే ప్రాధేయపడ్డాను.

స్వామి మరల, “మంచి చెడులు మీ దృష్టిలో మాత్రమే. నాకు గంగయైనా, డ్రైనేజీ అయినా అంతా ఒక్కటే కదరా!” అన్నారు.

సర్వభూతములనావరించిన చిదానందునకు భేద భావములెందుకుంటాయి!

ఎంత గొప్ప పాఠము!

ఎంత మంచి గుణపాఠము!

ఈ సత్యాన్ని స్వామివారి మాటల్లోనే....

ఒకటి మంచియనుచు ఒకటి చెడ్డయటంచు

సృష్టియందు నిర్ణయింపనగునె

ఇదియునదియు ఒక్క ఈశ్వరుండే చేసె

సత్యమైన మాట సాయి మాట

కనుకనే, “మంచి చెడ్డలుకూడ మనసులో సమముగా భావించుచుండుటే భక్తి నాకు” అని ఉద్ఘాటించారు.

“ఈ ప్రపంచంలో బాధలకు కారణం అంతర్ దృష్టి లేకపోవడమే. ఉన్న దోషమంతా మీ దృష్టిలోనేకానీ, ఈ సృష్టిలో లేదు” అన్నారు భగవాన్. మహాభారతంలోని ఒక సంఘటనను ఉదాహరించారు:

ఒకానొక సమయంలో శ్రీకృష్ణుడు ధర్మజుని పిలిచి, ఈ లోకంలో చెడ్డవారెవరైనా ఉన్నారేమో తెలుసుకొని రమ్మని ఆజ్ఞాపించాడు. అదేవిధంగా, దుర్యోధనుని కూడా, ఈ లోకంలో మంచివారెవరైనా ఉన్నారేమో చూసి రమ్మని కోరాడు. ధర్మరాజు తిరిగి వచ్చి, “బావా! ఈ లోకంలో చెడ్డవారెవరూ లేరు. ఏదైనా చెడు అనేది ఉంటే అది నాలోనే ఉండవచ్చు” అని తెలిపాడు. దుర్యోధనుడు కూడా తిరిగి వచ్చి, “కృష్ణా! ఈ లోకంలో మంచివాడెవడూ నాకు కనిపించలేదు. కాస్తో కూస్తో మంచితనమనేది ఉందంటే, అది నాలోనే ఉంది” అన్నాడు.

ఇద్దరూ ఒకే ప్రపంచాన్ని వెతికారు. ఒకరికి చెడ్డవాడే కనపడలేదు, మరొకరికి మంచివాడే అగుపడలేదు. దృష్టి ఎట్టిదో సృష్టి అట్టిది.

మనం ప్రతిదానికీ బయటివారిపై, బయటివాటిపై ఆధారపడుతున్నాం. అంతర్ముఖులమైనప్పుడే మనం ఉద్ధరింపబడతాము. అందుకే భగవాన్ తమ మధురమైన మాటలలో ఇలా అన్నారు:

అంతరాత్మకన్న అధ్యాపకుడు లేడు

అరయ కాలమె నీకు పరమ గురువు

గ్రంథ రాజంబేది ప్రత్యక్ష లోకమే

ఎవడు స్నేహితుండు? ఈశ్వరుండే!

భగవద్గీతలో కృష్ణ భగవానుడు, నిన్ను నీవు ఉద్ధరించుకోవాలని తెలిపితే, ఈనాడు సాయికృష్ణ పరమాత్ముడు మనల్ని మనం ఎలా ఉద్ధరించుకోవాలో ఆచరణాత్మకంగా, ఆదర్శపూర్వకంగా నిరూపించారు. స్వామియొక్క ఉపదేశాలను మనం ఆచరించి, మన అంతః శత్రువులను అంతమొందించి, మనకు మనం మిత్రులుగా తయారై, మనల్ని మనం ఉద్ధరించుకోవడానికి చేసే ప్రయత్నంలో స్వామివారి కృప మనపై ఎల్లవేళలా ఉండాలని ప్రార్థిస్తూ....

“సమస్త లోకాః సుఖినో భవంతు”

“...ఆరోగ్యం మూలముత్తమం”

(గత సంచిక తరువాయి)

సర్వ ప్రాణులకు జలము చాలా ప్రధానమైనది. ఈ నీరు త్రాగే విషయంలో ఆరోగ్యానికి అనుసరించవలసిన విధానము చెప్పవలసివస్తుంది. కొంతమంది డాక్టర్స్ భోజనము చేసేముందు నీరు త్రాగమంటారు. ఆరోగ్య సంబంధమైన విషయములో డాక్టర్స్ డిగ్రీ తీసుకొని ఉండవచ్చుకానీ, సృష్టి సంబంధమైన రహస్యము స్వామికి తప్ప ఎవరికీ తెలియదు. అర్థగంట ముందైనా నీరు త్రాగాలిగాని తినే సమయములో త్రాగరాదు. ఆహారములో చాలావరకు జలము ఉంటున్నది. జలముద్వారానే దేహంలో రక్తనాళములు కొంతవరకు శుభ్రమైపోతున్నాయి. జలమును తక్కువగా తీసుకొని అనవసరంగా పండ్ల రసములు అవీ ఇవీ తీసుకుంటే, వీటిలో అధికముగా జలము ఉంటుండదు, దీనిద్వారా మన దేహములోని కండరములుకూడా కొంతవరకు డ్రై అయ్యే ప్రమాదం ఉంటుంది. దేహములోనుండి జలము పోతే చాలా ఇబ్బంది అవుతుంది. జలము చాలా అవసరము. జలముద్వారానే దేహము జీవిస్తున్నది. ఆహారములేని దినము పూర్తి జలముతోనే గడిపినామంటే మన దేహములోనున్న సర్వభాగములుకూడను పరిశుద్ధమౌతాయి. ఉడుకు నీరు త్రాగకూడదు. ఏదైనా చలిజ్వరము వచ్చి, చెమటలు పట్టే సమయంలో కావాలంటే కొంచెం గోరువెచ్చని నీరు త్రాగవచ్చు తప్ప, ఎప్పుడుకూడను ఉడుకు నీరు త్రాగకూడదు. అయితే, కాచి చల్లార్చిన తరువాత త్రాగవచ్చు. నీటిలో కొన్ని క్రిములు ఉండవచ్చు. కనుక, ఆ క్రిమిధ్వంసముకోసమని కాచాలని అంటున్నారు. అయితే, ఈవిధంగా దేహమును మరింత అభివృద్ధి చేసుకోమని చెబుతున్నారా స్వామి, అని మీరనుకోవచ్చు. దేహాభివృద్ధి చేసుకొనేది దేని నిమిత్తమై? దేహిని పొందే నిమిత్తమై దేహాన్ని అభివృద్ధి చేసుకోమని చెబుతున్నాను.

నిరంతరము దేహముపైనే చింత ఉంటే ఇంక దేవుని చింతనకు చోటే ఉండదు. ఎవరైనా పహిల్వాన్స్, కుస్తీపట్టేవారైతే నిరంతరం దేహచింతనతోనే ఉంటారు. తినటము, కసరత్తు చేయటము - ఈ రెండింటియందే జీవితమంతా గడుపుతుంటారు. కాని, మనము ఎవరితో కసరత్తుకోసమని తింటున్నాం? ఇంద్రియాలతో కసరత్తు చేయాలి. ఇంద్రియాలను బలహీనం చెయ్యాలి. ఇంద్రియాలను ఓడించాలనుకున్నప్పుడు వాటికి అనవసరమైన స్థానము నందించకూడదు. ఆరోగ్యము చెడకుండా ఉండేందుకు ఎంత అవసరమో అంత తీసుకోవాలి. సకాలములో భోజనము చేస్తూ, సకాలములో నిద్రిస్తూ, మన కర్తవ్య కర్మలు సక్రమముగా చేస్తూ, ఆరోగ్యానికి లోటే లేదు.

ఇంతేకాక మరొకటి. భుజించటానికి ఆహారము, ధరించడానికి వస్త్రములు, ఉండటానికి ఇల్లు - ఈ మూడూ మానవుడు సహజంగా కోరే కోరికలు. ఈ మూడూ మన ఆరోగ్యమునకు సంబంధించిన కోరికలుగా ఉంటుండాలి. మనం ధరించే వస్త్రములు, తినే తిండ్లు, నివసించే ఇండ్లవలన కొంతవరకు అనారోగ్యము సంభవిస్తున్నది. కారణమేమనగా, సూర్యరశ్మి మనపై పడకుండాపోతున్నది. సూర్యరశ్మి పడకుండాపోవటం కొంత అనారోగ్యమునకు కారణమవుతున్నది. చొక్కాలు లేకుండా బయటతట్టు ఎండలో కష్టపడి పనిచేసే కర్షకుని పోయి చూడండి. వాని ఆరోగ్యము చక్కగా ఉంటున్నది. సూర్యకిరణములలో మానవునికి శక్తిసామర్థ్యములు అందించేవి ఉంటున్నాయి. దానిద్వారా వాని దేహము కొంతవరకు పరిశుద్ధము కావటము, కొన్ని క్రిములు నాశనము కావటము, అందులో ఆరోగ్యము ఏర్పడటము, జరుగుతున్నది. ఈనాడు మనము సూర్యరశ్మి సోకకుండా

ఇంట్లు కడుతున్నాం. సూర్యరశ్మి సోకకుండా వస్త్రములు ధరిస్తున్నాము. సూర్యరశ్మి తగలకుండా వంటలు భుజిస్తున్నాము. ఈ మూడు కారణములచే మన ఆరోగ్యము చెడిపోతున్నది. “చంద్రమా మనసో జాతః చక్షో సూర్యో అజాయత.” మనస్సు, బుద్ధి అనే సూర్యచంద్రాదులు కొంతవరకు అంతర్ ఆరోగ్యాన్ని, అంతర్ శుద్ధిని అందిస్తున్నాయి. బాహ్య సంబంధమైన సూర్యచంద్రాదులు పాంచభౌతికమైన దేహారోగ్యానికి తోడ్పడుతుంటారు. ఈ అంతర్ బహిర్ లక్షణములన్నీ బింబ ప్రతిబింబ తత్వమే గాని వేరుకావని మనము భావించుకోవాలి.

ఆధ్యాత్మిక మార్గములో ఆనందము కోరువారు ఆరోగ్యాన్ని పాటించాలి. అయితే, ఈవిషయమై అధికమైన శ్రద్ధకు పోనక్కర్లేదు. అసలు ఏ విషయమందూ అతిగా పోకూడదు. అతి చాలా ప్రమాదకరము; అన్నివిధాలుగా దుఃఖానికే చేరుస్తుంది. కనుక, మితాహారిగా ఉంటుండి, ఆత్మానందమునకు ధ్యానముగాని, యోగముగాని, యింకా కొన్నిరకములైన సాధనలు, భజనలు సల్పటానికి ఈ దేహము కొంతవరకు తేలికగా ఉండేలాగున ప్రయత్నం చేసుకోండి. అప్పుడు మీ సాధనలు సక్రమంగా జరుగుతాయి.

రాత్రి చక్కగా భోజనము చేసి పడుకున్నామంటే తెల్లవారుఝామున ఓంకారమునకు లేవాలి. కొంతమంది తెల్లవారుఝామున లేచి ధ్యానము చేయాలని ఆశిస్తారేగాని ఏడుగంటల వరకు మెలకువ రాదు. అలారం పెట్టినా అది కొడుతూ ఉండవలసినదేగాని వీడు లేవలేదు. కొంతమంది అలారం నిలిపివేసి మరల పండుకుంటారు; లేవ బుద్ధి కాదు. కారణం ఏమిటి? సోమరత్నం ప్రవేశించింది. ఎప్పుడైతే అధికముగా తింటామో అప్పుడు మన ఉదరము కుంభకర్ణుని స్థానమైపోతుంది. వాడు వచ్చి చేరినాడంటే ఆరు నెలలు యిక లేవడు! ఇలాంటి కుంభకర్ణులకు చోటివ్వకుండా ఉండటానికి మితాహారాన్ని పాటించండి. వారమునకు ఒక పర్యాయం ఉపవాసముండి ఉదరాన్ని శుభ్రపరచుకోండి. రుచియైన, పరిశుద్ధమైన ఆహార పానీయములను తీసుకుంటూ ఆరోగ్యాన్ని కాపాడుకొని దానిద్వారా ఆత్మానందము అందుకోవడానికి పూనుకోండి. ముఖ్యంగా మన భారతదేశములో అనారోగ్యము

అధికమైపోవడం, ఆహారములో కొరత ఇత్యాది కొన్ని రకములైన బాధలను మనము కండ్లారా చూస్తూనే ఉన్నాము. దీనికంతా దైవానుగ్రహము లేకపోవటమే కారణమని కొందరు వాదిస్తున్నారు. దైవానుగ్రహమనేది నిరంతరం ఉంటున్నదిగాని, ఒకపరి వచ్చేదీ, మరొకపరి పోయేదీ కాదది. సర్వదా సర్వకాలేషు సర్వత్ర నిండి నిబిడికృతమై ఉన్న తత్త్వమే ఆత్మతత్త్వము. అలాంటి పవిత్రమైన భగవంతునిపైన నెపములు వేయక మన ప్రయత్నములో ఏమాత్రము లోపము లేక కర్తవ్య కర్మలు సాగిస్తూ రావాలి. అప్పుడే దేశమునకు, దేహమునకు సేవ సల్పి దైవత్వాన్ని చక్కగా వ్యక్తపరచినవారమే కాకుండా అన్ని దేశములకు ఈ ఆధ్యాత్మిక సారమును అందించిన మహాత్మాగులుగా అయిపోతాము.

స్వామి సన్నిధిలో ఈ వైద్యాలయము ఎందువల్ల నిర్మించారు అని ఒక ప్రశ్న. ఈ ప్రశ్నలు వేసేవారికి ఆది, అంత్యము ఉంటుండదు. విచారణశక్తి లేనివారే యిలాంటి ప్రశ్నలకు ముందంజ వేస్తుంటారు. ఆసుపత్రి ఎందుకు కట్టించారు? అని అడుగుతున్నారుగాని మెస్ ఎందుకు పెట్టారని ఎందుకు అడుగకూడదు?! అది మాత్రం కావాలి, యిది ఎందుకు అని ప్రశ్నిస్తున్నారంటే కేవలం బుద్ధి తక్కువై ఉండాలి. “ఎట్టివారికైనా స్వామి ఉంటున్నాడు కదా, స్వామి చక్కచేస్తాడు” అంటే, చక్కచేయటము స్వామి కాదు, దానిని వక్కలేయటము స్వామి కాదు. ఈ రెండూ మీరు గుర్తుంచుకోవాలి. మన దుఃఖముగాని, సుఖముగాని భగవంతుడు లిఖించటం లేదు. “నీకు సుఖము” అని తన అనుగ్రహముతో వ్రాయటం లేదు. “నాయనా! ఇదిగో నీ దుఃఖముము తుడిచివేస్తున్నాన”ని తుడిచివేయటం లేదు. దుఃఖమును తుడిచివేసేది మీ సత్కర్మయే; వ్రాసేది మీ దుష్కర్మయే. మంచినిగాని, చెడ్డనుగాని అన్నీ మన కర్మలే ఇస్తున్నాయి. బియ్యపు పిండి తెచ్చి గోధుమ రొట్టె కావాలంటే అవుతుందా?! మామిడికాయ తిని దోసకాయ త్రేపు రావాలంటే వస్తుందా?! రాదు. పిండి కొద్దీ రొట్టె, తిండి కొద్దీ త్రేపు అన్నట్లుగా మన కర్మలకొద్దీ మన సుఖ దుఃఖములు వస్తున్నాయి. భగవంతుడు సాక్షీభూతుడే. అంతేగాని, సుఖానికి కారణం అనుగ్రహము కానేరదు, దుఃఖానికి కారణం ఆగ్రహము కానేరదు. ఈ రెండు

విషయాలు మీరు చక్కగా విశ్వసించాలి, అర్థం చేసుకోవాలి. అయితే, కొంతమంది ఈ ప్రదేశానికి వచ్చిన తరువాత, 'అయ్యా! ఈ విభూతి తీసుకో' అంటే, 'విభూతి మాత్రమే వేసుకుంటే తగ్గుతుందా?!' అనేటటువంటి వ్యక్తులుకూడా ఉన్నారు. వారికి డాక్టర్లపై నమ్మకము ఉండవచ్చును. తప్పులేదు. అలాంటివారికి యిష్టములేని విభూతి యిచ్చి, ఎన్ని విధములుగా వారిని అనందపరచుటకు ప్రయత్నం చేసినా వారికి వచ్చిన తలపు పోదు. కేవలం మాత్రలతోకాక మనస్సుతో కూడ దీనికి సంబంధము ఉంటున్నది. అనారోగ్యములో

మనస్సుయొక్క తత్త్వము కూడా ఇమిడి ఉంటున్నది. దీన్ని సైకాలజీ అంటారు. ఆరోగ్యమునకు తగిన చక్కని మందు ఇంట్లో ఉన్న అనుభవజ్ఞుడు యిస్తే పేషెంటు యిష్టపడడు. ఆసుపత్రికి వెళ్లిన తరువాత ఆ ఆసుపత్రిలోని డాక్టర్లు డిస్టిల్డ్ వాటర్ ఇంజక్షన్లను వీనికి రోగము నివారణ అయిపోతుంది! ఇచ్చేవాడు డాక్టరు అనే విశ్వాసమే దీనికి కారణము. చూచారా! కనుక, మనస్సుయొక్క తత్త్వముపై ఆరోగ్యము చాలా ఆధారపడి ఉంటుంది. కనుక, ఈ మనస్సుననుసరించి వారిని ఏదో ఒకరీతిగా అనారోగ్యము నుండి దూరం చేసి అనందము నందించే ఉద్దేశ్యముతో యిక్కడ ఒక వైద్యాలయాన్ని స్థాపించాము. వైద్యాలయమని పేరుకు మాత్రమేగాని రోగములు కుదిరేది ఆ వైద్యమువల్లగాని, లేక ఆ మందుల వల్లగాని కాదని కొంతమంది చెబుతుంటారు. మన కస్తూరికూడను మొదట ఈ విషయమును చెప్పాడు. "స్వామియొక్క దివ్యశక్తివల్ల ఆరోగ్యము కుదిరిపోతుంది; ఈ ఆసుపత్రిలో చేరినవారికి, డాక్టర్స్ కంటెను దివ్యశక్తి వల్లనే నివారణ కలుగుతున్నది" అని చెప్పాడు. నివారణ కలిగినవారి గురించి చెప్పాడుగాని చచ్చిపోయినవారిని గురించి చెప్పలేదే! రెండుకూడను నేను చూచుకోవాలి. నివారణ అయినవారిపై స్వామి దయ ఉందంటే, పోయినవారిపై స్వామి దయ లేదనా?! ఇవి రెండూ లేవు. ఒకరిపైన దయకాదు, మరొకరిపైన దయ లేకుండా పోవటముకాదు. దేహాలు వచ్చినవి పోతూనే

“ఓం శ్రీ సాయి ఆరోగ్య ప్రదాయ నమః”

ఉంటాయి. దేహాన్ని నిలబెట్టటానికి సాయిబాబా వచ్చాడా? కాదు, కాదు. దేహమును ఎవ్వరూ నిలబెట్టలేరు. ఆ దేహముయొక్క తత్త్వము, దానియొక్క కర్తవ్యము దానిని అనుసరించుకుంటూ పోతూనే ఉంటుంది. అయితే, ఉన్నంతవరకు ఏవిధమైన బాధలకూ, కష్టములకూ గురి కాకుండా, యితరులకు శ్రమ యివ్వకుండా చూచుకొనే ప్రయత్నమే మనయొక్క కర్తవ్యము. అంతేగాని,

**పాంచభౌతికము దుర్బలమైన కాయంబు
ఎప్పుడో విడిచేది ఎరుకలేదు
శత వర్షములదాక మితము చెప్పిరిగాని
నమ్మరాదామాట నెమ్మనమున
బాల్యమందో మంచి ప్రాయమందో లేక
ముదిమియందో లేక ముసలియందో
ఊరనో అడవిలో ఉదక మధ్యంబునో
ఎక్కడో విడిచేది ఎఱుక లేదు
మరణమే నిశ్చయమ్మది మానవునకు
బుద్ధిమంతుడై తన దేహమున్నయపుడె
తన్ను తా తెలియుట ధర్మతత్త్వ మరయ
సత్యమైనట్టి బాట శ్రీసాయి మాట!**

దేహము ఎప్పటికీ శాశ్వతం కాదు. అనేకమంది మహర్షులు అడవికి వెళ్లి వారి దేహభ్రాంతిని పూర్తి విసర్జించి, చుట్టూ పుట్టలవలె చేసుకొని గట్టును చేరారు. వీరంతా దేహభ్రాంతి కోసం తపస్సు చేశారా? లేదే! ఇంకా కొంతమంది

అజ్ఞానులు, “ఏమయ్యా, పుట్టపర్తి పోయినా రోగము నివారణ కాలేదే! సాయిబాబాని నమ్ముకున్నవాడు కూడా చచ్చిపోయాడే” అంటారు. సాయిబాబాను నమ్ముకున్న వారందరూ నిల్చిపోతుంటే చివరికి అన్నము లేక చావవలసి వస్తుంది. కాబట్టి, సాయిబాబాను నమ్ముకోవడం దేహముతో నిల్చాలనికాదు.

మీరు ఆశించేది ఒకటి, అందుకొనేది మరొకటి. ఏమి కారణము? అనగా, కోరేదానికోసం మీరు ప్రయత్నము చేయటం లేదు. ఒక చిన్న ప్రశ్న. ఇన్ని వేలమంది ఇక్కడ చేరారు. “నీవు ఎందుకు వచ్చావయ్యా?” అంటే “నాకు మోక్షప్రాప్తి కావాలి, భగవంతుని సన్నిధి పొందాలి, భగవదనుగ్రహానికి పాత్రుడను కావాలి, అతని సన్నిధి చేరిపోవాలి” అని అందరూ అంటారు. లోపల ఎన్ని కోరికలు ఉండినప్పటికీ మోక్షము కావాలనే కోరిక అందరికీ ఉంటుంది. అయితే, ఇప్పుడు నేను ఒక ప్రశ్న అడుగుతాను. “మోక్షము ఎవరికి కావాలో లెండి” అంటే ఎందరు లేస్తారు? “తప్పక యిప్పుడే యిస్తాను” అంటే తక్షణమే కూర్చుంటారు. చూడండి. ఇది నిజంగా కోరే కోరికేనా? మోక్షము కావాలని ఆశిస్తున్నారేగాని, యిప్పుడే యిస్తాను తీసుకొమ్మంటే యింకా పది సంవత్సరాలు గడువు కావాలంటారు. ఇది నిజమైన కోరికా?! కాదు. మనము ఆశిస్తున్నామేగానీ, ఆచరణ శూన్యమైపోతున్నది. కనుకనే మనము ఫలానికి దూరమైపోతున్నాము.

గడచిపోయిన కాలము తిరిగి రాదు. వచ్చే కాలము మనది కాదు. ఉన్న నిమిషము కదలిపోతున్నది, స్థిరము లేదు. ఇంక దేనికోసం కాలాన్ని కోరుతున్నాం? కాలము ఉన్నంతలో, కాయము ఉన్నంతలో సత్కర్మలు చేసి సదానందమును అనుభవించే ప్రయత్నానికి మనం పూనుకోవాలి. దీనికి కొంతవరకు ఆహార విహారములలో నియమం పాటించాలి. అందువల్లనే ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో సాత్వికాహారము, సత్సంగము అని పెట్టారు. సత్సంగములో దుర్బుత్తులకు ఏమాత్రము చోటుండదు. నడతలను సరిదిద్దటానికి, ఆరోగ్యాన్ని పోషించుకోవడానికి సాత్వికాహారము, సత్సంగము అనేవి పెట్టారు. అంతేగాని, సత్సంగము పేరుతో సమావేశమై “ఆమె యిట్లా, ఈమె యిట్లా” అని యితరుల చింతతో కాలము వ్యర్థము

చేసినామంటే పేరుకి సత్సంగమేగాని, అది పరమ దుస్సంగము! సాత్వికమైన మాటలతో, సాత్వికమైన కర్మలతో మనము కాలమును పవిత్రము చేసే సమయమే సత్సంగము. అంతేగాని, పదిమంది భక్తులు భజన చేసుకుంటూ పోతున్నామంటే అది సత్సంగము కాదు. బ్రహ్మముహూర్తంలో నగర సంకీర్తన జరుగుతుంటుంది. ముందు పాడేవారు తూగుతూ పోతున్నారో, పాడుతూ పోతున్నారో, అందరి కంఠములు చేరి ఉంటాయి కనుక ఏమీ చెప్పటానికి వీలుకాదు! ఒకవేళ వాడు తూలుతున్నా వెనుక వచ్చేవాడు ముందుకు తోస్తాడు కనుక వీడూ అట్లా పోతుంటాడు! ఈరకంగా జరుగుతుంటుంది! నా రెండు చెవులను ఈ వెంట్రుకలతో మూసుకున్నాను. కారణం ఏమిటి? అన్నీ నేను చేర్చుకోను. ఈ వెంట్రుకలు వడకొట్టి అవసరమైనవి మాత్రమే లోపలకు పంపుతుంటాయి. బట్ట వేసి వడగొడితే పై మీగడంతా పైకిపోయి, పాలు క్రింద వచ్చినట్లుగా ఈ వెంట్రుకలు ఫిల్టరు మాదిరి ఉండి అనవసరమైనవాటిని అక్కడే నిలిపివేస్తాయి. అవసరమైనవి మాత్రమే లోపలకు పోతుంటాయి. “రామ రామ రామ సీత” అని ముందు పాడుతుంటే, కొంతమంది వెనుకతట్టు వంటలగురించి విచారణ చేసుకోవటం జరుగుతుంటుంది. తెల్లవారి లేచిన తక్షణమే పరిశుద్ధమైన హృదయముతో పరమాత్ముని చింతించుకుంటే ఎంత హాయిగా ఉంటుంది! కనుక, మనము ఎలాంటి మాటలకూ చోటివ్వకుండా, కాలము దుర్వినియోగము కాకుండా పవిత్రము చేయాలి. అప్పుడే మన జీవితానికి విలువ ఏర్పడుతుంది. చిక్కిన సదవకాశమును మీరందరూ సద్వినియోగపరచుకోండి. ఈ వాక్య రత్నములను మీ హృదయమనే పెట్టెయందు భద్రపరచుకొని, మీకు అవసరమైన సమయమందు, ఆనంద సమయమందు వాటిని అలంకారముగా తీసుకొని, విన్న విషయాన్ని తిరిగి మననము చేసుకుంటూ, జీవితమునకే ఒక అలంకారముగా ఉండేటట్లుగా మీరు అందుకుంటారని ఆశిస్తున్నాను. ఇంతవరకు సాధనా మార్గములో తెలిసో తెలియకో కొన్ని పొరపాట్లు జరిగినప్పటికీ ముందయినా అలాంటి పొరపాట్లు రాకుండా జీవితాన్ని గడిపి మన భారతదేశానికి సార్థకమైన నామాన్ని అందిస్తారని ఆశిస్తూ ఆశీర్వాదిస్తున్నాను.

ఈనాడు ఆరోగ్య నిలయము యొక్క వార్షికోత్సవము. డాక్టర్స్ వారివారి కర్తవ్యము వారు చేస్తున్నారు. ఇక్కడ చేరినవారిలో ఎవరికైనా అనారోగ్యము ఏర్పడితే, స్వామి సులభంగా చిక్కే సమయము కాదు కనుక, తక్షణం డాక్టర్స్ దగ్గరకు వెళ్లి చూపించుకోవాలి. కాలాన్ని పవిత్రము చేసుకొనేకోసము వచ్చిన ఈ మూడు దినములు జ్వరముతో పండుకొంటే, మీరు పుట్టపర్తి వచ్చికూడను ప్రయోజనం ఉండదు. కనుక, త్వరగా ఆరోగ్యాన్ని పొంది ఈ సత్సంగములో మీరు చేరే సదవకాశమును చూచుకోండి. డాక్టర్స్ వారివారి కర్తవ్యములాచరిస్తూ రోగులను చూచుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. ఇటు ఆడవారు, అటు మగవారు అన్ని మందులూ దగ్గర పెట్టుకొని అవసరమైనప్పుడు యివ్వటానికి ప్రయత్నం చేయాలి.

మనం పెండ్లికి పోవాలంటే రెండు వస్త్రాలు బ్యాగ్లో పెట్టుకొని సిద్ధమౌతున్నాము. సినిమాకు పోవాలంటే ఐదు రూపాయలు జేబులో పెట్టుకొని చెప్పులు తొడుక్కొని బయలుదేరుతున్నాం. సాయంకాలం వాకింగ్ కోసం ఒక స్టిక్ తీసుకొని బయలుదేరుతున్నాము. అన్ని ప్రయాణాలకు సిద్ధమౌతున్నాముగాని అంత్యప్రయాణానికి మనము ఎలా సిద్ధమౌతున్నాము? ఏమీ కావటం లేదు. పెండ్లి

ప్రయాణమైనా క్యాన్సిల్ చేసుకోవచ్చు. సినిమా ప్రయాణం పోస్ట్పోస్ట్ చేసుకోవచ్చు. కానీ, అంత్య ప్రయాణమును క్యాన్సిల్ చేసుకోవటానికిగాని, పోస్ట్పోస్ట్ చేసుకోవటానికి గాని వీలుకాదు. ఈ ప్రయాణం సత్యమైనది. కనుక, దీనికి తగిన ఏర్పాట్లు మొట్టమొదట చెయ్యాలి. ఏమి ఏర్పాట్లు? అప్పటికప్పుడు సచ్చింతన చేస్తూ పోతే సంతోషము. అంతకంటే ఏమి కావాలి?! సద్భావములతో హృదయాన్ని నింపుకోవటం, సత్కర్మలు ఆచరించటము, సత్సంగములో చేరటము - ఇలాంటి సాధనలో ఉంటున్నామంటే ఏవిధమైన కష్ట సమయము ఏర్పడినాగాని మనకేమాత్రము అశాంతి లేదు. “పునర్జన్మ నవిద్యతే.” పునర్జన్మకు అవకాశ ముండదు. అట్లుకాకుండా, పోయిన సమయంలో కావలసినంత చింతలు మనస్సులో పెట్టుకొంటే, ఆ చింతల ఆశకోసం తిరిగి రాక తప్పదు. అది బాకీ. ఈ బాకీ అనుభవించటానికి తిరిగి రావాలి. ఈవిధంగా రావటం, పోవటంలోనే ఉంటే వచ్చినందుకు ఫలితం ఏమీ ఉండదు. కనుక, ఈ జీవితములోపల కొంతవరకు, ఉన్నట్లువంటి, చిక్కిన సదవకాశాన్ని సద్వినియోగపరచుకొని జీవితాన్ని సార్థకము చేసుకోవాలని నేను ఆశిస్తూ ఆశీర్వాదిస్తూ నా ప్రసంగాన్ని విరమిస్తున్నాను.

✽

రామ జన్మభూమి

విశ్వహిందూ పరిషత్ కార్యదర్శి శ్రీ అశోక్ సింఘాల్ స్వామితో, “స్వామీ, రామజన్మ భూమిని గురించి ఈ వాదోపవాదాలు, హింసాకాండలు వీటినుంచి బయటపడెయ్యడం స్వామి ఒక్కరికే సాధ్యం. శ్రీరాముడు జన్మించినదెక్కడో సూచించండి స్వామీ” అన్నాడు. అందుకు స్వామి, “సూచించడమేమిటి? ఖచ్చితంగా చెబుతాను” అన్నారు. ఉత్సుకతతో సింఘాల్, “ఎక్కడ స్వామీ?” అని అడిగేడు. స్వామి చిరునవ్వుతో, “కౌసల్య గర్భంలో” అన్నారు.

ప్రొ॥ బిరుదురాజు రామరాజుగారు ఆర్.ఎస్.ఎస్.లో ప్రముఖ కార్యకర్త. ఒకసారి రామజన్మభూమి గురించి అల్లర్లు జరిగిన సందర్భంలో ఆయన ఆ ఉద్యమంలో పాల్గొన్నాడు. వచ్చిన తర్వాత స్వామితో, “నేను వెళ్లి చూశాను స్వామీ, ఆ రామజన్మ భూమి విషయంలో జరిగిన దౌర్జన్యం మహాఘోరం” అన్నాడు. “అవును, అందుకే ఓ రోజు శ్రీకృష్ణ జన్మస్థానంలో కూడా ఉన్నావు” అన్నారు, స్వామి, (ఓ రోజు ఈ కార్యకర్తలందరినీ జైల్లో పెట్టేరు) ఆ విషయంలో సంభాషణ నిలిపివేస్తూ.

రాజకీయమైన వివాదాలలో జోక్యం చేసుకోవడం స్వామి అభిమతానికి విరుద్ధం.

ఆత్మసాక్షాత్కారమే పరమావధి

డా॥ ఎ. నరేంద్రనాథ్ రెడ్డి,

చైర్మన్, ప్రశాంతి కౌన్సిల్, శ్రీ సత్యసాయి అంతర్జాతీయ సేవాసంస్థలు

గురుపూర్ణిమ పర్వదినం రోజు సద్గురువు, సంరక్షకుడు అయిన శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి దివ్య పాదపద్మాలకు మనలను మనం పునరంకితం చేసుకొని, వారి తొలి భజన “మానస భజరే గురు చరణం దుస్తర భవసాగర తరణం” ద్వారా మనకిచ్చిన ప్రథమ సందేశాన్ని గుర్తు చేసుకొందాం. మన అదృష్టం కొలదీ ఈ పర్వదినాన్ని పరమ పవిత్ర ప్రశాంతి మందిర ప్రాంగణంలో దైవ సన్నిధానంలో జరుపుకొని ధన్యులమవుతున్నాం. ఈ ప్రదేశంలో ప్రతి అణువు, ఈ గాలి, ఈ నేల అంతా స్వామి దివ్య ప్రేమ, అనుగ్రహాలతో నిండి ఉన్నవే. ఇక్కడే కదా, ఆయన మన మధ్య నడిచారు, మనతో మాట్లాడారు, మనలను తాకి దీవించారు, నవ్వారు, నవ్వింపారు! ఆయన దివ్య ఆశీస్సులతో పావనమైన ప్రదేశం ఇదే కదా!

అలనాడు బుద్ధ భగవానుడు మహా నిర్వాణం పొందుతూ, దుఃఖిస్తున్న శిష్యులపై కరుణతో, తన అవతారంతో ముడిపడి ఉన్న నాలుగు క్షేత్రాలలో దేనిలోనైనా తన ఉనికిని, ప్రేమను అనుభూతిలోకి తెచ్చుకోవచ్చునని వరమిచ్చాడు. అవి, ఆయన జన్మస్థలమైన లుంబినీ వనం, జ్ఞానోదయమైన బోధగయ, బోధనలు చేసిన చోటు వరనస. నిర్వాణం చెందిన చోటు కుషీనర. అయితే, నేడు సాయి భగవానుడు భక్తులపై మరింత కరుణించి, నాలుగు కాక, ఒకే ఒక అనువయిన క్షేత్రాన్ని అనుగ్రహించారు. ఇదే ఆయన పుట్టి, పెరిగి, జ్ఞానబోధలు చేసి, మహా సమాధి చెందిన చోటు. కనుక, ఇక్కడకు వచ్చి మనము ఆయన ఆశీస్సులు పొంది ధన్యులమవగలుగుతున్నాం. అలా అని, ఆయనను ఈ ఒక్కచోటుకు పరిమితం చేయలేం. ఆయన పర్తివాసుడేకాక సర్వహృదయవాసికూడా. ఎక్కడినుంచైనా హృదయ పూర్వకంగా పిలిస్తే ఆయన పలుకుతారు.

గురుపూర్ణిమ అనేది సాధకులు తమ గురువుల పట్ల కృతజ్ఞతను శాయశక్తులా చూపించుకొని పూజించే దినం. ఎందుకంటే, గురువు దైవాన్ని చేరే మార్గం చూపిస్తాడు కనుక. అయితే, మనది రెండింతల అదృష్టం. గురువు, దైవం ఒకరే అయి శ్రీ సత్యసాయిబాబా రూపంలో నిలిచారు. ఆయన మామూలు గురువు కాదు, ఆది గురువు, పరమ గురువు, సద్గురువు, జగద్గురువు, “గురునాం గురుః”

గురు శబ్దానికి స్వామి చెప్పిన వివరణ, “గు = గుణాతీత, రు = రూపవర్జిత”. కనుక, అట్టి గురువుని, దైవాన్ని రూపనామాలకు, దేశకాలాలకు పరిమితం చేయటం మన అజ్ఞానం. అసలు ‘సాయిబాబా’ అన్న పేరులోనే ఈ సత్యం దాగి ఉంది. SAI (సాయి) అంటే, See Always Inside, అనగా అంతర్యామి. BABA (బాబా) అంటే, Being, Awareness, Bliss, Atma, అనగా సత్ చిత్ ఆనంద ఆత్మ. ఈవిధంగా ఆయన పేరే ఆయన సత్యాన్ని ప్రకటిస్తోంది. విశ్వమంతా నామం, రూపం, సత్తు, చిత్తు, ఆనందములనబడే అయిదు తత్త్వాల కూడిక. వీటిలో నామం, రూపం అశాశ్వతాలు; కాలానుగుణంగా మార్పు చెందుతుంటాయి. కానీ, సత్ చిత్ ఆనందాలు సదా మార్పు లేకుండా ఉంటాయి. అవతారాల విషయంలోకూడా అంతే. కనుక, ఆధ్యాత్మిక సాధకుల దృష్టి రూపనామాల కతీతంగా సత్ చిత్ ఆనందాలపై నిలిచి ఉండాలి. అదెలా సాధ్యమని అడిగితే, స్వామే దానికి ఒక మార్గం చూపించారు. ప్రేమే దీనికి రాజమార్గం. దైవమే ప్రేమ, ప్రేమే దైవం. చంద్రుని చూడడానికి చంద్రకాంతియే ఆధారమైనట్లు, దైవానుభూతి ప్రేమతోనే సాధ్యమవుతుంది. “నీ దినచర్యను ప్రేమతో ప్రారంభించు, ప్రేమతో నింపు, ప్రేమతో ముగించు.

దైవసన్నిధికి మార్గమిదే” అంటూ సూటిగా, సరళంగా ప్రేమమార్గాన్ని ప్రబోధించారు స్వామి. అసలు స్వామియొక్క జీవితం, ఆదర్శం, సందేశం, మానవోద్ధరణ కార్యాలు అన్నిటినీ కలిపి సంక్షిప్తంగా ‘ప్రేమ’ అనే ఒకే ఒక్క మాటలో క్రోడీకరించవచ్చు. స్వామి ప్రేమస్వరూపులు, ప్రేమావతారులు; ప్రేమే రెండు కాళ్ళపై నడిచొచ్చిందనిపించేవారు. “ప్రేమసాగరా” అంటూ స్వామి నొకరు సంబోధిస్తే, “సాగరానికి అంచులున్నాయి, నా ప్రేమ ఎల్లలు లేనిది, అనంతమైనది” అంటూ స్వామి సరిదిద్దారు. ఈ అనంత ప్రేమ ప్రవాహం ప్రపంచ వ్యాప్తమైన కోట్లాది భక్తుల నెలా తాకుతున్నదో నేనిప్పుడు మీకు చెబుతాను.

సాయి మహిమలు ఆయన ప్రేమకు చిహ్నాలు. ‘మిరకిల్స్ ఆర్ మై విజిటింగ్ కార్డ్స్’ అన్నారు. నిన్ను మేమిక్కడ జరుపుకొన్న అంతర్జాతీయ సత్యసాయి సంస్థల కార్య నిర్వాహకుల సమావేశంలో ఎందరో తమతమ దేశాలలో విరివిగా జరుగుతున్న మిరకిల్స్ వివరాలను మాతో పంచుకున్నారు. పలుచోట్ల పూజకోసం అమర్చిన చిత్రపటాల్లోంచి విభూతి, కుంకుమ, తేనెవంటి పవిత్ర ద్రవ్యాలు పుట్టుకొస్తున్నాయి. ఇలాంటి సంఘటనలు థాయిలాండ్, ఇండోనేషియా, ఐరోపా, కెనెడా, అమెరికాలతోపాటు అనేక ప్రాంతాల్లో జరుగుతున్నాయి. ఇది స్వామి మనతోనే ఉన్నారని చెప్పడానికి నిదర్శనం. ఆయన మనతోనే ఉన్నారు, ఉంటున్నారు, ఎప్పటికీ ఉంటారు. వీడని తోడుగా మనలని కాపాడి నడిపించే జీవనభాగస్వామి మన స్వామి.

2011 ఏప్రిల్ 24న స్వామి మహాసమాధి సందర్భంలో నేనిక్కడ నెల రోజులు ఉండిపోయాను. ఇక తిరిగి వెళ్ళి నా బాధ్యతలు కొనసాగించాలని మే ఒకటికి ప్రయాణం పెట్టుకున్నాను. దానికి వారం రోజుల ముందు ఒక సాయంత్రం భజన తర్వాత రూముకి తిరిగి వెళ్ళిన నాకు గుండె దడ, కడుపు నొప్పితో విపరీతమైన బాధ మొదలైంది. ప్రాణాలు పోతున్నాయనిపించింది. నేను స్వయంగా డాక్టరునే కనుక ఇది పాంక్రియాటైటిస్ లోక హార్ట్ ఎటాక్ లోక డైసెక్టింగ్ ఆండ్యులిస్ మో అయి ఉంటుంది కనుక ఇక ఆశ లేదనుకున్నాను. కాశీవంటి ఈ

పవిత్ర క్షేత్రంలో ప్రాణం విడువడంకంటే భాగ్యమేముంది అని నిర్ధారణ చేసుకొని హాస్పిటల్ చేరుకున్నాను. అక్కడ అన్నిరకాల వైద్య పరీక్షలలోనూ దోషాలు కనిపించాయి. ఇది తీవ్రమైన కొలస్టెటిస్ వ్యాధి అని, వెంటనే శస్త్ర చికిత్స చేయించుకోవడం మంచిదని వైద్యులు చెప్పారు. కానీ, నేనొప్పుకోలేదు. స్వామి దయవలన నొప్పి తగ్గు ముఖం పట్టడంతో అనుకున్నట్టుగానే అమెరికా తిరిగి వెళ్ళగలిగాను. అక్కడ వైద్య పరీక్షలు చేయించుకుంటే, అంతా మామూలుగానే ఉన్నాయి. ఆవిధంగా స్వామి “నేనున్నాను” అని నాకు తెలియజేశారనిపించింది. మహా సమాధి తరువాత కూడా ఆయన ముందులాగానే మన ఇంటా కంటా వెంటా జంటా ఉండి కాపాడుతున్నారన్న గట్టి విశ్వాసం నాలో నాటుకుపోయింది.

ఏనుగువంటి తమ దివ్యత్వంతో పోల్చితే ఈ చమత్కారాలు (మిరకిల్స్) కేవలం దోషులవంటి చిన్న విషయాలని స్వామి ఒకసారి చెప్పారు. కనుక, మనం ఇంకా ముందుకు సాగవలసి ఉంది. దీంతో నాలుగు స్థాయిలున్నాయన్నారు స్వామి. అవి 1. చమత్కారం 2. సంస్కారం 3. పరోపకారం 4. సాక్షాత్కారం. కనుక, చమత్కారాలైన మహిమలతోనే ఆగిపోక సంస్కారంవైపు సాగుదాం. అంటే Individual Transformation. ఈనాడు IT అంటే www గుర్తు వస్తుంది. అంటే, world wide web. కానీ, Individual Transformation అనే IT లో www కి అర్థం work, worship, wisdom. కర్మ, భక్తి, జ్ఞానములనే సాధనలతో ఎవరిని వారు సంస్కరించుకోవలసి ఉంది.

ఇక, మూడవ స్థాయి అయిన పరోపకారం. దీనికి స్వామియే చక్కటి ఉదాహరణ. ఆయన ఆరంభించిన విద్యా వైద్య త్రాగునీటి పథకాలను మనం స్ఫూర్తిగా తీసికొని ప్రపంచమంతా సేవలు గావించాలి. ఇప్పటికే అలా ఎన్నో జరుగుతున్నాయి. ఒకసారి ఈ కార్యక్రమాల నివేదికను స్వామికి నేను చూపిస్తే స్వామి సంతోషిస్తూనే, “మరి మూగ జంతువుల మాటేమిటి?” అన్నారు. స్వామి సూచనను వెంటనే అమలుచేసి, పెంపుడు జంతువులకు వైద్యాన్ని అందింపజేస్తున్నాం. ఇవేకాక, వ్యాధి నిరోధక పథకాలు, సామూహిక ఆరోగ్య పథకాలు, ఆరోగ్య

అవగాహనా ఉద్యమాలవంటివి కూడా విశ్వవ్యాప్త సాయి సంస్థలు చేపడుతున్నాయి. ఇక, విద్యారంగం మాటకొస్తే 81 దేశాల్లో శ్రీ సత్యసాయి మానవతా విలువల ఆధారిత విద్యా బోధన జరుగుతోంది. ఇవన్నీ ఒక ఎత్తయితే ప్రపంచ మంతా దీనులకు, అర్థితులకు నిత్యం జరిగే అన్న వస్త్ర వస్తు దానాలు మరొక యెత్తు. ఈసందర్భంగా సత్యసాయి భక్తుల నిస్వార్థ పరోపకార కార్యాలకు మచ్చుతునకలైన రెంటిని ప్రస్తావిస్తాను.

2010 జనవరిలో హైతీ దేశంలో భారీ భూకంపం సంభవించినప్పుడు ఒక వారంలోపలనే మన సత్యసాయి సేవాసంస్థల సభ్యులు అక్కడికి చేరుకొని అన్నపానాలు, వైద్యసేవలు అందించడం మొదలుపెట్టారు. ఆ దుర్ఘటన జరిగి రెండేళ్ళయినా ఈనాటిదాకా సత్యసాయి సంస్థల సేవలు అక్కడ కొనసాగుతూనే ఉన్నాయి. మిగిలిన స్వచ్ఛంద సంస్థలు ఆర్థికపరంగానే తిరిగి వెళ్లిపోయాయి.

అలాగే 2011 మార్చిలో జపాన్‌లో భూకంపం సంభవించినప్పుడు వెంటనే సత్యసాయి సంస్థలు నడుం కట్టుకొని నలభై టన్నుల ఆహార వస్తువులు, దుస్తులు పంపిణీ చేసి, నిరాశ్రయులకు నీడనిచ్చి సేవలందించాయి. అక్కడ ఒక యువతి తనవారినందరినీ పోగొట్టుకొని నిరాధార అయిందికానీ, మన భక్తులందించిన సహాయాన్ని స్వీకరించడానికి అభిమానపడి వద్దంది. వారామె చేతిలో స్వామి చిత్రపటాన్ని ఉంచి, దైవాన్ని ప్రార్థించుకోండి, మీకు అవసరమైనవి ఆయనే ఇస్తాడని చెప్పారు. దానికామె, నాకు నా తల్లి కడచూపు దక్కితే మీ మాట నమ్ముతానంది. ఆ భూకంపానికి వచ్చిన ఉప్పెనలో వేలమంది సముద్ర గర్భంలోకి కొట్టుకుపోయారు. కానీ, ఆ మరుసటి రోజు సముద్ర కెరటాలు ఆమె తల్లి దేహాన్ని ఒడ్డున పడేశాయి. ఆమె సంభ్రమాశ్చర్యాలతో స్వామికి కృతజ్ఞతాశ్రువులు సమర్పించుకొంది. నిజంగా ఆ ప్రేమసాగరుని మహిమకు ఎల్లలు లేవు!

చివరగా, నాల్గవ స్థాయి అయిన సాక్షాత్కారం. అసలు సత్యసాయి భక్తులు చేసే భజనలు, సేవలవంటి కార్యక్రమాలన్నిటి ముఖ్యద్దేశం ఒక్కటి మాత్రమే. అదే మనలో ఉన్న దివ్యత్వాన్ని సాక్షాత్కరింపజేసుకోవడం. అందుకే స్వామి, “చిత్తస్య శుద్ధయే కర్మః” అన్నారు. జీసస్

కూడా “చిత్తశుద్ధి గలవారు ధన్యులు. వారు దైవాన్ని అన్వేషిస్తారు” అని అన్నాడు. కనుక, సాక్షాత్కారానికి కావలసింది చిత్తశుద్ధి. రోమ్‌లో జరిగిన సత్యసాయి సంస్థల విశ్వమహాసభలకు స్వామి పంపిన సందేశంలో ‘యూనిటీ ఈజ్ డివినిటీ, యూరిటీ ఈజ్ ఎన్‌లైటెన్‌మెంట్’ అని వ్రాశారు. కనుక, పరోపకారమైన నిస్వార్థ సేవలద్వారా చిత్తశుద్ధి పొంది దైవత్వాన్ని సాక్షాత్కరింపజేసుకుందాం.

1990 సం॥లో స్వామి షిర్డీ బాబా గురించి వరుసగా రోజూ తెలుగులో ఉపన్యాసాలిచ్చారు. నేను వాటిని ఆంగ్లంలో అనువాదం చేసి పుస్తక రూపంలో తేవాలని ఉత్సాహపడి, స్వామిని అనుమతి అడిగాను. అది భక్తుల కోసం నేను చేయగల గొప్ప సేవ అని అనుకున్నాను. కానీ, స్వామి నన్ను వారిస్తూ, “అది కాదు గొప్పసేవ. నిజమైన సేవ నిన్ను నీవు తెలుసుకోవడం. ఆత్మసాక్షాత్కారమే అన్నిటికన్నా పెద్ద సేవ” అని అన్నారు. దానికి చాలా సమయం పడుతుందని స్వామికి విన్నవించుకున్నాను. అందుకు స్వామి ఇచ్చిన సమాధానం, “తరతరాలు చీకటి నిండిన గుహలో ఒక్క దీపం వెలిగించగానే చీకటి పోతుంది. అలాగే నీకు ఆర్థి ఉంటే క్షణంలో దైవ సాక్షాత్కారం కలుగుతుంది.”

మరొకసారి పూర్ణచంద్రలో స్వామికి పాద సేవ చేసే అదృష్టం నాకు కలిగింది. ఆ సమయంలో, “స్వామీ, మీరు మరల ప్రేమసాయిగా వచ్చినప్పుడుకూడా నాకిలాంటి పాదసేవా భాగ్యం కావాలి” అన్నాను. అందుకు బదులిస్తూ స్వామి, “అది సరైన కోరిక కాదు. నన్ను ఇప్పుడు చూస్తున్నావు, సేవిస్తున్నావు, నా ప్రేమను పొందుతున్నావు. ఇంక మరొక జన్మ ఎందుకు? ఈ జనన మరణాలనే చక్రంలో పడకుండా, ఇదే నీ చివరి జన్మ కావాలని సంకల్పించుకో” అన్నారు. కనుక, ఆ భగవానుని ఆజ్ఞానుసారం ఈ జన్మలోనే మన జీవిత లక్ష్యమైన ఆత్మసాక్షాత్కారం పొంది, అమృతత్వం సాధించి, శ్రద్ధాంతం విశ్వే అమృతస్య పుత్రాః అని చాటి చెప్పుదాం.

(గురుపూర్ణిమ సందర్భంగా డా॥ ఎ. నరేంద్రనాథ్ రెడ్డి సాయికుల్యంత హోల్లో చేసిన ప్రసంగం ఆధారంగా)

తెలుగు సేత: పూర్ణచంద్ర రావు

కనువిప్ప కలిగించిన పర్యటన

హెచ్.జె. దొర, డైరెక్టర్ జనరల్ ఆఫ్ పోలీస్ (బెంగళూరు),

శ్రీ సత్యసాయి వరల్డ్ కౌన్సిల్ సభ్యులు

2012 జూన్, జులై మాసాలు ఇంగ్లండ్‌లో ఉండి, ఎన్నో సత్సంగాలలో పాల్గొని, భజన కేంద్రాలు సందర్శించి జులై 20న తిరిగి వచ్చేను. యు.కె. కౌన్సిల్ అధ్యక్షుడు, స్వామి కాలేజి పూర్వ విద్యార్థి అయిన డా॥ కిరణ్ పటేల్ ఈ పర్యటనలో కూడా ఉండటం నాకెంతో సహాయంగానూ, ఉత్సాహకరంగానూ ఉండింది. నేనక్కడికి వచ్చిన సందర్భం పురస్కరించుకొని అట్టహాసంగా సభలు, సమావేశాలు ఏర్పాటుచేసి భక్తులకు అనవసరమైన వ్యయ, ప్రయాసలు కలిగించవద్దని చెప్పాను. వాళ్ళవాళ్ళ అనుకూలాల ప్రకారం ఎక్కడెక్కడ సత్సంగాలు, భజనలు, అధ్యయన తరగతులు జరుగుతున్నాయో ఆయా రోజుల్లో ఆయా సమయాల్లో అక్కడికి వెళ్లి ఆయా కార్యక్రమాలలో నేనూ పటేల్ పాల్గొని వాళ్ళని అభినందించి, ఉత్సాహపరచి వచ్చేవాళ్ళం. బాలవికాస్, సేవాదళ్ కార్యక్రమాలు, మెడికల్ క్యాంపుల నిర్వహణ మొదలైనవి యు.కె. కౌన్సిల్ అధ్యక్షతీయమైన రీతిలో నిర్వహిస్తోంది. అక్కడి భక్తులు అనుక్షణం స్వామి తమ వెంటనే ఉన్నారనడానికి నిదర్శనంగా అనేక దివ్యానుభూతులను పొందుతున్నారు.

లీస్టర్‌లో భగవాన్ పేరుతో నెలకొన్న స్కూల్‌ను నేను సందర్శించాను. దాదాపు పదేళ్ళనుండి విజయవంతంగా పనిచేస్తున్న ఈ సువిశాలమైన స్కూల్ భవనంలోని సెంట్రల్ హాలులో స్వామి ఫోటోనుండి విభూతి వర్షించడం చూసి సంభ్రమాశ్చర్యాలకు గురి అయ్యాను. నన్ను హెడ్ టీచర్ గదికి తీసుకు వెళ్ళారు. అక్కడ కూడా స్వామి ఫోటోలు కొన్ని విభూతి, కుంకుమతో నిండి ఉంటే, మరికొన్ని ఫోటోలనుండి తేనె ధారాపాతంగా ప్రవిస్తోంది. భగవానుని సర్వవ్యాపకత్వానికి నిదర్శనంగా నిలిచిన ఈ అద్భుత మహిమ ఈ సంవత్సరం మే నెలలో ప్రారంభమై అఖండంగా కొనసాగుతూ భక్తులలో స్ఫూర్తిని నింపుతోందని వారు చెప్పారు. స్వామి దివ్యలీలా వైభవాన్ని ప్రత్యక్షంగా దర్శించే అవకాశం కలిగినందుకు నేనెంతో పొంగిపోయాను. ఇంతేగాకుండా, ఇంకా అనేక ప్రాంతాల్లో స్వామి ఫోటోల్లోనుండి విభూతి, అమృతం వర్షించడం; విభూతి సేవనంతో ప్రాణాంతకమైన వ్యాధులు నయం కావడం, ప్రమాదాలనుండి స్వామి రక్షించడం వంటి అనేక మహిమలనుగురించి విన్నాను. వాటన్నింటిగురించి ఇక్కడ పేర్కొనడం పునశ్చరణమే అవుతుంది.

ఇల్‌ఫోర్డ్‌లోని ఒక చర్చిలో భగవాన్ నిలువెత్తు ఫోటోను పెట్టుకొని, సత్సంగం నిర్వహించుకోవడానికి ఆ చర్చి నిర్వాహకులు అనుమతించడం విశేషం. అనేకమంది యువజనులు సభాస్థలిని అందంగా అలంకరించడంతో పాటు ఆరోజున జరిగిన అన్ని కార్యక్రమాల్లోనూ సమధికోత్సాహంతో పాల్గొనడం ఎంతో ముచ్చటగొల్పింది. ఆ సమావేశంలో అన్ని మతాలకు చెందినవారు పాల్గొని విశ్వజనీనమైన భగవాన్ సందేశంపట్ల తమ ప్రగాఢ విశ్వాసాన్ని వ్యక్తం చేశారు.

ఆ తరువాత స్కాట్‌లాండ్‌లోని గ్లాస్‌గోలో జరిగిన సమావేశానికి నేను హాజరై ప్రసంగించాను. అక్కడి భక్తులలో నాకు కనిపించిన అంకితభావం, శ్రద్ధ, క్రమశిక్షణ చూసి తీరవలసిందే తప్ప మాటల్లో వర్ణించడానికి వీలుకాదు. భగవాన్ తమ భౌతిక రూపాన్ని విడనాడినప్పటికీ విశ్వవ్యాప్తంగా గల సాయి భక్తుల హృదయాలలో కొలువుదీరి తమ అవతారోద్యమాన్ని నిరాటంకంగా, నిర్విఘ్నంగా, దిగ్విజయంగా కొనసాగిస్తూనే ఉన్నారన్నది నాకు స్పష్టమైంది. వాళ్ళ భక్తిప్రపత్తులు మన దేశంలోని సాయి సంస్థల నిర్వాహకులకు, భక్తులకు ఒక మేల్కొల్పు అనిపించింది.

నీవూ, నేనూ ఒక్కటే!

(అద్వైతామృత వర్షిణి...)

శ్రీ సత్యసాయి భగవతి!

— ❧ 'సాయిదాసు' ❧ —

భారతీయ విద్యాభవన్ ప్రధాన కార్యనిర్వాహకులలో ముఖ్యులు, మరియు, 'భవాన్స్ జర్నల్' పత్రికా సంపాదకులు, మీదుమిక్కిలి భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి బాబావారిపట్ల విశేష భక్తిప్రపత్తులు కలిగియుండిన శ్రీ ఎస్. రామకృష్ణన్ గారు 1971 సం॥లో ఒకసారి బాబావారి దివ్య దర్శనార్థమై బెంగళూరునుండి తెల్లవారుఝామున 3 గంటలకు బయలుదేరి, ప్రశాంతి నిలయానికి కారులో ప్రయాణం సాగించారు. ఆ సమయంలో ఆయనతో పాటుగా భారతీయ విద్యాభవన్ పూర్వపు డైరెక్టర్, ప్రముఖ విద్యావేత్త, తత్వవేత్త అయిన మరొక వ్యక్తికూడా అదే కారులో ప్రయాణిస్తూ ఉండినారు. ప్రయాణ సమయంలో వారిరువురి మధ్య అద్వైతం, ద్వైతం, విశిష్టాద్వైతం వంటి భిన్న సిద్ధాంతాలపై ఆసక్తికరమైన సంభాషణ చోటు చేసుకుంది. వారి కారు ప్రశాంతి నిలయం చేరేసరికి తెల్లవారి 6 గంటలైంది. అప్పుడు ప్రశాంతి నిలయంలో విశేషకార్యక్రమాలు జరుగుతూ ఉండటంచేత, నిలయంలో భక్తులు తండోపతండాలుగా చేరి ఉన్నారు.

రామకృష్ణన్ గారి రాక గురించిన సమాచారం భగవాన్ బాబావారికి తెలియపర్చగా, సర్వజ్ఞులగు స్వామి, “వాళ్ళు బెంగళూరులో తెల్లవారుఝామున 3 గంటలకు బయలుదేరారు. ఉదయం నుండీ వాళ్ళు కనీసం నీరు కూడా తీసుకోలేదు. ముందు వాళ్ళకి ఆహార పానీయాలు ఏర్పాటు చేసి, అవి ముగించుకున్న తరువాత నా దర్శనానికి పంపండి” అని ఆదేశించారు. ఉపాహారాదికములు ముగించుకున్న పిమ్మట రామకృష్ణన్ గారు, వారి మిత్రులు, స్వామి దివ్య సమక్షానికి

చేరుకొని వారికి సాష్టాంగ దండ ప్రణామములు ఆచరించారు. వారు ఆసీనులు కాగానే ముందుగా స్వామివారే సంభాషణ ప్రారంభిస్తూ, “అద్వైత, విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతకర్తలగు శ్రీ ఆదిశంకరుల, శ్రీరామానుజుల అనుయాయులు కలిసి పనిచెయ్యలేరని కొంతమంది భావిస్తుంటారు. అవునా? ఇది పూర్తిగా తప్పు అభిప్రాయము,” అని వారిరువురివైపు అర్థవంతంగా పరికించారు.

అల్లంత దూరంలో కదిలే కారులో ఇరువురు వ్యక్తుల మధ్య సాగిన ఆంతరంగిక సంభాషణలను గ్రహించగలిగిన భగవానుల సర్వజ్ఞత, సర్వవ్యాపకతలకు ఆహూతు లిరువురూ ఆశ్చర్యచకితులై నిశ్చేష్టులైనారు.

స్వామి అంతటితో ఆగక ఇంకా... “శైవులు వారి ఇష్టదైవమైన శివుడిని పశుపతిగా కీర్తిస్తారు, వైష్ణవులు తమ ఇష్టదైవమైన శ్రీకృష్ణుడిని గోపాలుడిగా పూజిస్తారు. ఇరువురూ జీవపాలకులు, లోకపాలకులే కదా! ఈవిషయంలో భేదాభిప్రాయాలకు తావెక్కడిది?!” అని అర్థోక్తిగా చిరునగవులు చిందించారు.

తమ వాగమృతధారను కొనసాగిస్తూ, స్వామివారు రామకృష్ణన్ గారిని ప్రశ్నించారు, “ఇంతకీ, ఈ నీ మిత్రుని పేరేమిటి?” అని.

“ప్రాఫెసర్ శంకర నారాయణన్” అని సమాధాన మిచ్చారు, రామకృష్ణన్ గారు.

“ఆయన పేరులోనే శంకర, నారాయణుల ఏకత్వం మూర్తీభవించి ఉంది కదా! మరి అద్వైత, విశిష్టాద్వైతముల మధ్య, శైవులు, వైష్ణవుల మధ్య, భేదములు ఎలా ఉంటాయి?” అని నవ్వుతూ ప్రశ్నించారు, భగవాన్.

అప్పటివరకూ ఆ మిత్రులిరువురూ అతి క్లిష్టతరమని భావిస్తూ ఉండిన సమస్యకు ఎంతటి సరళతరమైన, అత్యంత వాస్తవిక ‘సత్యము’ను పరిష్కారముగా సూచించారో కదా భగవానులు! అది కేవలం ఆ అద్వైతామృతమూర్తికే చెల్లింది.

భగవాన్ బాబావారు స్వయంగా వివిధ సందర్భాలలో భక్త సాధకులకు గావించిన ‘ఆత్మ ప్రబోధ’ -

“నన్ను దైవముగా భావించి దైవము, మీరు వేర్వేరనే భావనకు తావివ్వకండి; నన్ను తల్లిదండ్రులుగా భావించకండి - ఆ అనుబంధము మనలను వేరుచేస్తుంది; నన్ను గురువుగా భావించి భయ, భక్తులకు తావివ్వకండి - అట్టి భావన మనమధ్య పెద్ద, చిన్నలనే భేదమునకు దారితీస్తుంది; కేవలం నేను మీరుగా, మీరే నేనుగా ఏకాత్మభావనను మాత్రమే పెంపొందించుకోండి! అట్టి ఏకాత్మ భావన మనలను అద్వైత స్థాయిలో ఏకం చేస్తుంది!”

ఎంతటి ఉదాత్త భావనా ప్రబోధ! అట్టి భావన కేవలం అద్వైతామృతమూర్తి భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారికి మాత్రమే సాధ్యం.

భగవాన్ దివ్య పదాశ్రితులైన తొలి తరం భక్తులలో ఒకరైన శ్రీమతి రాణీ సుబ్రహ్మణ్యంగారు ప్రశాంతి నిలయంలో శాశ్వత నివాసము అనుగ్రహింపబడిన వృద్ధ భక్తురాలు. భగవాన్ బాబావారు ఆమెను ఆప్యాయతతో ‘రాణీమా’ అని పిలవటం పరిపాటి. స్వామివారు తమ నివాసమును ప్రశాంతి నిలయమునకు మార్చిన తరువాత కూడా ‘రాణీమా’, మరియు ఆమె తోటివారు మరికొందరు చాలాకాలంవరకూ పాత మందిరంలోనే ఉంటూ, రోజూ

ప్రశాంతి నిలయానికి వచ్చి, అక్కడి భజనలు, తదితర కార్యక్రమాలలో చురుకుగా పాల్గొనేవారు.

ఒకరోజున భజన సమయంలో భగవాన్ బాబావారు ఉన్నట్లుండి పాటలు ఆపించి, తమకు సమీపంగా కూర్చున్న రాణీమాగారిని, “ఒక భజన పాడు” అని ఆదేశించారు. తనకు తోచిన ఒక భజన పాడారు రాణీమా. ఆ మరునాడుకూడా భజనలో ఆమెచే అదే పాట పాడించారు, స్వామి. ఆవిధంగా ప్రతి రోజూ ఆమెచేత అదే పాట పాడించసాగారు. ఆమెకే చాలా విసుగనిపించే స్థితి వచ్చింది. ఒకరోజు ఆమె ధైర్యం చేసి, “స్వామీ, నాకు ఇంకా కొన్ని భజనలు వచ్చు. వాటిలో ఏదైనా పాడనా?” అని అడిగారు. స్వామి మాత్రం, “అక్కర్లేదు. నువ్వు రోజూ పాడే ఆ భజనే పాడు” అని గట్టిగా చెప్పారు.

కొద్ది రోజుల తర్వాత స్వామి తమ గది శుభ్రం చేసే పనిని కొంతమంది మహిళలకు పురమాయించారు. వారిలో ‘రాణీమా’ కూడా ఉన్నారు. ఆ మహిళలు గది శుభ్రం చేయటంలో నిమగ్నులై యుండగా, భగవాన్ బాబావారు మాత్రం “రామ్ నామ్ జప్నారే” అంటూ ‘రాణీమా’చేత తాము రోజూ అడిగి పాడించుకునే భజన గీతం ఆలపించసాగారు. “నాచేత రోజూ పాడించటమే కాకుండా, స్వామికూడా అదే పాట పాడి విసుగు కలిగిస్తున్నారేమిటి?” అన్న భావంతో స్వామివైపు ప్రశ్నార్థకంగా చూశారు, రాణీమా. అప్పుడు స్వామి ఆమెతో ఇలా చెప్పారు:

“నేను రోజూ ఆ భజననే ఎందుకు నీచేత పాడిస్తున్నాననీ; ఆ భజననే ఇప్పుడు నేనుకూడా ఎందుకు పాడుతున్నాననీ ఆశ్చర్యపోతున్నావు కదూ! అందుకు కారణం - ఆ పాట భావార్థములలో జ్ఞాన సర్వస్వం నిండి ఉండటమే! ఆ అర్థమును, ఆ జ్ఞానమునూ నీవు ఒంటబట్టించుకోగలిగితే, ఇంక నీవు జీవితంలో సాధించవలసిందేమీ ఉండదు. నీ ఆధ్యాత్మ లక్ష్యాన్నీ, గమ్యాన్నీ నీవు చేరుకున్నట్లే!”

అప్పటిదాకా ఆ పాట అర్థం, భావం గ్రహించకుండానే పాడుతున్నందుకు రాణీమా ఎంతో సిగ్గిల్లి చిన్నబోయారు.

“తల్లీ, తండ్రీ, పిల్లలు, బంధువులు, ఇత్యాదులంతా వట్టి నీ కల్పనలే! ఈ సృష్టి అంతా కేవలం నీ ఊహనుండి జనించిన కల్పన మాత్రమే! ఇవన్నీ నీ మనస్సు కల్పించినవే! ఇదంతా మిథ్యయే! ఈ బంధాలు, అనుబంధాలూ అన్నీ సాపేక్షములు, అశాశ్వతములు. ఇవేవీ ఆనందదాయకములు, పరిపూర్ణత కలిగించగలిగేవీ కావు. నీవు ఆడేది ఒక నాటకంలోని పాత్ర మాత్రమే! కేవలం భగవంతునితో ఏకత్వమును అనుభవించగలగటం ఒక్కటి మాత్రమే పరిపూర్ణ, శాశ్వత ఆనందమును కలిగించగలదు...”

రఘూటీ జగత్ కల్పనా సారీ,
ఆఖిర్ యే జగ్ సన్నారే...
రామ్ నామ్ జప్నారే...”

అంతటి గొప్ప సత్యమును, భజనలోని ఆ భావార్థములనూ, పాడినప్పుడు గ్రహించలేకపోయానే అని రాణీమా ఎంతో సిగ్గుపడిపోయారు. భగవాన్ బాబావారు రాణీమాకు ఇంకా చెప్పసాగారు:

“అద్వైత జ్ఞానమును పొందాలంటే బృహత్ గ్రంథాలు చదువనక్కర్లేదు. మహా భక్తులు,

మహనీయులు అగు సాధు సజ్జనుల జీవిత గాథలను చదివితే చాలు. వారి జీవితాలన్నీ దైవము - మానవుడు (దేవుడూ - జీవుడూ) ఒక్కటేనన్న ఎటుకను కలిగించే అద్భుత ఉదంతాలే!”

భజనద్వారా భగవానులు నేర్పిన పాఠంగా రాణీమాగారు స్వామినుండి పొందిన అద్వైతామృత సందేశం ఎంత సరళముగా, విస్పష్టముగా, విశిష్టముగా ఉందో కదా!

“అద్వైతామృత వర్షిణీమ్, భగవతీమ్, అష్టాదశాధ్యాయినీమ్ అంబా, త్వామ్ అనుసంధదామి భగవద్గీతే, భవద్వేషిణీమ్॥” అను ప్రార్థనా శ్లోకంలో గీతామాతను కీర్తించినట్లే - అమృతతుల్యములగు వివరణలతో, అద్భుత దివ్యానుభవాల ద్వారా భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి అద్వైతామృతమును భక్త సాధకులపై అపార కృపావృష్టిగా, అనంతముగా కురిపిస్తూనే ఉన్నారుకదా! వారు సాక్షాత్తు గీతాచార్యులే! సాక్షాత్తు గీతామాతయే!

అందుకే, వారిని “అద్వైతామృత వర్షిణీ... శ్రీ సత్యసాయి భగవతి!” అనే వర్ణనతో ప్రార్థించటము!

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి దివ్యాశీస్సులతో...

శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ బ్రహ్మవారి అనుమతితో శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ, కర్ణాటకవారిచే 2012 సెప్టెంబరు 26, 27 తేదీలలో ప్రశాంతి నిలయంలోని సాయికుల్వంత్ సభామండపంలో శ్రీ మహా సహస్ర కలశాభిషేకం మరియు సామూహిక ఉపనయన బ్రహ్మోపదేశ మహోత్సవములు వైభవంగా నిర్వహింపబడును.

కార్యక్రమ వివరాలు

2012 సెప్టెంబరు 26	ఉదయం:	శ్రీ మహా సహస్ర కలశాభిషేకం
	సాయంత్రం:	ఉపనయనం విశిష్టతపై ప్రసంగాలు
2012 సెప్టెంబరు 27	ఉదయం:	సామూహిక ఉపనయన మహోత్సవం
	సాయంత్రం:	భక్తి సంగీత కార్యక్రమం

ఇతర వివరములకు సంప్రదించవలసిన ఇమెయిల్ అడ్రస్: saisubm2012@gmail.com

జ్ఞాపకాల పందిరి

(ధారావాహిక - 11వ భాగం)

ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

మొదట నెల్లూరు జిల్లాకు నన్ను పరిచయం చేసినవారు శ్రీ ధరమ్ సింగ్. బంధువుల్ని పలకరించడానికి వచ్చినట్లుగా ధరమ్ సింగ్ గారు గుంటూరు వచ్చారు; సత్యసాయి సేవాసమితికి ఆహ్వానించారు. నెల్లూరు జిల్లాలో ఆదర్శవంతమైన సేవాదళ్ కన్వీనర్ ఉండేవారు. సడలని విశ్వాసం, అలుపెరుగని సేవ రెండు కళ్లుగా మసలినవారు - శ్రీ రాఘవ రెడ్డి గారు. ఎంతో మందికి స్ఫూర్తి ఆయన. వారి శిష్య సమానులే శ్రీ గణపతి శాస్త్రి, శ్రీ సుబ్బారెడ్డి తదితరులు. వీరిరువురు ప్రశాంతి నిలయంలో స్థిరపడ్డారు. భజన, సేవల విషయంలో శ్రీ గణపతి శాస్త్రి గారు నిక్కచ్చిగా ఉండేవారు.

సర్కారు ఎక్స్ప్రెస్ లో సూళ్లూరు పేట చేరుకున్నాను. సినీ కళాకారులు శ్రీ కాంతారావుగారు అతిథిగా విచ్చేశారు. సభ చాలా చక్కగా జరిగింది. సమావేశంలో కాంతారావు గారి ప్రసంగం అందర్నీ ఆకట్టుకుంది. ఆయన అనుభవాలు ఆయన మాటల్లోనే....

“1973లో నా సినిమా షూటింగ్ కాకినాడవద్ద.... సముద్రంలో షిప్పుపైన పైటు... బోట్ లో ఛేజింగ్ జరుగుతున్నది. తుపానువల్ల ఎటువైపు బోట్లు వెళుతున్నవో తెలియటం లేదు. నా బోటునించి విలన్ బోటులోకి దూకేముందు బోటు దూరమైంది. నేనెలా దానిలోకి దూకానో తెలియదు. నడి సముద్రంలో ఈ ప్రమాదం నుంచి బయటపడ్డాను. నా పిల్లలుకూడా షిప్పు నిచ్చిననించి సముద్రంలో పడబోయి లోనికి విసిరి వేయబడ్డారు. నా డైరెక్టరు, కెమెరావాళ్లంతా బోటులో పడిపోయారు. పెద్ద అల వచ్చి వాళ్లను ముంచింది. ప్రమాదమనించి అంతా క్షేమంగా బయటపడ్డారు. మూడు రోజుల తరువాత మేమంతా మద్రాసు చేరాం. నా భార్యకు

స్వామి ఉత్తరం వ్రాశారు; ‘కాంతారావును సాహసాలు చేయవద్దని, సముద్ర గండాలనించి నేనే కాపాడుకున్నా నని చెప్పు,’ అని ఉన్నది. మేము యిల్లు చేరకముందే స్వామి ఉత్తరం వచ్చింది!

నా కూతురు పెళ్ళికి స్వామి ముహూర్తం పెట్టారు. ఆమెకి వ్యాధి నయమవ్వడమే సత్యసాయి భగవానుని దివ్యమహిమ. నా భార్య హైద్రాబాద్ నించి పిల్లను తీసుకుని మద్రాసు వస్తున్నది. లోపలి బెర్త్ వదలి, సైదు బెర్త్ లో పెట్టెతోసహా కూర్చుని, చల్లగాలికి బాపట్లవద్ద నిద్రపోయింది. పెట్టెను దొంగలు కొట్టేశారు. మూడు మాసాలు గడిచినవి. నేను మైసూరు షూటింగుకు వెళ్ళి వస్తూ వైటుఫీల్డు వెళ్లాను. స్వామి దూరంనుంచి చూచి పిల్చారు. ‘దొరికినవా?’ అన్నారు. నాకర్థం కాలేదు. ‘అదే... రైలులో పోయిన వస్తువులు’ అన్నారు. ‘వాళ్లు నీకన్నా భక్తులులే. దొరకవు. రేపు నీ భార్యను తీసుకుని దర్శనానికి రా,’ అన్నారు. మరునాడు ఉదయం స్వామి పిలిచారు. ‘రైల్లో మంచిచోటు యిస్తే మార్చుకున్నావు. కాబట్టి ఇలా జరిగింది. అత్తవారింట అమ్మాయి మాటలు పడుతున్నది. గురుపౌర్ణమికి పుట్టపర్తి రండి,’ అన్నారు. స్వామి అన్న ప్రకారం పుట్టపర్తికి వెళ్లాం. లోనికి పిలిచి డైమండ్ నెక్లెసు రూబీలతోనున్నది, ఎక్కువ బంగారంతో నున్న గొలుసు ఇచ్చారు. ‘ఇంక అత్తింటివారు నోరెత్తరులే’ అన్నారు. ఇలాంటి అవాంతరాలు చాలా వచ్చాయి. ఆర్థికంగా ఎంతో సహాయపడి స్వామి నన్ను కాపాడుతూనే ఉన్నారు.”

శ్రీ ధరమ్ సింగ్ గారు స్వామికి చిరకాల భక్తులు. వారి సతీమణి చాలా చక్కగా భజన పాటలు పాడేవారు. ఎన్నో మహిమలను అనుభవించారు. ఎండాకాలంలో ఆరుబయట మంచాలు వేసుకొని పడుకునేవారు. ఒకరోజు బాబావారు

అర్ధరాత్రి సమయంలో మంచం దగ్గరికి వచ్చి తట్టి లేపి హెచ్చరించారట. స్వామి పుట్టుపండుగకు ధర్మ సింగ్ గారు పర్తికి రావటం జరిగింది. ఇంట్లో వారి సతీమణి ఇంటి పనితో అక్కడే ఉండిపోవలసివచ్చింది. ఎప్పుడూ జరిగేదే! ఆ సంవత్సరం బాబావారు ఆమెకు కలలో కనబడి, “మీ ఆయన నా దర్శనానికి వచ్చాడు. పుట్టుపండుగకు మీ ఇంటికే వచ్చి ఆశీర్వాదిస్తాను. ఉదయం రెడీగా ఉండు” అన్నారట. ఇంకేం, ఆమె ఆనందానికి అంతులేదు. స్వామికి కుర్చీ వేసి అలంకరించి, ధ్యానం చేస్తూ కూర్చుండగా కుర్చీ కదలిన చప్పుడయింది. ఏమిటని కనులు తెరిచి చూస్తే స్వామి విచ్చేసినట్లుగా గుర్తులు, కుర్చీపైన స్వామి పాదాలు, విభూతిమయమైన గుర్తులు గది అంతా కనిపించాయట. సర్వాంతర్యామి సర్వేశ్వర సాయి మహిమకు అంతేముంది?!

నెల్లూరు వాస్తవ్యులే దీపాల పిచ్చయ్య శాస్త్రి గారు. పొట్టివారు. చాలా గట్టివారు. హాస్య చతురులు. స్వామి ఆయన్ని ఎప్పుడూ ఒక ప్రశ్న అడిగేవారట, “శాస్త్రి! నువ్వు పొడుగా? నేను పొడుగా?” దానికి శాస్త్రి గారు, “స్వామీ మీరే పొడుగు” అంటే, “కాదు, నా వెంట్రుకలు కిరీటంలా ఉంటాయి. అందువల్ల నీకు అలా అనిపిస్తుంది” అని స్వామి అనేవారట.

ఒకసారి శాస్త్రిగారు కొంతమంది భక్తులతో కలిసి సముద్ర స్నానాలకి వెళ్ళటం జరిగింది. అనంతరం ఒడ్డున బట్టలు మార్చుకోవడానికి వచ్చేసరికి ఎంతమందైతే స్నానానికి వచ్చారో అంతమందికి సరిపడా విభూతి పాకెట్లు, కుంకుమ పొట్లాలు ఉన్నాయి! చంద్రునిలో వారికి స్వామి దర్శనమయింది! తెల్లవారుఝామున వారు అనుభవించిన దివ్య లీల ఇది. “ఎక్కడ ఉన్నావో బాబా, ఇక్కడ రావేల? ఇక్కడ, అక్కడ, ఎక్కడ చూచిన ఒక్కడే ఉన్నావు” అన్న పాట గుర్తుకు రావటం లేదూ!

నెల్లూరు జిల్లాలోని వెంకటగిరి సంస్థానం సాయి చరిత్రలో ప్రసిద్ధమైనది, చారిత్రాత్మకమైనది. స్వామి తొలి ప్రసంగం, దసరా ప్రశాంతి విద్వన్మహా సభ, రథోత్సవాలు ప్రారంభమైనది వెంకటగిరిలోనే! వెంకటగిరి రాజావారు మహా భక్తులు. వారికి స్వామి, రామచంద్రునిగా దర్శనము

ననుగ్రహించి, సీతారామలక్ష్మణుల స్ఫటిక నీల వర్ణ విగ్రహాలను సృష్టించి ఇచ్చి, ఆశీర్వాదించినది అక్కడే!

శ్రీ సత్యసాయి సుప్రభాతము, ‘సత్యం శివం సుందరం’ మొదటి మూడు సంపుటాలు రచించిన శ్రీ దూపాటి తిరుమలాచార్యులవారు వెంకటగిరి ఆస్థాన విద్వాంసులే! స్వీయ రచనలతో స్వామిని ఆనందపరచి, తాము వ్రాసిన పాటలను బాబావారు స్వయంగా పాడగా విని మహదానందం పొందిన మహా భక్తులు.

అంతేకాదు, చక్కని గీత రచయిత శ్రీ రామశర్మ గారు వెంకటగిరి వాస్తవ్యులే! బాబావారి చిరకాల భక్తులు సంజీవ సెట్టిగారిని పలువురెరుగుదురుకూడ. వెంకటగిరిలో ఆనాడు జరిగిన శాస్త్రీయ సంగీత, కచేరీలు తెలియనివి కావు. స్వామి సమక్షంలో పాడని గాయనీ గాయకులు లేరనవచ్చు. వెంకటగిరి ఆంధ్రదేశంలో శ్రీ సత్యసాయి దివ్యచరిత్రలో ప్రథమ స్థానాన్ని ఆక్రమించింది. నేను స్వామి జన్మదిన వేడుకలను వెంకటగిరిలో జరిపిన సందర్భంలో రెండుసార్లు వెళ్ళాను. అక్కడే ఆచార్య కొత్తపల్లి వీరభద్రరావు, ఆచార్య బిరుదురాజు రామరాజు గార్లతో వేదిక పంచుకోవడం జరిగింది. రాజప్రాసాదాలు, సౌధాలు, నిత్య నగారా ఈనాటికీ వెంకటగిరిలో ఉన్నాయి. నాకు పెద్ద రాజసౌధంలో విడిది ఇచ్చారు. భయమేసి కిందికి దిగి వచ్చి సంగీత కళాకారుల మధ్య పడుకున్నాను.

రాచమర్యాదల్లో అంతర్భాగంగా ఉదయం టిఫిన్ కింద అరడజను ఇడ్డీలు, పళ్ళెం నిండా ఉప్మా, పూరీల దొంతర, దోసెలు వరుసక్రమంలో చీరలలాగ పేర్చి నాముందు ఉంచారు. “బాబోయ్ ! నేనేమి కింకాంగీని అనుకున్నారా?! నావల్ల కాద”న్నాను. దానికి వారు, “రాచమర్యాదలిలాగే ఉంటాయి. మీకు కావలసినంత తిని వదిలేయండి” అన్నారు.

వెంకటగిరి సభను ముగించుకుని పుట్టపర్తికి చేరాను. అప్పుడు కాలేజీ భవన నిర్మాణ కార్యక్రమాలు జోరుగా సాగుతున్నాయి. కాన్పూరు III మాజీ డైరెక్టర్ బోసుగారు పర్యవేక్షణ చేస్తున్నారు. సాయంకాల సమయంలో నేను కూడా సేవాదళంతో చేరి, గునపం పట్టుకొని పని చేస్తున్నాను. బాబావారు అటువైపు వస్తారని తెలుసు.

దర్శనం గ్యారంటీ. అదీ నా ఉద్దేశ్యం. స్వామి కారు ఆపి మెల్లగా నా దగ్గర దిగి, “వెంకటగిరినుండి వస్తున్నావా? సంతోషం. నువ్వుకూడా పనిచేస్తున్నావే!” అన్నారు. మహదానందపడిపోయాను.

సేవాదళ్ కన్వీనర్ గా, ఆ తర్వాత జిల్లా అధ్యక్షుడుగా, మూడు జిల్లాలకు జోనల్ కన్వీనరుగా ఎదిగిన మిత్రుడు శ్రీ ఆదూరి శ్రీనివాసరావుగారినిగురించి చెప్పుకోవాలి. కావలిలో జవహర్ భారతి కళాశాలలో ఎకనామిక్స్ లెక్చరర్ గా ఉండేవారు. బాబా అంటే ఎనలేని భక్తి. కాలేజీలో ఆయనను “సాయిబాబా” అని పిలిచేవారట. శ్రీనివాసరావు చక్కని రచయిత; మంచి వక్త; సౌమ్యుడు. సేవాభావం తొణికిసలాడుతుంది అతనిలో. హాస్య చతురుడు, కలుపుగోలు మనిషి. ఎన్నెన్నో నూతన కార్యక్రమాలు అతడి సారథ్యంలో జరిగాయి. సాయి సందేశ వ్యాప్తిలో ఆరితేరినవాడు. జిల్లాలనుంచి వివిధ రంగాలకు చెందినవారిని పర్తికి తీసికొనివచ్చి, స్వామి దర్శనం చేయించేవాడు. ఆంధ్రదేశంలో అన్ని ప్రాంతాల వారికి సుపరిచితుడు.

నెల్లూరు జిల్లాలో కృష్ణార్జునులవలె మరో ఇద్దరున్నారు - నెల్లూరు వాస్తవ్యులు జొన్నా సుబ్రహ్మణ్యంగారు, సూళ్ళూరుపేట వాస్తవ్యులు కె.వి. కృష్ణయ్యగారు. విడరాని బంధం వారిది. జొన్నా సుబ్రహ్మణ్యంగారు స్వామి కాలేజి పిల్లలకోసం అనేక పర్యాయములు పౌరాణిక చిత్రాలను బెంగళూరు, పర్తిలో ప్రదర్శించారు. స్వామి అనుమతి పొంది, ప్రొజెక్టర్ వ్యాను, ఆపరేటర్లను మద్రాసునుండి తరలించి, అభ్యంతరకర సన్నివేశాలను తొలగించి, వ్యయ ప్రయాసలకోర్చి మిత్రుని సహాయంతో ప్రదర్శించి విద్యార్థులకు వినోదం, విజ్ఞానం కలిగించారు. స్వామికూడా వీటిని తిలకించడం జరిగింది.

వివాహమైన పదునాల్గు సంవత్సరాల తరువాత శ్రీ జొన్నా సుబ్రహ్మణ్యం గారికి బాబావారి ఆశీః ప్రభావంతో కుమారుడు కలిగాడు. ఆ అబ్బాయికి స్వామి “స్వభాను” అని నామకరణం చేశారు. బెంగళూరు బృందావనం కాలేజీలో అలంకరణలన్నీ శ్రీ జొన్నా సుబ్రహ్మణ్యం, కృష్ణయ్యగారలు సమకూర్చినవే! బృందావనం కాలేజి

ముందు భాగంలో ఒకప్రక్క కృష్ణార్జునులు, వేరొకప్రక్క హనుమ, గరుత్మంతులు; ఆడిటోరియం ప్రక్కన 20 అడుగుల షిర్డీ సాయి దివ్యరూపం, ఆడిటోరియం ముందు లైబ్రరీ ముఖద్వారంవద్ద ఏనుగులు, దీపాలు అన్నీ ఇనుప గ్రిల్లులతో తయారుచేయించి అమర్చినారుపురు. కాలేజీలోపల క్రీస్తు, శంకరాచార్యుల రూపాలను ఐరన్ గ్రిల్స్ తో తయారు చేయించి అమర్చినారు. కోట గ్రామంలో ఒకామెకు స్వామి స్వప్నంలో దర్శనమిచ్చి గణపతి విగ్రహాన్ని బృందావనం కాలేజీకి పంపమన్నారట. ప్రస్తుతం అక్కడున్నది అదే! ప్రేయర్ హాలులో షిర్డీ సాయి పాలరాతి విగ్రహం కావలి వారు తెచ్చినది.

ఒకనాడు బాబావారు కారులో వచ్చి వీటిని చూచి, “ఇవన్నీ ఎక్కడివి? ఎవరిచ్చారు?” అని అడిగారు. కారులో అప్పటి వైస్ ఛాన్సలర్ సంపత్ గారు కూడా ఉన్నారు. “స్వామీ, అంతా మీ దయ. ఈసారికి క్షమించండి” అంటూ, ఆ వెనుకనున్న జొన్నా సుబ్రహ్మణ్యంగారిని, కృష్ణయ్యగారిని, ఆదూరి శ్రీనివాసరావుగారిని రమ్మని సైగ చేశాను. పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి వారు స్వామి పాదాలపై వ్రాలారు. “నాకు అంతా తెలుసు. సంతోషం” అన్నారు స్వామి. ఆడిటోరియంలో షిర్డీ సాయి, పర్తి సాయి తైల వర్ణ చిత్రపటాలు వారి భక్తి ప్రసూనాలే!

ఆ రోజుల్లో బృందావనంలో శ్రీ ప్రభాకర్ గారని ఇంజనీరుండేవారు. వారి తండ్రి శ్రీ గోపాల కృష్ణారావు గారు CTO గా ఉండేవారు. ఆ కుటుంబం నాకు బాగా తెలుసు. ప్రభాకర్ గారు బృందావనంలో కొత్త భవనాన్ని స్వామి ఆజ్ఞతో నిర్మించారు. ఆయన బృందావనం కాలేజీలో తోటను అలంకరించడానికి చక్కని స్టాండులను, వ్రేలాడే గొలుసులను అమర్చి, కుండీలను సమకూర్చారు. బృందావనం కాలేజి అందచందాలు వీరి కృషి, సేవ, త్యాగముల ఫలితమనవచ్చు. సందర్శించేవారికి చూడముచ్చటగా నుండేది. కాలేజీలో స్వామి సూక్తులను కూడా పెయింట్ వేయించి ఆసక్తిజనకంగా శ్రీవారి ఆశీస్సులతో రూపొందించడం జరిగింది.

నెల్లూరులో రాష్ట్ర స్థాయి “స్టడీ సర్కిలు” సమావేశాలు మూడు జరిగాయి. కావలిలో “సాయి అర్చన” పేరుతో

గ్రామాభ్యుదయ కార్యక్రమాల గోష్ఠి రాష్ట్ర స్థాయిలో జరిగింది. ఆ కార్యక్రమ సమీక్షను ఆనాటి రాష్ట్ర కన్వీనరు శ్రీ వెంకటరెడ్డిగారు చాలా సమర్థవంతంగా నిర్వహించారు. కార్డుముక్క రాస్తే చాలు, ఏ పనికైనా రెడీ అనేవారు నెల్లూరు జిల్లా కార్యకర్తలు. నెల్లూరులో ఈనాడు సర్వాంగ సుందరమైన సాయి మందిరం ఉన్నది. శ్రీ ధన్వంతరెడ్డి గారు, శ్రీ కోడూరి రామకృష్ణారెడ్డి గారు, శ్రీ సత్యనారాయణ గారు (రిటైర్డ్ కలెక్టర్), శ్రీ ఫణిరెడ్డి గారు మొదలైనవారు ఎంతో కృషి చేసినారు.

కావలిలో ఆనందసాయి మందిరము నిర్మాణమై, నిత్య ఆధ్యాత్మిక సేవా కార్యక్రమాలతో కళకళలాడుతున్నది. భౌతికంగా పర్తిలో ఉండి తమ దివ్య సంకల్ప ఆశీస్సులతో,

సామాన్యులతో అసామాన్య బృహత్కార్యాలను నడిపించిన బ్రహ్మాండ నాయకులు భగవాన్ బాబావారు.

నెల్లూరు కాలేజి ఇంగ్లీషు ప్రొఫెసర్ వి.ఎస్. రామచంద్ర రావుగారు ఆనాడు రాష్ట్ర ఆధ్వర్యంలో నడిపిన “సాయి ప్రవంతి” పత్రికకు ప్రధాన సంచాలకులుగా ఉంటూ శ్రీ వేంకటేశ్వర రావు (విజయవాడ) వారి, సహకారంతో నివేదికలు, రాష్ట్ర స్థాయి సమీక్షలు రూపొందించి అన్ని జిల్లాలవారికి, కేంద్ర స్థాయికి పంపేవారు. ఇద్దరూ క్రికెట్ అసోసియేషన్ కార్యవర్గ సభ్యులే! మన సాయి భక్తులు లేని రంగంకాని, చేయలేని కార్యక్రమంకాని లేదంటే అతిశయోక్తి కాదు. మన దేవుడు అజేయ శక్తి.

(సశేషం)

సాయి భగవానుని సందేశోక్తులు

ఆదూరి శ్రీనివాసరావు

‘ఏడిపించుట సాయికి వేడుక యందురా

కడుపుబ్బ నవ్వింపు నడుమ నడుమ’

ఇది స్వామివారు పాడిన పద్యంలో తమను గురించి చెప్పుకున్న ఒక పదము. స్వామి ఉపన్యసిస్తున్నప్పుడుగానీ, భక్తుల మధ్యలోగానీ ఒక్కొక్కప్పుడు పక్కన నవ్వింపేటట్లు హాస్యోక్తులు విసురుతారు. ఆ హాస్యంలో కూడా ఒక సందేశం ఉంటుంది.

ఒకసారి దూపాటి తిరుమలాచార్యులు గారు సామి సమక్షంలో చక్కగా ఉపన్యసిస్తున్నారు. అయితే, అది దీర్ఘోపన్యాసంగా మారుతున్నది. అందరూ స్వామి ఉపన్యాసంకొరకు కాచుకొని ఉన్నారు. స్వామి ఆయనతో, “నీ ఉపోద్ఘాతం బంగాళాఖాతం అంత ఉన్నది” అన్నారు. సభ అంతా నవ్వులు వెల్లివిరిశాయి.

చాలాకాలం క్రితం స్వామి లైనులో వస్తున్న సమయంలో ఒక స్త్రీ, “స్వామీ, నా పసుపు కుంకుమలు కాపాడండి” అంటూ విలపించింది. స్వామి వెనక్కు తిరిగి, “అవెక్కడున్నాయి? అన్నీ స్టిక్కర్లేగా” అని అన్నారు. “అ స్టిక్కర్లుకూడా అద్దానికి అంటిస్తారు” అని నవ్వారు. అయితే, స్వామి ఆ భక్తురాలి మాంగల్యాన్ని కాపాడారు. ముత్తయిదువ అనగా పసుపు, కుంకుమ, మంగళసూత్రం, మట్టెలు, నల్లపూసలు అనే ఐదు గుర్తులు కలిగిన స్త్రీ. ఇది భారతీయ స్త్రీ సంప్రదాయం. కానీ, ఈరోజుల్లో వరుసగా తగ్గించేస్తున్నారు.

సీతాదేవి లంకలో హనుమంతుని చూసి మాట్లాడిన తరువాత, “హనుమా! నీవు నాతో మాట్లాడావనీ, రాముని రాకకు నేను ఎదురు చూస్తున్నానని తెల్పుతున్నప్పుడు, ఈ సన్నివేశం ఋజువుగా చెప్పు: అరణ్యవాస సమయంలో ఒకనాడు నేను రామునితో కలిసి నడుస్తున్నప్పుడు అలసట చెందాను. నా నుదుట ఉన్న కుంకుమ కాస్తా చెమటకు కారిపోయింది. అప్పుడు రాముడు చూసి నవ్వి, అక్కడున్న ఎర్రటి రాయిని గీసి, ఆ ఎరువు రంగును నా నుదుట పెట్టినాడు” అంటుంది. కనుక, స్త్రీకి సింధూరమే సింగారము.

వాచ్ యువర్ యాక్షన్స్!

కోట శివకుమార్

**అఖండ మండలాకారం వ్యాప్తం యేన చరాచరం
తత్పదం దర్శితం యేన తస్మై శ్రీ గురవే నమః**

మనందరి అదృష్టం ఏమిటంటే, సాక్షాత్తు పరమేశ్వరుని మన పరమ గురువుగా పొందడం. ఎన్ని వేల సంవత్సరాలలో ఈ అదృష్టం ఎంతమందికి కలుగుతుందో మీరే యోచించుకోవచ్చు. పరిపూర్ణ అవతారం శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ తరువాత సుమారు ఐదు వేల సంవత్సరాలకు మనకీ అదృష్టం లభించింది.

1965లో గురుపూర్ణిమ రోజున స్వామి గురువు అంటే ఎవరో వివరిస్తూ, Guru is someone who warns, who awakens, who reveals the truth and encourages to progress towards it అన్నారు. ఈవిధంగా గురువు అంటే ఎవరో నాలుగు లక్షణాలు చెప్పారు. మేల్కొల్పేవాడు గురువు అని చెప్తున్నారు, స్వామి. మనలాంటివారిని మేల్కొల్పడమనేది ఎలా జరుగుతుంది? ఈ పంచేంద్రియాలతో కూడుకున్న ఈ జగత్తుకన్నా మించినది ఒకటుంది అని ఒక మహిమ చూపో, ఒక లీల చూపో మనల్ని 'నిద్ర' నుంచి మేల్కొల్పుతారు. ఈవిధంగా స్వామితో ఒక సంబంధం మనకి ఏర్పడిన దగ్గరినుండి సాగుతుంది మన ప్రయాణం. ఇది స్పిరిచువల్ ప్రయాణం కాబట్టి, మేల్కొల్పడం అనేది మనకు స్వామి చేసి చూపిస్తారు. తర్వాత reveals the truth. సత్యమార్గము, సత్యగమ్యము అనేది చూపిస్తారు. మనము ఏదో ఒక మిషమీద స్వామి దగ్గరకొస్తాం. చదువుకోసం వస్తాం, లేక ఇంకో పనిమీద వస్తాం. స్వామి అందరి పనులూ నెరవేరుస్తున్నారని వస్తాం. కొంతవరకు పని నెరవేరుస్తారు స్వామి. ఏవిధంగానైతే యశోదామాత చిన్ని కృష్ణునికి ఒక చేత్తో వెన్నముద్ద చూపిస్తూ, కఱ్ఱ వెనుక పట్టుకుంటుందో, అదేవిధంగా స్వామి తమ భక్తులను పిలిపించుకుంటారు. ఏదో ఒక ఎఱి చూపుతారు. కానీ, వారికి ఏ విద్య గణపాలో

అది మాత్రమే ఇస్తారు. స్వామి మనకు సత్యమార్గం చూపెడతారు. అసత్యం అనే మార్గంలోకి వెళ్లనివ్వరు. అంతేకాదు, వెళ్ళే మార్గంలో హెచ్చరిస్తూ ఉంటారు. మనం ఏ ముంబైలోనో, బెంగళూరులోనో, లేక అమెరికాలోనో ఉండవచ్చు. స్వామి చింతన చేస్తుంటాము. స్వామిని గురించి ఆలోచిస్తుంటాము. పనిచేస్తూ ఉంటాము. ఆ పని చేస్తున్నప్పుడు ఎక్కడో ఒక తప్పటడుగు పడవచ్చు. ఏదో ఒక తప్పు జరుగవచ్చు. మన భావము ఎటో వెళ్ళవచ్చు. అప్పుడు మనం అకస్మాత్తుగా ఒక విషయం గ్రహిస్తాము. స్వామి ఫోటోలోంచి ఒక పువ్వు పడటమో, లేక ఎక్కడో ఒక చప్పుడు కావడమో, లేక ఏదో ఒక విషయం జరిగి స్వామి మన దృష్టిని ఆకర్షిస్తారు. తప్పకుండా ఒక హెచ్చరిక చేస్తారు, “ఇది చెయ్యవద్దు, ఇది సరియైన మార్గం కాదు” అని. అంటే, గురువు ఏం చేస్తున్నారు? సత్యమార్గం చూపెట్టడమే కాక మనతోపాటుగా ప్రయాణం చేస్తున్నారు. ప్రయాణం చేస్తూ ఎక్కడ తప్పటడుగు పడే అవకాశం ఉన్నా హెచ్చరిస్తున్నారు. ఇంతకంటే గొప్ప అదృష్టం మనకు లేదు. మనం ఎక్కడ ఉన్నా భగవాన్ తో ‘కనెక్ట్’ అయి ఉంటాం. పరమేశ్వరుని పరమ గురువుగా పొందడంలో గల మహోపయోగం ఇదే.

రోజుకొక సినిమా చూసేవాడు ఒక అబ్బాయి. వాళ్ళ నాన్నగారితోపాటు ఆ అబ్బాయిని ఇంటర్వ్యూకి పిలిచి స్వామి, “వెరీ గుడ్ బాయ్” అని అతణ్ణి మెచ్చుకున్నారు. తండ్రి ఆశ్చర్యపోగా, “వెరీ గుడ్ బాయ్, రోజుకి ఒక సినిమా మాత్రమే చూస్తాడు” అన్నారు. “ఎందుకు రోజూ సినిమాలు చూస్తున్నావు?” అని అడిగితే ఆ అబ్బాయి, “స్వామీ, నన్ను నేను నిగ్రహించుకోలేకపోతున్నాను” అన్నాడు. అప్పుడు స్వామి, “ఏం ఫర్వాలేదు, నేను ఒక వాచ్ ఇస్తాను. ఆ వాచ్ పెట్టుకో. ఏ రోజుయితే నీవు నేను చెప్పిన మాట వినకుండా మళ్ళీ సినిమాకు వెళతావో

అరోజు ఈ వాచ్ ఆగిపోతుంది” అన్నారు. ఆ పిల్లవాడు రెండు నెలలు సినిమాలు చూడకుండా ఉండగలిగాడు. తర్వాత ఒకరోజు వెళ్ళాలనిపించింది. పాత వాసనలు అంత తొందరగా సమసిపోవు కదా! కాబట్టి, సినిమాకు వెళ్ళాడు. స్వామి ఇచ్చిన వాచ్ ఆగిపోయింది. ఇక ఆ ఊళ్ళో ఉన్న వాచ్ రిపేయర్ షాప్ లకి వెళ్ళి చూపించాడు. ఎవ్వరూ దాన్ని బాగుచేయలేకపోయారు. ఇక తండ్రికి తెలిస్తే తిడతాడేమోనని, తండ్రికి తెలియకుండా పుట్టపర్తికి వచ్చాడు. స్వామి దగ్గరకు వచ్చినప్పుడు, “స్వామీ, వాచ్...” అనేసరికి “వెళ్ళవు కదా సినిమాకి” అన్నారు స్వామి. “క్షమించండి స్వామీ” అనేసరికి, “సరే, ఇకముందు వెళ్ళడం మానేస్తావా?” అని అడిగారు. “తప్పుకుండా మానేస్తాను స్వామీ” అన్నాడు. అప్పుడు స్వామి నెమ్మదిగా ఆ వాచ్ ను తాకారు. అది పనిచేయటం ప్రారంభించింది.

ఈవిధంగా స్వామి మనల్ని హెచ్చరిస్తారు. ఆ హెచ్చరిక ఏవిధంగా ఉంటుందంటే, మళ్ళీ మర్చిపోలేని విధంగా ఉంటుంది. మన పురోగతి ఆగకుండా, మనల్ని నిరుత్సాహపరచకుండా ఉంటుంది.

స్వామి చెప్పిన మరో విషయమేమిటంటే, గురువు ఉత్సాహ ప్రోత్సాహాల నందిస్తారు అన్నది. నిజంగా ఇది చాలా విశిష్టమైన అంశం. నాలాంటి విద్యార్థులు, భక్తులు స్వామి దగ్గరకు వచ్చినప్పుడు మనకున్న ఏదో కొద్దిపాటి కళను స్వామి ముందు ప్రదర్శించాలని ఆశిస్తాం. అది వాస్తవానికి చాలా చాలా చిన్న స్థాయిలో ఉండవచ్చు. ఏమాత్రం పర్ ఫెక్షన్ లేకుండా ఉండవచ్చు, స్వామి సన్నిధిలో ప్రదర్శించేంతటి స్థాయిలో ఉండకపోవచ్చు. దీనికి తార్కాణం నేనే. ఏదో పాటలు పాడగలనని అనుకునేవాడిని. స్వామిదగ్గర పాడాలని ఆశించేవాడిని. స్వామి దగ్గర పాడటం మొదలుపెట్టిన తరువాత చాలా ప్రోత్సహించారు. ఎంతగా ప్రోత్సహించేవారంటే, ఎవరైనా ప్రముఖులు వచ్చినప్పుడు వాళ్ళకు నన్ను పరిచయం చేస్తూ, “బహూత్ అచ్చా గాతా హై” అని, నావైపు చూసి, “కచ్చేరీ ఇవ్వకూడదా?” అనేవారు. ఈవిధంగా మన ఆత్మవిశ్వాసాన్ని, ఆత్మగౌరవాన్ని ఎంతగా అభివృద్ధి పరుస్తారంటే, స్వామి ఇచ్చిన ప్రోత్సాహంవల్లనే నేను ఇప్పుడు స్వామిమీద పాటలు వ్రాయగలుగుతున్నాను.

మనని ప్రోత్సహించడంవల్ల స్వామికి ఒరిగేది ఏమీ లేదు. స్వామికి వచ్చేది ఏమైనా ఉందంటే, అది మన అభ్యున్నతి మాత్రమే. మనము సత్యమార్గంలో పురోగమించే విధంగా మనలను ప్రోత్సహించడం ఎలాగో వారికి మాత్రమే తెలుసు. స్వామి మరొక మాట కూడా అన్నారు: మనము ఉన్నత స్థాయికి చేరాలనే తపన మనలో లేకపోతే గురువుకూడా ఏమీ చేయలేరట. “బాగా ఆకలితో ఉన్నవాడికి అన్నం పెడితే తింటాడు. ఆకలి లేనివాడికి అన్నం ఏం పెడతాము?!” అని అడిగారు స్వామి.

స్వామి మరొక ఉదాహరణ ఇచ్చారు. భూమిలో పది విత్తనాలు నాటితే ఎన్ని మొక్కలుగా మొలుస్తాయో తెలియదు. అయితే, నేలనుంచి బయటికి వచ్చిన తరువాత ఆ మొక్కను కాపాడుతూ గురువు ఏమైనా చేయగలరుగాని, దానికి ఆ అదృష్టం లేకపోతే ఎవ్వరూ ఏమీ చేయలేరు. జన్మను బట్టి స్వామిదగ్గరకి వచ్చాము. జన్మను బట్టి కొన్ని సంస్కారాలు ఉంటాయి. అయితే, కర్మను బట్టి దాన్ని ముందుకు తీసుకెళ్ళాలని స్వామి చెప్తున్నారు. గురువు అనుగ్రహం కావాలంటే, కర్మను చాలా గట్టిదిగా చేయాలి అని స్వామి అన్నారు. స్వామి ఏదో ఒక ఉద్దేశ్యంతో మనల్ని ఈ ప్రపంచంలోకి పంపించారు. ఆ లక్ష్యం నెరవేరేంత వరకు స్వామి మనల్ని తప్పుకుండా గురువులాగా పైకి తీసుకువెళ్తారు. అయితే, ఎవరి కర్మనైనా ఆపడం కష్టం. శ్రీరాముడికీ తప్పలేదు, పాండవులకీ తప్పలేదు, అని స్వామి ఎన్నోమార్లు చెప్పారు. అయితే, మరి ఎట్లా స్వామీ? కర్మఫలితం తప్పించుకోవడం అసాధ్యమా? అనుకుంటే, మళ్ళీ అంతలోనే స్వామి మనకు ధైర్యం ఇచ్చారు. “ఒక్క విషయంవల్ల మీ గతి మారిపోతుంది” అన్నారు. ఏమిటా విషయం అంటే, “దయచేత ధన్యులు గావలెరా” అన్నారు. ఒక్క గురువు దయ, ఒక్క భగవంతుడి అనుగ్రహంవల్ల అన్నీ మార్చుకోవచ్చు. కానీ, అనుగ్రహం పొందేటట్లు మనం ఉండగలమా? అనుగ్రహం సంపాదించాలంటే, ఏం చెయ్యాలి? అంటే స్వామి చెప్పారు, “యత్న ప్రయత్నముల్ మానవ ధర్మము, జయాపజయముల్ దైవాధీనము... సత్య ధర్మము శాంతి ప్రేమలతో నీ నిత్య జీవనయాత్ర సాగించు.” నీ ప్రయత్నం నీవు చేస్తావు, బాగానే ఉంది. కానీ, ఇచ్చేది మాత్రం ఆయన. ఎటువంటి ప్రయత్నం

చేయాలి? మొట్టమొదట నీలో నీవు విశ్వాసం పెంచుకో.

“మానవ ధైర్యము మంచి ఎరువుగా

ప్రేమధారలే పంట విత్తులుగ

భక్తే వర్షము భావమే కలుపుల్

బ్రహ్మానందమే పండెడు పంట”

ఆత్మవిశ్వాసంతో ప్రారంభించు. పరమాత్మయే గురువుగా లభించి మనల్ని చూసుకుంటున్నప్పుడు, వెన్నుతట్టి మనల్ని ప్రోత్సహిస్తున్నప్పుడు ఇంక భయపడవలసింది ఏముంది?! దేనికి భయపడాలి?! ఈ ధైర్యంతో ముందుకు వెళ్ళగలిగితే మనకి ఎటువంటి సమస్యలూ ఉండవు.

2011 జనవరిలో పూర్ణచంద్ర ఆడిటోరియంలో పూర్వ విద్యార్థులతో కలసి వచ్చినప్పుడు నాకు స్వామి సన్నిధిలో ప్రసంగించే అవకాశం లభించింది. మాట్లాడిన తర్వాత స్వామి దగ్గరకు వెళ్లాను. నాకున్న ఏదో ప్రాపంచిక విషయం అడిగాను. ఎక్కడికో నేను వెళ్ళాల్సి ఉండింది. “సరే వెళ్ళు” అన్నారు స్వామి. అయితే, నేను అన్నాను,

“స్వామీ, ఎక్కడికి వెళ్ళినా ఏం చేసినా మీరు మాతో లేకపోతే మేము ఏమీ చేయలేము” అన్నాను. ఈ మాట అనేసరికి స్వామి నావైపు చూసి, నా హృదయం మీద తట్టి, “ఏమీ భయం లేదు బంగారూ! హృదయంలో పెట్టుకో, భయపడకు” అన్నారు. ఇది స్వామి నాతో మాట్లాడిన చివరి పలుకు. ఆ పలుకే నాకు కొండంత ధైర్యం ఇచ్చింది.

ఇప్పుడు స్వామి ఎక్కడికి వెళ్ళారంటే, ఎక్కడికీ వెళ్ళలేదు. ఇక్కడున్న ప్రతి ఒక్కరి హృదయంలోకి వెళ్లిపోయారు స్వామి. అందుకనే, వారు మన వెంటనే ఉన్నట్లుగా మనము అనుభూతి పొందుతున్నాము. అందరి హృదయాల్లోనూ స్వామి నెలకొని ఉన్నారు. ఈరోజు గురుపూర్ణిమ. మన హృదయాల్లోంచే స్వామి పరమ గురువుగా మన పూజలందుకుంటున్నారు. స్వామి మనకు ఎల్లప్పుడు మార్గదర్శకత్వం వహించాలని, మనల్ని ముందుకి తీసుకువెళ్తూ వారికి దగ్గరగా చేర్చుకోవాలని స్వామిని ప్రార్థిస్తున్నాను.

✽

మతిలేని స్వాభిమానం

ఒక ఢిల్లీ పాదుషా మహాభారతం విని, భారత యుద్ధంలో విజయం సాధించిన ధర్మరాజు సౌశీల్యానికి ముగ్ధుడై, తనను ధర్మరాజుగా అన్వయిస్తూ తన చరిత్ర వ్రాయించుకొని ఖ్యాతి గడించాలన్న కాంక్ష కలిగింది. వెంటనే అష్టదిగ్గజాల్లాంటి ఆస్థాన కవులను రప్పించి అలాంటి రచన చేయుమని పురమాయించాడు.

కవులు నిర్ఘాంతపోయేరు. చెయ్యము అంటే, ఆ కవులకు శిరచ్ఛేదం చేయించే దుర్మార్గానికి ఒడిగట్టగలడు ఆ పాదుషా. చివరకు వారిలో తెలివైన తెనాలి రామలింగయ్యలాంటి కవి, “జహాపనా! తమ ఆజ్ఞ శిరసావహిస్తాము. పంచ పాండవులలో మీరు ధర్మరాజు. మరి భీమార్జున నకుల సహదేవులనుకూడా ఎన్నుకోండి” అని అర్థించేడు. “అదెంత పని! మన మంత్రి వర్గంలో నాకు ముఖ్యులైన నలుగుర్ని సమకూర్చుకోండి” అన్నాడు, పాదుషా.

“భేష్, మరి ద్రౌపది భారతంలో కీలకమైన పాత్ర. ఆమెని పాదుషావారే ఎంచుకోవాలి” అన్నాడా కవి. “మా పట్టపురాణినే ద్రౌపదిగా చిత్రించండి” అన్నాడు పాదుషా. “జహాపనా! మహారాణిగారికి ఇది చాలా అభ్యంతరకరమైన ప్రతిపాదన. ఎందుకంటే, ద్రౌపది ఒక్క ధర్మరాజుకే కాదు, పంచ పాండవులకు భార్య...” అని కవి అనగానే ఆ పాదుషా ఇరకాటంలో పడ్డాడు. తన చరిత్రను భారతంగా వ్రాయించుకోవాలన్న ఆలోచనను తక్షణం విడిచిపెట్టాడు. గండం గడిచినందుకు ఆస్థాన కవులు ఆనందించేరు.

(19.8.96, హాస్టల్లో విద్యార్థులకు భగవాన్ దివ్యోపన్యాసం నుండి)

వినాయకుడు

కొప్పరపు బాలామనోహర రావు

**“శుక్లాంబర ధరం విష్ణుం శశివర్ణం చతుర్భుజమ్
ప్రసన్నవదనం ధ్యాయేత్ సర్వ విఘ్నోపశాంతయే”**

శుక్లాంబర ధరం (తెల్లని వస్త్రములు ధరించినవాడు) అంటే, నిర్మల హృదయము గలవాడు, పరిశుద్ధమైన మనస్సు, కల్మషరహితమైన అనుగ్రహ బుద్ధి గలవాడు.

విష్ణుం (సర్వవ్యాపి) అంటే, మంచి కార్యములు ఎక్కడ జరిగినా, మంచి మనస్సుతో ఎవరు ఎక్కడ ఏమి తలచినా అక్కడ వినాయకుడు వారికి తోడునీడగా సాయపడును. ఆయన సర్వాంతర్యామి.

శశివర్ణం (విభూతి వర్ణం) - ఒళ్లంతా విభూతి పూసినట్లు దేహకాంతి గలవాడు. విభూతులు అంటే దైవశక్తులు. అంటే, అట్టి దైవశక్తులు, తేజస్సువలన దివ్యమైన ప్రకాశము గలవాడు.

చతుర్భుజం (నాలుగు చేతులు గలవాడు) అంటే, గోచరమైన రెండు హస్తములే కాక అనుగ్రహము నందించుటకు ఒకటి, భక్తరక్షణకొరకు మరియొకటి మొత్తం నాలుగు చేతులు గలవాడు.

ప్రసన్న వదనం - చిరునవ్వుతో భక్తునిపై వాత్సల్య భావముతో ప్రకాశవంతమైన ముఖారవిందము గలవాడు. మంచికి తోడుగా నుంటాడు. దైవత్వమువైపు ప్రయాణము సల్పితే నిర్విఘ్నముగా జయము నందించును. అయితే, చెడ్డదానికి మిక్కిలిగా విఘ్నములు కలిగించి మంచిని రక్షిస్తాడు.

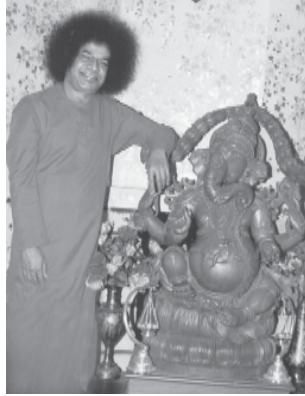
వినాయకునకు గజముఖుడు, సిద్ధి వినాయకుడు, బుద్ధి వినాయకుడు, గణపతి, విఘ్నేశ్వరుడు, ఏకదంతుడు, అని పలు నామములు కలవు. ఒక్కొక్కటిగా వాటి అంతరార్థములను పరిశీలింతము.

గజముఖుడు: ఏనుగు ప్రాణివర్గములో పేరుపడ్డది. వినాయకుడు విజ్ఞానస్వరూపుడు. అన్ని మృగముల పాదముద్రలూ ఏనుగు పాదముద్రలలో లీనమైపోతాయి. అట్లే, సర్వజీవుల నడకలను తనలో అంతర్లీనం చేసుకున్న వాడు గజముఖుడు. ఘోరారణ్యంలో ఏనుగు ఒక్కసారి ముందు నడచిందంటే దారి ఏర్పడుతుంది. కనుక,

గజాననుని ముందు పెట్టుకొని పోతుంటే, జీవితారణ్యంలో మన నడక సుఖంగా సాగుతుంది. ఏనుగు తల అధికమైన తెలివితేటలకు చిహ్నము. ఏనుగు ముందు చూడక అడుగువేయదు; క్రింద పడి యున్న సూదినికూడ చూడగల సూక్ష్మ దృష్టి గలిగినది. అందువలననే సర్వ సద్గుణాలకు నిలయంగా ఏనుగు తలను విఘ్నేశ్వరునికి పెట్టారు. నీటిలో ఏనుగు ఈతను బట్టి ‘గజ ఈత’ అనే మాట వచ్చింది. ఏనుగు అంత భారమైన దేహాన్ని

నీటిలో చాలా తేలికగా చేసుకుంటుంది. సంసారమనే సాగరాన్ని వినాయక తత్త్వం అతి తేలికగా దాటిస్తుంది.

లోకంలో మానవులు సంప్రదాయ, సంస్కారాలను బట్టి ఆహారాన్ని కోరుకుంటూ ఉంటారు. తీసుకునే ఆహారాన్ని బట్టి మనిషి ఎట్టివాడో, అతని స్వభావమెట్టిదో చెప్పవచ్చు. గజాననుని ఆరాధనలో ఆహారానికి ప్రత్యేక ప్రాధాన్య మిచ్చారు. గజాననుని ఆహారం సాత్వికాహారం. ఈయనకు జిల్లేడు పువ్వు, తుమ్మి పువ్వు అంటే చాలా ఇష్టం. అందుకే ‘అర్చద్రోణ ప్రియుడం’టారు. ఫలములలో అతి మధురమైన ఫలములనే ఆరగిస్తాడు. అన్నివిధాల ఏనుగు జీవితం ఆదర్శవంతమైనది. చాలా విశ్వాసపాత్రమైనది ఏనుగు. కనుక, విఘ్నేశ్వరుడు ప్రేమకు, విశ్వాసానికి, తెలివితేటలకు, బుద్ధికి అగ్రస్థానములో ఉన్నవాడు.

“విగతః నాయకః” - వినాయకుడు. ఇంతకంటే నాయకుడు ఇంకొకడు లేడు అని అర్థము. “సర్వశ్రేష్ఠుడు” అని అర్థము. (స్వామి ఒకసారి భక్తులను చూసి, “మీరంతా సనాథలే, నేనే అనాథను” అన్నారు. అంటే, భగవంతుని సర్వశ్రేష్ఠత ఇక్కడ గోచరిస్తున్నది). “వినయం తదాది” - వినయమును ఇచ్చేవాడు వినాయకుడు. “విశేషం నయతి” విశేషముగా నడిపిస్తాడు. వినాయకుడు సర్వలోక నాయకుడు.

సిద్ధి, బుద్ధి గణపతికి భార్యలని కొంతమంది భావిస్తుంటారు. క్షేమము, లాభము అనే పుత్రులున్నారని భావిస్తుంటారు. దీని అంతరార్థాన్ని గ్రహించాలి. భార్య అంటే శక్తి అని. అట్లే, వినాయకునికి గల శక్తులు 1. సిద్ధి 2. బుద్ధి. వినాయకుని ఆజ్ఞను ఇవి అనుసరిస్తాయి. చెడు పనులకు విఘ్నం కలిగించడం, మంచి పనులకు అవిఘ్నం చేకూర్చడం - ఇవి చేసే పనులు. వినాయకుని పూజవలన మనకు సిద్ధి, బుద్ధి రెండూ ప్రాప్తించి ముక్తికూడా లభిస్తుంది.

వినాయకునికున్న పుత్రులు 1. లాభము 2. క్షేమము. బుద్ధి, సిద్ధులద్వారా లాభమును, క్షేమమును కలుగజేసే శివశక్తి తత్త్వమే వినాయక తత్త్వం.

గణపతి: “ప్రణవ స్వరూపం వక్రతుండం” అని గణపతిని స్తుతిస్తారు. ప్రణవమే వేదమూలం. “ఓమిత్యేకాక్షరం బ్రహ్మ” కాబట్టి, బ్రహ్మవిద్యకు అధిపతియే గణపతి. “గణపతి మూలాధార క్షేత్ర స్థితం” ప్రణవోపాసనవలన మూలాధార చక్రములో నిద్రించుచున్న కుండలినీ శక్తిని ప్రచోదింపజేసి యోగులు సిద్ధిని పొందుతారు. దానికే గణపతికి, “సిద్ధి వినాయకుడు” అని పేరు వచ్చింది. గణపతి విగ్రహములలో యోగ విఘ్నేశ్వరునిది కూడా ఒకటి.

ప్రమథ గణములకు, భూత ప్రేత పిశాచ గణములకు అధిపతి విఘ్నేశ్వరుడు. ప్రమథ గణాధిపతిని చేసే ముందు పరమేశ్వరుడు ఒక పరీక్ష పెడతాడు. కుమారస్వామి, వినాయకులలో ఎవరికి ఆధిపత్యమీయవలెనో నిర్ణయించుటకు ఈ పరీక్ష పెట్టినాడు. ఎవరు ముందుగా సకల తీర్థములలో స్నానమాచరించి, తనవద్దకు వస్తారో

వారికి గణాధిపత్యం ఇస్తానన్నాడు. కుమారస్వామి హుటాహుటిన నెమలివాహనంపై బయలుదేరాడు. వినాయకుని వాహనము ఎలుక. తల్లిదండ్రుల చుట్టూ ప్రదక్షిణ చేసి, తన పరిస్థితిని విన్నవించుకొని ఏదైనా ఉపాయము చెప్పమని వేడుకున్నాడు. తండ్రియైన శివుడు ఒక ఉపాయం చెప్పినాడు. “నారాయణ మంత్ర పఠనం వలన సర్వతీర్థ ఫలము సిద్ధిస్తుంది” అని సెలవిచ్చినాడు. ఇక్కడ పరమ శివుడు నారాయణ మంత్ర పఠనం చేయమన్నాడేమిటి? శివ కేశవుల అద్వైత స్థితి విశద మవుతుంది. అద్వితీయమైన పూర్ణత్వమేదో అదే ఉన్నది. ద్వైత భావన భ్రాంతి జన్యం. గుణతత్త్వం ద్వైతంలోనిదే. నారాయణ స్వరూపుడైన శ్రీరాముడు శివతత్త్వాన్ని ఆరాధిస్తాడని పురాణాలలో విశదమవుతుంది. అసలు ఈ శివ కేశవుల అద్వైత తత్త్వమంటే ఏమిటి? అదే ఆత్మతత్త్వము. అదే పూర్ణతత్త్వము.

స్వామి దీనికి ఒక ఉదాహరణ చెప్పినారు. సత్, చిత్, ఆనందము - సత్యం జ్ఞానం అనంతమైన బ్రహ్మము సూక్ష్మరూపంలో పద్మంవలె వికసిస్తుంది. సంకల్పాలు, భావాలు అనే పరిమళాన్ని వెదజల్లుతుంది. ఇది ఆత్మ అనే సరస్సులో ప్రతిభాసిస్తూ ఉంటుంది. నారమంటే నీరు. కమలాలు నేత్రాలవలె వికసించుటచేత నార + నయనము = నారాయణము అని సరస్సుకు పేరు వచ్చినది. నారాయణము అనే సరస్సు మధ్య నాభినుండి ఉద్భవించిన కమలంలోనే బ్రహ్మతత్త్వం సూక్ష్మరూపంలో ఉంటున్నది. క్రింద ఉండే ఆకులే మాయ. ఆకులపై నీటి బొట్లు జీవితాలు. తామరాకుపై నీటిబొట్లు ముత్యంవలె కన్పించినా ముత్యం ఏవిధంగా కాదో అదేవిధంగా మాయ అనే ఆకుపైన జీవితాలు సంతోషంగా ఉన్నట్లు భ్రమిస్తున్నాము గాని నిజమైన ఆనందాలు కావు. నీటిబొట్లు ఏ క్షణంలోనైనా ‘మాయ’ అనే ఆకునుండి జారి కొలను నీటిలో లీనమైనట్లే జీవితత్వపు మాయనుండి జారి ఆత్మతత్త్వంలో లీనం కాక తప్పదు.

జీవుడు ఎక్కడినుండి వచ్చాడు? నారాయణమునుండి, ఆత్మతత్త్వమునుండి. నారాయణ మంత్రం అంటే ఆత్మతత్త్వ మన్నమాట. అదే బ్రహ్మత్వం, అదే విష్ణుత్వం, అదే

శివత్వం. అట్టి నిర్గుణ తత్త్వమే, పరిపూర్ణ తత్త్వమే గుణరూపంగా, త్రిమూర్త్యాత్మకంగా భాసిస్తుంది. అందులకే శివుడు వినాయకునితో, నీవు నారాయణ మంత్ర పఠనం వలన, అంటే ఆత్మతత్త్వం తెలుసుకోవటంవలన సకల తీర్థములను సేవించిన ఫలితాన్ని పొందగలవని సుఖోపాయమును తెల్పినాడు.

ఈ రూపనామములే తన స్వరూపమని ఎవరు భ్రమిస్తుంటారో వాడు అజ్ఞాని. సనత్ కుమారుడు నారదునకు చెప్పింది కూడా ఇదే. “నారదా, నీవు ఎన్ని వేదాలు, శాస్త్రాలు నేర్చుకున్నా నిన్ను నీవు తెలుసుకోకపోతే జ్ఞానముదయించదు” అని అన్నాడు. “జ్ఞానాదేవతు కైవల్యం”. అట్టి ఆత్మతత్త్వాన్ని గుర్తించిన వినాయకుడు ప్రమథ గణములకు అధిపతియై, దేవతలకు ప్రథమ ఆరాధకుడైనాడు.

గణపతి అనగా గణములకు పతి అని అర్థం. ఇతనిని మూలాధార శక్తి అని కూడా చెప్తారు. దానినే ప్రణవమని అన్నారు. గణపతి ప్రణవస్వరూపుడు, ఓంకారస్వరూపుడు. సమస్త శబ్దాలకూ ఓంకారం ఆధారం. సమస్త జీవులకూ, సర్వకార్యాలకూ విఘ్నేశ్వరుడు ప్రథమ పూజార్హుడు.

గణపతి అంటే మార్గదర్శి అని కూడా అర్థం. ‘గ’ అంటే పది దిశలకు పరుగెత్తుచున్న మనస్సు, చిత్తము, బుద్ధి. ‘ణ’ అంటే అట్లు పరుగెత్తనిది. పది దిశలకు మనస్సును, చిత్తమును, బుద్ధిని పరుగెత్తనీయకుండా నిగ్రహించే శక్తియే గణపతి తత్త్వము. గణపతి అనగా యోగస్వరూపుడు, జ్ఞానప్రదాత, ఆత్మవిద్యకు అధిపతి అని అర్థములు కలవు. ఆత్మసాక్షాత్కారమునకు కలిగే అడ్డములన్నీ నివారణ చేయునుగాన గణపతికి విఘ్నేశ్వరుడనే పేరు సార్థకమయినది. అజ్ఞానమువల్ల కలిగే అపాయములను నివారించు నిమిత్తం జ్ఞానమును ప్రసాదించు దేవుడు గణపతి.

గణపతి అంటే శివుని భూతగణముల కధిపతి అనేది వాడుకలో ఉన్న సామాన్య అర్థము. అయితే, గుణములే అన్ని గణములకన్నా మానవుని అభ్యుదయమును సాధించునుగాన వినాయకుడు గుణ గణములను చక్కదిద్ది ఆత్మవిద్యను బోధించి తరింపజేయును.

గణపతి అంటే ఏనుగు తల, పెద్దబొజ్జ పెట్టుకున్న వికారుడని భావించరాదు. **లంబోదరుడు** అంటే “లంబ ఉదరం అస్య లంబోదరం”. ఎవరి ఉదరము చతుర్దశ భువనములకు ఆధారమో వారు లంబోదరుడు. “ప్రపంచమంతా నింపుకొన్న పొట్ట” యని అర్థము. **విలంబిత సూత్రుడు** అంటే వ్రేలాడుతున్న యజ్ఞోపవీతము గలవాడు అని అర్థము. ఆలస్యంగా వ్యవహరించేవాడని, అంటే, పూర్వజన్మ విశేషములను తెల్సుకొని వారి ఫలితములను త్వరపడక అందజేయువాడు. గణపతిని **మోదక హస్తుడంటారు**. మోదకము అంటే ఉండ్రాళ్ళు అని అర్థం. రెండవ అర్థం సంతోషమని. ఆనందస్వరూపుడైన గణపతి ఆనందాన్ని ప్రసాదిస్తాడని అర్థం.

వినాయకుడు విద్యాస్వరూపుడు. కవులలో మహాకవి. వ్యాసుడు చెబుతుంటే వ్రాసినవాడు. మధ్యలో గంటం విరిగిపోయినందువలన తన దంతమును ఊడబెరికి, అవిఘ్నంగా వ్రాసిన శ్రద్ధాకువు, కార్యనిమగ్నుడు, త్యాగశీలి. అందుకే ఏకదంతుడని నామం. గణముఖాసురుని చంపడానికి తన దంతమునే ఉపయోగించాడు. ఏకదంతం అద్వైతాన్ని ప్రతిపాదిస్తుంది. ఏకత్వాన్ని నిరూపిస్తుంది. విఘ్నేశ్వర స్తోత్రంలో, “అనేకదం తం భక్తానాం ఏకదంత ముపాస్మహే” అని వస్తుంది. ఇక్కడ వినాయకునకు అనేక దంతములున్నవని కాదు; భక్తులకు అనేక వరములను ఇచ్చేవాడని అర్థం. ఈశ్వరుడు సకలైశ్వర్య స్వరూపుడు. “ఆత్మావై పుత్ర నామాసి” అనగా, తండ్రి ఆత్మనే పుత్ర రూపాన్ని ధరిస్తుందట. ఈశ్వరుని అంశయే, ఈశ్వరుని ఆత్మయే విఘ్నేశ్వరునిగా అవతరించినది. కనుకనే, ఇతనిని మహత్తరమైన శక్తులకు, గణములకు అధికారిని చేశారు.

పర్వదినములను వెంటపెట్టుకొని తాను నాయకత్వం వహించి ముందుగా వస్తుంది విఘ్నేశ్వరుని పండుగ. శ్రీరామనవమి, శ్రీకృష్ణజన్మాష్టమి మొదలైన పర్వదినములు మానవులు ఆత్మను జ్ఞప్తీయందుంచుకొని ఆదర్శవంతమైన జీవితాన్ని అనుభవించే నిమిత్తమై ఏర్పడినవి. మానవునకు అంతరాత్మాన్ని బోధించి ఆదర్శవంతమైనవిగా నిలచినటువంటివి పర్వదినములు.

సదా స్మరామి సాయీశా!

సాయి శ్రీనివాస్, చెన్నై

స్వామీ, నీవు ఎక్కడున్నావు? ప్రస్తుతం నీవు ఏమి చేస్తున్నావు?
 నీ బిడ్డల్ని ప్రతి క్షణం చూస్తున్నావా?
 నీ సత్యజీవుల్ని నిరంతరం నడిపిస్తున్నావా?
 నీకై తపించు నీవారిని కాపాడుకుంటున్నావా?
 నీపై ప్రేమార్చితో నిన్నే సదా స్మరిస్తున్నాము ప్రభూ!
 నీ సత్కారితో నిన్నే నిత్యం ఆరాధిస్తున్నాము స్వామీ!
 నిరాకారిగా విశ్వాన్ని సర్వం ఆవరించియున్న దేవదేవా!
 ఓ ఆకారంతో మాకై వచ్చి ఆనందంలో ముంచినావు కదా!
 నీ అమృత దివ్య దర్శనం దృష్టిమూలాన తొలగకున్నది సాయి!
 నీ సత్యస్వరూపం ఓ క్షణమూ చిత్తాన్ని వీడకున్నది స్వామీ!
 తలపుతోనే తన్మయానందాన్ని చిందే సత్యసాయి కృష్ణా!
 కేవలం స్మరణతోనే ప్రశాంతిని నింపే పర్తిప్రేమప్రభూ!
 కాలస్వరూపుడివైన నీవు మమ్ము ఓ క్షణమూ వీడకున్నావు!
 హృదయవాసివై నిరంతరం మాతో కలిసి అంతా చూస్తున్నావు!
 మా ఆధారమూలకాంతిలో భాగమై సర్వసాక్షిగా నిలిచియున్నావు!
 నీ ప్రసంగ సత్యవాక్కులు ఇంకా మౌనంలోకి జారలేదు స్వామీ!
 నీ స్వరరాగ మాధుర్యం ఇంకా నిశ్శబ్దంలోకి కలవలేదు సాయి!
 నీ ఆనంద తాండవాన్ని శ్వాసతో కలిపి నిరాటంకంగా సాగిస్తున్నావు!
 నీవు ప్రస్తుతం ఏమి చేస్తున్నావన్న ఆలోచన లోన మెదలగా....
 వికసించే పుష్పాల్లోకి పరిమళాన్ని నింపుతున్నావనీ...
 జన్మించిన పసిపాపల్లోకి అకారణ పరవశాన్ని పంపుతున్నావనీ...
 సూర్యచంద్రాది సక్షత్ర గ్రహాల గమనాన్ని నియంత్రిస్తున్నావనీ...
 మేఘమై పైకి సాగుతూ...గాలివై జీవంతో చల్లగా తాకుతున్నావనీ...
 ప్రతి కొమ్మలో, ప్రతి రెమ్మలో, ప్రతి జీవిలో, ప్రతి ప్రేమ ఉనికిలో...
 విశ్వపు ప్రతి అంగుళంలో కాంతివై, ప్రశాంతివై వ్యాపించియున్నావనీ...
 విశ్వకర్తవైన నీవే మా హృదయాల్లోనూ ఒదిగి జీవిస్తున్నావనీ...
 నేడు తెలుపుతున్నావా! భక్త దాసుడవైన ప్రియ ప్రేమసాయిదేవా!
 ఈ మా భక్తీ, శక్తీ అంతయూ నీ అనుగ్రహ ప్రేరణే కదా స్వామీ!
 ఓ క్షణమూ మమ్ము వీడి ఉండలేని నీవు మా ప్రాణసఖుడవే సాయి!
 నీలో, నీతో, నీకై జీవించటమే, ఇలా పయనం సాగించటమే పరమానందము ప్రభూ!
 ఏనాటికైనా మాకు తృప్తి, ప్రశాంతి, ముక్తి నీలోనే కదా సత్యసనాతన హృదయ రాజా!

మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి

(ధారావాహికం - 17వ భాగం)

బి.వి. రమణావు

శ్రీ బి.వి. రాజారెడ్డి 50 సం॥లకు పైగా భగవానునికి అత్యంత సన్నిహితంగా ఉంటూ, క్రమశిక్షణతో, నిస్వార్థంగా, నియమ నిష్ఠలతో తన వ్యక్తిగత ఆధ్యాత్మిక సాధన కొనసాగిస్తూ కీర్తి ప్రతిష్ఠలు గాంచిన భక్తుడు. ఆయన మాటల్లోనే ఆయన అనుభవాలు విందాం:

నేను విద్యార్థి దశలో ఉన్నప్పుట్నుంచీ ఆధ్యాత్మిక తత్వం యెడల నాకు ఆసక్తి ఉండేది. ముఖ్యంగా రామకృష్ణ పరమహంస, వివేకానంద చరిత్రలు, ప్రబోధలు నా మనస్సుపై చెరగని ముద్ర వేశాయి. 'మిరకిల్స్' ద్వారా ప్రజలను ఆకర్షించే స్వాములార్లు, మాతాజీలపట్ల తీవ్రమైన విముఖతను పెంచుకున్నాను. మా తల్లిగారు శ్రీ సత్యసాయిబాబా యెడల భక్తి కలిగి, 1953 నుండి పుట్టపర్తి వెడుతూవుండి, నన్నుకూడా రమ్మనేది. కానీ, వెళ్ళడానికి నిరాకరించేవాడిని.

అదే రోజుల్లో నేను మద్రాసు లయోలా కాలేజీలో చదువుకుంటుండగా బాబా, మద్రాస్ ట్రాన్స్‌పోర్టు కమీషనర్ హనుమంతరావుగారింట్లో బసచేశారని తెలిసి, మా అమ్మ మాట జ్ఞాపకం వచ్చి, కుతూహలంగా అక్కడికి వెళ్ళి వారిని దర్శించేను. ఆయన రూపలావణ్యం, మృదుమధుర స్వరంతో అందరినీ పలకరించే తీరు, సహజమైన మందహాసం నన్నాకర్షించేయి. ఆయన హస్తచాలనంతో ఎంతోమందికి నా కళ్ళ ఎదుట విభూతి సృష్టించి ఇవ్వడం చూశాను. ఆ చర్యయందు నాకు ఆసక్తి లేకపోయినా, దాన్ని ప్రాణప్రదంగా స్వీకరించిన భక్తుల ఆనందాతిశయాలకు చలించేను. నిశితంగా పరిశీలించి చూస్తే, ఆ విభూతి ఆయన సహజ శక్తితో సృష్టించేరుగానీ, ఆ చర్య భేషజంగాకానీ, కృత్రిమంగాకానీ లేదు.

1956 అక్టోబరు 4వ తేదీన అప్పటి ఆంధ్రప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రి అయిన శ్రీ బెజవాడ గోపాలరెడ్డి ప్రశాంతి నిలయంలో శ్రీ సత్యసాయి జనరల్ హాస్పిటల్ ప్రారంభోత్సవం చేసేరు. ఆనాడు నేను మళ్ళీ పుట్టపర్తి వెళ్ళి బాబాను దర్శించేను. అప్పుడు కూడా ఆయన హస్తచాలనంతో సృష్టించిన విభూతి, తదితర జ్ఞాపికలపట్ల నాకు ఆసక్తి, ఆశ్చర్యం కలుగలేదు. అయితే, ఆయన ప్రతి కదలికలోనూ, ప్రతి మాటలోనూ, ప్రతి చర్యలోనూ ప్రదర్శిస్తున్న అత్యంత సహజం, అవ్యాజం అయిన ప్రేమభరిత స్వభావం నన్ను ఆకట్టుకుంది.

అంతకుముందు ఋషీకేశ్‌కు వెళ్ళి, స్వామి శివానందను సద్గురువుగా ఆరాధిస్తూ, సన్యసించి, వారి ఆశ్రమంలోనే స్థిరపడాలనుకున్నాను. విధి విలాసం! ఆ నవంబరులోనే బాబావారి అనుమతితో పుట్టపర్తి వచ్చి ప్రశాంతి నిలయంలో స్థిరపడ్డాను. వారి వయస్సు అప్పటికి 30 సం॥లు. అసతికాలంలోనే వారు జన్మతః సిద్ధించిన సర్వతోముఖమైన అఖండ జ్ఞాన సంపన్నులని గ్రహించేను. అయితే, ఆయన అవతార పురుషుడా, ఆత్మసాక్షాత్కారం పొందిన యువ యోగిపుంగవుడా అన్న సంశయం నన్ను వెంటాడుతూ వచ్చింది.

వారికి అత్యంత సన్నిహితంగా ఉంటూ, వారి దినచర్యకు కావలసిన సదుపాయాలను సమకూరుస్తూ, వారి అద్భుత చర్యలను, విశ్వజనీనమైన ప్రబోధలను వింటూ ఉండే అవకాశం వారు నాకు ప్రసాదించారు. వారు త్రికాలజ్ఞులనీ, సాక్షాత్తు పరబ్రహ్మస్వరూపులనీ తెలుసుకోవడానికి ఎంతోకాలం పట్టలేదు.

మధ్యలో ఒకసారి బాబా నాపట్ల మౌనంగా ఉన్నారన్న తీవ్రమైన మానసిక వ్యధతో మా ఊరు వెళ్ళిపోదామని

బస్సు ఎక్కేను. రెండు గంటల ప్రయాణం తరువాత వారిని విడిచి వెడుతున్నానన్న భావోద్రేక జనిత దుఃఖంతో, బస్సు ఆగినచోట బస్సు దిగి, వెంటనే తిరుగు బస్సు పట్టుకుని వచ్చేసి, తిన్నగా వారి పాదాలముందు వ్రాలేను. అప్పుడే పూర్తి చేసిన నా పేర వ్రాసిన లేఖను స్వామి నాకందించేరు. అందులో, “రాజా! నన్ను విడిచి నువ్వెక్కడికి వెళ్లగలవు! వెంటనే తిరిగి వస్తావు...” అంటూ కరుణారస ప్రసార సందేశం ఆమూల్యగ్రం చదివి బాబా పాదాలకు శిరసాభివందనం చేసేను. ఆయన మన హృదయవాసి. మన మనోభావాలు ఆయనకు తెరిచిన పుస్తకం. క్షణంలో తెలుసుకోగలరు.

దేశం నలుమూలలకు పర్యటించినప్పుడు ఎన్నోసార్లు, అంతేకాదు, తూర్పు ఆఫ్రికా వెళ్ళినప్పుడుకూడా నన్ను వెంట తీసుకువెళ్లేరు. వివిధ రంగాలకు చెందిన ఎందరెందరో ప్రముఖులు, రాజకీయ నాయకులు, విజ్ఞానవేత్తలు, మహారాజు దంపతులు, పారిశ్రామికవేత్తలు, సంగీత విద్వాంసులు, సినీ నటులు, క్రీడాకారులు, సుప్రసిద్ధ సాహితీవేత్తలు బాబాను దర్శించి వారి ఆశీస్సులతో తమ సమస్యలను పరిష్కరించుకుని, అభివృద్ధికి వచ్చిన సంఘటనలకు నేను ప్రత్యక్ష సాక్షిని. వాళ్ల అనుభవాలు తలుచుకుంటే ఒళ్ళు జలదరిస్తుంది.

నా అనుభవాలు కొన్ని చెబుతాను. భగవాన్ ఒకసారి, “విష్ణు భక్తులు నా హృదయ ఉపరిస్థలం నుండి వెలువడే జ్యోతిని చూస్తారు, శివభక్తులయితే నా ముఖములో భ్రూమధ్యమునుండి వెలువడే కాంతి కిరణ ప్రసారం చూస్తారు” అన్నారు. నేను చిన్నప్పటినుండి కృష్ణ భక్తుడిని. స్వామితో ఊటీ వెళ్ళినప్పుడు వారు మంచం మీద పడుకుని విశ్రాంతి తీసుకుంటున్నప్పుడు నేను ప్రక్కనే నేలమీద కూర్చుని ఉన్నాను. నా దృష్టి వారి హృదయ స్థలినుండి వలయాకారంలో వెలువడుతున్న అద్భుతమైన కాంతిపై పడింది. నాకు వారి మాటలు గుర్తుకొచ్చేయి. ఇంతలోనే ఆ కాంతి అదృశ్యమైంది. స్వామి లేచి, ముఖం తుడుచుకుని, జుట్టు సవరించుకుని, తలుపు తీసి బయటికెళ్ళేరు. నేను వారి పక్క సరిచేసి, తలగడ సర్ది, దుప్పటి తీసి మడత పెడుతుండగా స్వామి చేతికి అందుబాటులో ఉన్న

టార్పిలైటు కనబడింది. కుతూహలంగా అది తీసి, దానితో స్వామి హృదయంపై కాంతి సృష్టించే అవకాశం ఉందేమో చూద్దామని స్విచ్ వేసి, వెలిగించి చూసి, అది అసంభవమని తెలుసుకుని మళ్ళీ దాన్ని యథాతథంగా అక్కడ ఉంచుతుండగా, “సందేహం తీరిందా?” అన్న స్వామి మాటలు వినబడి, ఉలిక్కిపడి వెనక్కి చూశాను. స్వామి తలుపు తీసుకుని గుమ్మంవద్ద నిలబడి నన్ను చిరునవ్వుతో పలుకరించేరు. తల దించుకున్నాను.

మరొకసారి సాయంత్రం, స్వామి గదిలో పక్క అన్నీ సర్ది, వారి పాదనమస్కారం చేసుకుని క్రిందికి వెడదామని స్వామి గదిలోకి ప్రవేశించేను. ఒక్క క్షణంలో స్వామి తల చుట్టూ అర్ధచంద్రాకారంలో ప్రచండమైన సహస్ర సూర్య కిరణాల కాంతి చూసి నా కళ్ళు చీకట్లు కమ్మాయి. కళ్ళు మూసుకుని ద్వారబంధం పట్టుకుని నిలబడ్డాను. కొన్ని క్షణాల తర్వాత, “రాజా!” అన్న స్వామి మృదుమధురమైన పిలుపు విని కళ్ళు తెరిచేను. స్వామి ప్రశాంతంగా, తొడమీద లెటర్ ప్యాడ్ పెట్టుకుని ఎవరికో జాబు వ్రాస్తూ, “రా... చేసుకో” అనగానే గుండె దడదడలాడుతుండగా, పాద నమస్కారం చేసుకుని మెట్లు దిగి బయటపడ్డాను.

బాబాకి మన మనస్సులన్నీ తెరిచిన పుస్తకాలు. మన మనస్సుల్లో చెలరేగే భావాలను వెంటనే కనిపెట్టడమే కాకుండా వెంటనే వాటిని సంస్కరిస్తారు. ఒకసారి నాకు, నా భార్యకు ఇంటర్వ్యూ ఇచ్చేరు. మాతోబాటు నలుగురు ప్రముఖులైన పారిశ్రామికవేత్తలూకూడా ఉన్నారు. బాబాకు రాజు, పేదా ఒకటే అని నాకు తెలుసు. కానీ, అమెకి క్రొత్త. బాబావారు ఆ నలుగురితోనూ వారి సమస్యలగురించి మాట్లాడుతూ, తగు సలహాలివ్వడంలో నిమగ్నులై ఉన్నారు. మేము కొంచెం ప్రక్కగా నిశ్శబ్దంగా కూర్చున్నాము. మధ్యలో స్వామి చటుక్కున నా భార్యకేసి తిరిగి, “అవును, వీళ్లు సరియైన పద్ధతిలో నడుచుకుంటూ అభివృద్ధి చెందేరంటే, వీళ్ళనాశ్రయించుకున్న ఎంతోమందికి మేలు జరిగి, వాళ్లల్లో కూడా మార్పు వచ్చి బాగుపడతారు” అనేసి మళ్ళీ వాళ్ళతో మరికొంతసేపు మాట్లాడి పంపించేరు. తర్వాత తెలిసింది, నా భార్యకి - “బాబా ధనవంతులను, పేరు ప్రతిష్ఠలున్న పారిశ్రామికవేత్తలను ఎక్కువగా

ఆకర్షించి, వాళ్ళ యెడల ప్రత్యేక శ్రద్ధ చూపుతారు” అన్న భావం కలిగిందట. తర్వాత మాట్లాడేటప్పుడు ఆ మాట స్వామే అన్నారు, ఆమె అవునని ఒప్పుకుంది.

ఒకసారి ‘జాయ్’ ఐస్క్రీమ్ కంపెనీ అధినేత జావా దర్శనం లైనులో కూర్చుని ఉన్నాడు. అతనివద్దకు వస్తూనే అతని భుజంపై చేయి వేసి, “హాయ్! జావా!” అంటూ చిరపరిచితునిగా పలుకరించేరు. అంతమందిలో అతనిని పేరు పెట్టి పిలిచినందుకు ఆనందపరవశుడై ఒకరోజు ఉందామని వచ్చినవాడు నాలుగు రోజులున్నాడు. విచిత్రమేమిటంటే, అతనికి విపరీతంగా మధ్యం సేవించే అలవాటుండేది. ఈ సంతోషంలో అతడు ఆ నాలుగు రోజులూ మధ్యం ముట్టలేదు. తర్వాత స్వామి ఇంటర్వ్యూ ఇచ్చి, అతని కుటుంబ విషయాలన్నీ చెప్పి, తగిన సలహాలిచ్చి ఆశీర్వాదించి పంపేరు. అంతే! బాబా అతని దురలవాటునుగురించి మాట్లాడలేదు. అయినా, స్వామి అనుగ్రహానికి పాత్రుడను కావాలన్న ఆశయంతో అతడు జీవితంలో మళ్ళీ మధ్యం సేవించలేదు. అతనిలో వచ్చిన మార్పుకి ఆ కుటుంబం యావన్మందీ కృతజ్ఞతాభివందనలతో బాబా భక్తులైపోయేరు. అదీ స్వామియొక్క దివ్య ఆకర్షణ ప్రభావం.

నాకు దగ్గర బంధువు డా॥ శివారెడ్డి (డెంటిస్ట్). అతని భార్య కూడా డాక్టర్ (జనరల్ మెడిసిన్). ఇరవై యేళ్ళు వాళ్ళు నైజీరియాలో ఉన్నారు. అక్కడ అతనికి విపరీతంగా సిగరెట్లు కాల్చడం అలవాటయింది. 1981 నుండి ఇద్దరూ ప్రశాంతి నిలయంలోనే స్థిరపడిపోయేరు. ఆశ్రమంలో సిగరెట్లు కాల్చటం నిషిద్ధం. అంచేత రహస్యంగా మరుగుదొడ్డిలో కాల్చుకుని నోరు కడుక్కుని వచ్చేవాడు. అతను ఎన్నో సార్లు మానెయ్యడానికి ప్రయత్నించి విఫలమయ్యాడు. స్వామి సర్వాంతర్యామి. అతని మానసిక బలహీనతగురించి నాతో ప్రస్తావించేరు. అతనితో ఏమీ అనలేదు. 1985 లో అతనివైపు చూసేవారు కాదు, పలుకరించేవారు కాదు. ఆ యేడే ఒక అర్ధరాత్రి డా॥ శివారెడ్డికి కలలో కనబడి పూర్ణచంద్ర హాలులో స్వామి ఉండగా అతనిని పిలిచి పాదసమస్కారం ఇచ్చినట్లు దర్శనమిచ్చేరు. అంతే! ఆ క్షణం నుండి సిగరెట్లు

మానేశాడు. మర్నాడుదయం దర్శనం టైమ్లో శివారెడ్డి వద్దకు వచ్చి మందస్మిత వదనంతో పాద సమస్కారం ప్రసాదించేరు. నాటి నుండి నేటి వరకూ ఆ దంపతులు ప్రశాంతి నిలయంలోనే ఉంటున్నారు.

నేను స్వామికారు డ్రైవ్ చేసేవాడిని. నాకు ఫైల్స్ వ్యాధి ఉన్నా ఎప్పుడూ బాధపెట్టేది కాదు. నా ధ్యాన నిష్ఠకు కూడా అవరోధము కాలేదు. స్వామి ఆ ఉదయం అనంతపురం ప్రయాణం పెట్టుకున్నారు. ఆ ఉదయం నుంచీ ఎప్పుడూ లేని రక్తస్రావం బాధ కలిగేయి. ఉదయం స్వామి దర్శనం చేసుకుని నా బాధల్ని విన్నవించుకున్నాను. స్వామి నవ్వుతూ, “ఇన్నాళ్ళూ నీవెందుకు బాధపడలేదో తెలుసుకో” అని విభూతి సృష్టించి ఇచ్చారు. నాటి నుండి నేటివరకూ గత ఇరవై యేళ్ళుగా నేను మళ్ళీ ఫైల్స్ వ్యాధి ఎఱుగను.

మీరు వినే ఉంటారు, ఆరోజుల్లో బాబా హఠాత్తుగా అప్పుడప్పుడు ట్రాన్స్లోకి వెళుతూ ఉండేవారు. అలాంటప్పుడు వారి దేహం ఒక నిర్దిష్టమైన కట్టెలా అయిపోతుంది. ఒక్కొక్కప్పుడు కాళ్ళూ, చేతులూ కొట్టుకుంటారు. ఒకసారి ట్రాన్స్లో వారి తలమీదనుండి గుప్పెటతో జుట్టుపీకి అది నోట్లో పెట్టుకుని మింగేరు. నాకు భయమేసింది. స్వామికి స్పృహ వచ్చిన తరువాత చెప్పేను. మంచి నీళ్ళు తెచ్చున్నారు. సగం టంబ్లర్ నీళ్ళు త్రాగేరు. స్వామి అంగీ బొత్తాములు తీశారు. చూస్తుండగా బాబా ఛాతీమీద వెంట్రుకలు మొలిచి అక్కడ దట్టంగా వ్యాపించేయి. మరో విశేష మేమంటే, ఎక్కడినుండి వాటిని పీకారో అక్కడ ఏమీ ఆనవాలు లేదు.

మరొక్క విషయం చెప్పి ముగిస్తాను. నా భార్య, ఆమె తల్లిదండ్రులు షిరిడీ సాయి భక్తులు. ఆమె తాతగారి దంపతులు తరచు షిరిడీకి వెళ్ళి బాబాను దర్శించేవారు. ఆవిధంగా నా భార్య కూడా షిరిడీ సాయి భక్తురాలే. మా పెళ్ళి ముందు పుట్టపర్తిలో తెల్లవారుఝామున కలలో నా భార్యకు కనిపించి, ఒక అత్యంత అందమైన జపమాల సృష్టించి ఇచ్చేరు. ఆమె వారికి పాదాభివందనం చేసింది. ఆ ఆనందంలో ఉండగా తెల్లవారింది. ఆ ఉదయం బాబా మమ్మల్ని ఇంటర్వ్యూకి పిలిచేరు. మేము లోపల కూర్చోగానే మొట్టమొదట స్వామి హస్తచాలనంతో, తనకు కలలో కనబడిన జపమాలే అన్నట్లు అచ్చు అలాంటి

జపమాలే సృష్టించి నా భార్యకిస్తూ, “క్యా! సప్నా సచ్ హువా!” (ఏమి కల నిజమైందా!) అంటూ పలకరించేరు. ఆ అనుభవంతో బాబా తన ఇష్టదైవమేనని రూఢి చేసుకుంది.

ముప్పుయి యేళ్ళు స్వామితో పుట్టపర్తిలోనూ, ఇరవై ఏళ్ళు ముంబైలోనూ, అనేక పర్యటనలలోనూ ఎందరెందరి, ఎన్ని రకములైన మహిమాన్విత అనుభవాలో చూశాను. ఒకప్పుడు బాబా ‘మిరకిల్స్’ని నిరసించేను. ఇప్పుడు నా అజ్ఞానానికి లెంపలేసుకుంటున్నాను. స్వామి ‘మిరకిల్స్’ అనంతం. ఆ అనుభవాలు పొందిన భక్తుల సంఖ్య అనంతం. తర్వాత ఆ భక్తులలో కలిగిన మానసిక పరివర్తన అనంతం. స్వామియొక్క అవతారోద్యమంలో మిరకిల్స్ ప్రభావం అనంతం. స్వామియొక్క సర్వవేద శాస్త్ర సారమైన ప్రబోధాలు శ్రద్ధగా, ఉత్సాహంగా, ఆనందంగా వింటాం. కానీ, నిత్య జీవితంలో మరచిపోయే అవకాశం ఉంది. స్వామి మహిమాన్విత చర్యల ప్రభావం జీవితాంతం మన హృదయాల్లో సుస్థిరంగా ఉండి, మధ్యమధ్య మేల్కొల్పుతూ ఉంటాయి. (రేడియో సాయి వెబ్సైట్ సౌజన్యంతో)

మంకీ మైండ్!

తమాషా అయిన సందేశాత్మకమైన ఈ సంఘటన రాజారెడ్డిగారి బంధువైన డా॥ శివారెడ్డిగారి మాటల్లోనే విందాం:

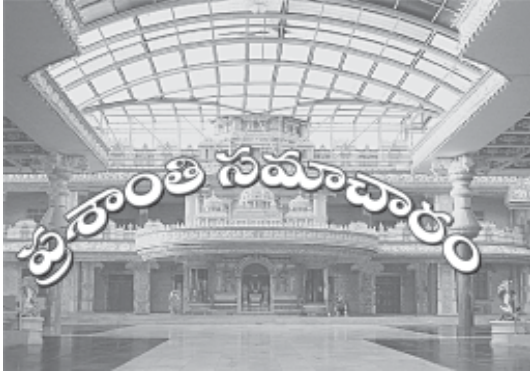
“1969 ఆగస్టులో స్వామి ప్రశాంతి నిలయం నుండి బృందావనం వచ్చేరు. ఆరోజున నేను కూడా అక్కడికి వచ్చేను. మర్నాడు సాయంత్రం స్వామి బృందావన్ వెనుకనున్న పూలతోటలో సిమెంటు తిన్నెపై కూర్చుని ఉన్నారు. కొందరు విద్యార్థులతోపాటు నేను దూరంగా నిలబడ్డాను. స్వామికి అనన్య భక్తులైన శ్రీయుతులు దూపాటి తిరుమలాచార్యులుగారు, ఘండికోట సుబ్రహ్మణ్య శాస్త్రిగారు తదితరులుకూడా అక్కడే ఉన్నారు. స్వామి నన్ను చూసి రమ్మని పిలిచి, సరిగ్గా గుప్పెడు వచ్చి వేరుశనగకాయలు తెమ్మన్నారు. నేను తొందరగా వెళ్ళి దగ్గరలోనే ఉన్న ఒక దుకాణం నుండి వేరుశనగ కాయలు తెచ్చేను. ఆ పొట్లం నుండి స్వామి సరిగ్గా వారి గుప్పెడులోకి తీసుకుని మిగతావి జేబులో పెట్టుకొమ్మన్నారు.

స్వామి కూర్చున్నచోటికి ఎదురుగా 30 అడుగుల దూరంలో మామిడి చెట్టు ఉంది. మామిడి పిందెలు కొరికి తింటూ ఆ చెట్టుమీద ఒక కోతుల మూక ఉంది. అందులో చిన్నచిన్న కోతిపిల్లలు కూడా ఉన్నాయి. స్వామి గుప్పెట తెరిచి ఆ కోతులలో ఒక పెద్ద కోతికి సంజ్ఞ చేసి దగ్గరకు రమ్మని పిలిచేరు. అది పరుగు పరుగున వచ్చి స్వామికి అయిదారు అడుగుల దూరం నుంచి రెండు కాళ్ళమీద నిలబడి వచ్చి స్వామి తెరిచి ఉంచిన తమ గుప్పెట నుండి ఒక వేరు శనగకాయ తీసుకుని వెళ్ళింది. ఈలోగా ఆ వానర సైన్యం ఒక్కొక్కటే దగ్గరకి వచ్చి రెండు కాళ్ళమీద నిలబడి, చిన్న కోతిపిల్లలు సహితం, వాటికేదో ట్రయినింగ్ ఇచ్చినట్లు, ఒక్కొక్క వేరు శనగకాయ స్వామి చేతిలోంచి తీసుకుని మామిడి చెట్టువైపు వెళ్ళిపోయేయి. నేను లెక్కపెట్టేను, మొత్తం చిన్నా పెద్దా 21 కోతులున్నాయి.

ఆ కోతులన్నీ వెళ్ళిపోయేక స్వామి చేతిలో ఒక్క కాయ మిగిలింది. స్వామి నాకు దాన్ని ప్రసాదిస్తూ, “యూ! మంకీ మైండ్! ఆ కోతి వచ్చి నా చేతిలో ఉన్న కాయలన్నిటినీ లాక్కొని వాటిని చెల్లాచెదురు చేస్తుందనుకున్నావు. కానీ, ఆ కోతులు నేను నోరు తెరవకపోయినా నా భావ తరంగ ప్రసార ప్రభావంతో క్రమశిక్షణను పాటించేయి. నేను ఎన్ని ఉపన్యాసాలిచ్చినా, మీరెన్ని విన్నా మీలో ఆ క్రమశిక్షణలో నూరో వంతైనా రాదు” అన్నారు, లేచి వెడుతూ.

“నిజమే మరి. ఎన్నోసార్లు స్వామి తమ దర్శనమైన తరువాత, తమ ప్రబోధ విన్న తరువాత కొన్ని నిమిషాలపాటు నిశ్శబ్దంగా కూర్చుని మననం చేసుకోండి, అంటారు. వెంటనే లేచి వెళ్ళిపోతే మనతోపాటే స్వామి ప్రబోధ ప్రభావం మాయమవుతుంది. పైగా స్వామి ఎన్నిసార్లు చెప్పినా, సత్య ధర్మ శాంతి ప్రేమలను మన నిత్య జీవితంలో ఆచరణయుక్తంగా గౌరవించాలనీ, కామ క్రోధ లోభ మోహ మద మాత్సర్యాలను అరికట్టాలనీ చెప్పిందే చెబుతారన్న విమర్శనా భావం కూడా కలుగుతుంది. కానీ మనం స్వామి ప్రబోధలతో, స్వామి భక్తులుగా మనలో ఎంతటి నైతిక, ఆధ్యాత్మిక పరిణామం కలిగిందో ఆత్మ పరిశీలన చేస్తే తెలుస్తుంది” అంటారు, డా॥ శివారెడ్డి.

(సశేషం)

ఒడిషా భక్తుల పర్తియాత్ర

ఒడిషా నుంచి వచ్చిన 1800ల మంది భక్తులు జులై 5వ తేదీన ఉదయం పుట్టపర్తి పురవీధులలో ఒక పెద్ద రథములో భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారిని, మరొక రథములో జగన్నాథుని, సుభద్రను, బలభద్రుని ఊరేగించారు. భగవాన్ బాబావారి జన్మస్థానమైన శివాలయమునుండి ప్రారంభమైన ఊరేగింపు ద్రమ్మ వాదనతో, జానపద నృత్యముతో, నామసంకీర్తనతో చూపరులను ఆకట్టుకున్నది. ఒడిషా భక్తులు ఆరోజు సాయంకాలం సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను నిర్వహించారు. ముందుగా, ఆ రాష్ట్ర సాయి సంస్థల అధ్యక్షులు నిరాశ్రయులైన వందలాది వరద బాధితులకు గృహాలను నిర్మించి ఇచ్చిన భగవాన్ బాబావారికి కృతజ్ఞతలు తెల్పుకున్నారు. పూరీ పుణ్యక్షేత్రం, పుట్టపర్తి దివ్యక్షేత్రం భాగోళికంగా వేరుగా కనపడినా దైవ భావన దృష్ట్యా ఒక్కటే. పూరీ జగన్నాథుడే భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి బాబా, అన్నారు.

నాటి సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలలో భద్రక్యందలి శ్రీ సత్యసాయి విద్యామందిరం బాలలు 'శ్రీకృష్ణ లీలామాధురి' నృత్యాన్ని ప్రదర్శించారు. చివరగా ఒడిషా సాయి యువత సభ్యులు - మహిళలు, పురుషులు - సంగీత కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించారు.

రష్యా భక్తుల సంగీత విభావరి

జులై 6వ తేదీన సాయం సమయంలో రష్యా, బెలారస్, కజాక్స్తాన్, అజర్బైజాన్, మొదోవా, ఉజ్బెకిస్తాన్, కిర్గిస్తాన్, జార్జియా, ఆర్మీనియా మరియు తజిక్స్తాన్ దేశాల నుండి రష్యన్ భాషను మాట్లాడే సాయి భక్తులు

120మంది పదకొండు గీతాలను, భజన పాటలను పాడారు. "స్వామీ, ఈ కీర్తనను వినండి"తో ప్రారంభమైన ఈ సంకీర్తనలో మానవుని ఆధ్యాత్మిక పథములోని వివిధ మజిలీలు ప్రధానాంశాలు. జీవయాత్రలో అనేక అటంకాలను ఎదుర్కొన్న మానవుడు ఆశావాదియై ఆత్మవిశ్వాసముతో, భగవద్విశ్వాసముతో దైవానికి శరణాగతుడై తన లక్ష్యాన్ని సాధించగలడన్నది ఈ విభావరి అందించిన సందేశం. చివరగా రష్యన్ జాతీయ గీతంతో ఈ కార్యక్రమానికి ముక్తాయింపు పలికారు.

బాలి నృత్య ప్రదర్శన

ఇండోనేషియా, మలేషియా, నేపాల్, సింగపూర్, థాయ్‌లాండ్ భక్తులు ప్రశాంతి నిలయంలో నిర్వహించిన ఆధ్యాత్మిక సమ్మేళనాన్ని ముగిస్తూ జులై 7న బాలి సంప్రదాయ నృత్యమైన 'కేకక్'ను ప్రదర్శించారు. 'కేకక్' బాలిలో ప్రచారములో ఉన్న రామాయణ కథ. భగవాన్ బాబావారి 'రామకథారస వాహిని' ఆధారముగా ఈ నృత్యాన్ని రూపొందించారు. లక్ష్మణునికి, ఇంద్రజిత్తుకు మధ్య జరిగిన యుద్ధ ఘట్టం ఇతివృత్తముగా దీపకాంతుల మధ్య వివిధ హస్త ముద్రలతో, చేతివ్రేళ్ళ శీఘ్ర చలనముతో వీరు చేసిన అభినయం సభాసదులను ఆకట్టుకున్నది.

నర్సింగ్ విద్యార్థినుల కార్యక్రమం

శ్రీ సత్యసాయి ఇన్‌స్టిట్యూట్ ఆఫ్ హైయర్ మెడికల్ సైన్సెస్, వైట్‌ఫీల్డులో బి.ఎస్.సి. పూర్తి చేసుకున్న నర్సింగ్ విద్యార్థినులు భగవాన్ బాబావారికి కృతజ్ఞతలు తెల్పుకుంటూ జులై 9 సాయం సమయంలో సంకీర్తన చేశారు. భగవాన్ బాబా 1992లో గురుపూర్ణిమ పర్వదినాన భవిష్యత్తులో నర్సింగ్ కోర్సు ప్రారంభించనున్నట్లు చెప్పిన విషయాన్ని స్వామి స్వరంలో వినిపించి, అనంతరం సంకీర్తన చేశారు. వైట్‌ఫీల్డు హాస్పిటల్‌లో నాలుగేళ్ళ నర్సింగ్ కోర్సు 2008 లో రాజీవ్ గాంధీ యూనివర్సిటీ ఆఫ్ హెల్త్ సైన్సెస్‌కు అనుబంధ కళాశాలగా ఏర్పడింది. ప్రతి బ్యాచ్‌లోనూ 40 మంది విద్యార్థినులకు ప్రవేశం ఉంటుంది.

అరబ్ భక్తుల పర్తియాత్ర

జులై 10వ తేదీన సాయం వేళలో బెహ్రాయిన్, యునైటెడ్ అరబ్ ఎమిరేట్స్, ఒమన్, ఖతర్, కువైట్, సౌదీ

అరేబియా, టర్కీ, ఇరాన్, సిరియా దేశాలనుండి వచ్చిన భక్తులు, “సర్వధర్మస్వరూప సాయి” అన్న ఇతివృత్తంతో అరబిక్ భాషలో ఆరు కీర్తనలను ఆలపించారు.

సంభవామి యుగే యుగే - బుట్టకథ

శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ విద్యార్థులు జులై 14న మహాభారత యుద్ధాన్ని బుట్టకథగా గానం చేశారు. శ్రీ కృష్ణుని హస్తిన ప్రయాణంతో ప్రారంభమయిన ఈ కథ పాండవుల విజయంతో, ధర్మజుని పట్టాభిషేకముతోనూ, భగవాన్ బాబావారి ‘నా జీవితమే నా సందేశం’ అన్న మార్గదర్శక సూత్రముతోనూ ముగుస్తుంది.

మహాబాబ్ నగర్ భక్తుల సంగీత విభావరి

జులై 15 సాయంకాలం మహాబాబ్ నగర్ నుంచి వచ్చిన భక్తులు సంగీత విభావరి నిర్వహించారు. ముందుగా జిల్లా అధ్యక్షులు సేవాకార్యక్రమాలలో భాగంగా 150 గ్రామాలలో త్రాగునీటి సౌకర్యం కల్పించామని, నారాయణ సేవ, వైద్యసేవలను అందించామని తెలియజేశారు. గణేశ ప్రార్థనతో ప్రారంభమయిన సంగీత విభావరిలో, ‘అమ్మా సాయిమా... నీవు లేని తావే లేదు’ పాట ఆకట్టుకున్నది.

- దివి చతుర్వేది

Calendars 2013

Calendar 2013 with Bhagavan's beautiful multicolour photographs are available for sale. Minimum order quantity for single address is 5 (five). Prices quoted below are inclusive of cost, packing and shipment. Orders with your complete postal address can be sent to Sri Sathya Sai Sadhana Trust, Publications Division, Prasanthi Nilayam - 515134 Andhra Pradesh, India along with cheques drawn in favour of Sri Sathya Sai Sadhana Trust, Publications Division. Specifications and amount payable are given below:

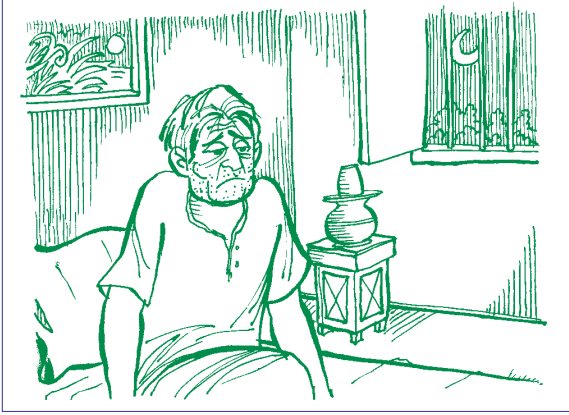

* Calendar Photo corresponds to Code No. 11505

Code	Within India	Qty.	Total	Qty.	Total
11505	Wall Cal. 2013 14x19 4 Sh.-W1	5	₹ 150	10	₹ 255
11506	Wall Cal. 2013 Book 11x22 7 Sh.-W2	5	₹ 300	10	₹ 555
11507	Table Cal. 2013 7x10 13 sh. - T1	5	₹ 285	10	₹ 520
11508	Cal. 2013 Set (1 each of W1+W2+T1)	1 set	₹ 165	2 sets	₹ 285

Code	Overseas	Qty.	Total	Qty.	Total
11505	Wall Cal. 2013 14x19 4 Sh.-W1	5	₹ 535	10	₹ 855
11506	Wall Cal. 2013 Book 11x22 7 Sh.-W2	5	₹ 890	10	₹ 1505
11508	Cal. 2013 Set (1 each of W1+W2+T1)	1 set	₹ 635	2 sets	₹ 990
11507	Table Cal. 2013 7x10 13 sh. - T1	5	₹ 1050		

బ్రమలు - బలహీనత

ఒక వ్యక్తి ఎప్పుడూ ఏదో ఒక అనారోగ్యముతో బాధ పడుతూండేవాడు. అతనికి రాత్రి నిద్ర పట్టేది కాదు. అనారోగ్యానికి కారణం ఏమీ తెలియడంలేదని వైద్యులు చెప్పారు. అతడు కారణాలు వెతకడం ప్రారంభించాడు.

ప్రక్కయింటివానిని ఒకరోజు పిలిచి, “సార్! నా అనారోగ్యమునకు కారణం మీరే. మీ ఇంటిలో ఒక కోడి ఉంది కదా! ఆ కోడి రాత్రంతా అరుస్తూ ఉంటుంది. ఆ అరుపువల్ల నాకు నిద్ర పట్టడం లేదు. రాత్రి పూట నిద్రపోకపోతే ఆరోగ్యం చెడిపోతుంది కదా! మీ కోడిని భద్రంచేసుకొని నాకు ఆరోగ్య భిక్ష పెట్టండి” అని ప్రాధేయపడ్డాడు.

సనాతన సారథి, సెప్టెంబరు 2012

అప్పుడా వ్యక్తి, “సార్! మేము కోడి ఉన్న ఇంటిలోనే ఉన్నాము. మేమందరం బాగా నిద్ర పోతున్నాము. పైగా నా కోడి రాత్రంతా కూయదు. నిజానికి ఏ కోడి కూడా రాత్రంతా కూయదు. ఎప్పుడో తెల్లవారుఝామున కూస్తుంది” అన్నాడు.

అప్పుడా అనారోగ్యంతో ఉన్న వ్యక్తి, “మీరు చెప్పింది నిజమే కావచ్చు. కానీ నేను పడుకొన్నప్పటి నుంచి ఎప్పుడూ కోడి కూస్తుందో అనే చింతలోనే వుంటాను. ఆ చింతనే నాకు నిద్ర పట్టకుండా చేస్తుంది” అన్నాడు.

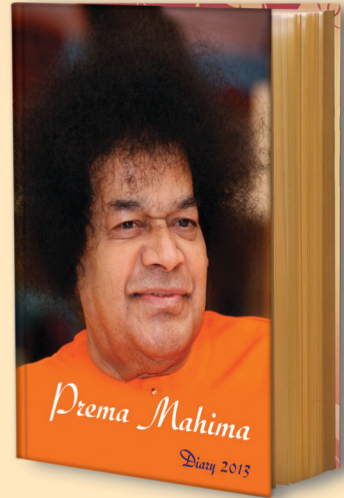
ఈ కథవలన మనము తెలుసుకోవలసింది ఏమిటి? ప్రతి వ్యక్తి కొన్ని భ్రమలకు గురి అవుతూంటాడు. ఆ భ్రమలవలన భయము, దానివలన బలహీనత, అనారోగ్యం ఏర్పడుతుంది. భ్రమ మానవుని చాలా క్రుంగదీస్తుంది.

- బాబా

చిత్రరచన: బి.వి. సత్యమూర్తి

Prema Mahima Diary 2013

Prema Mahima Diary 2013 shrink wrapped (15.2 x 21.5 cm) will be available for sale from the 2nd week of July 2012. 342 pages natural shade maplitho; 24 multicolour photographs in art paper including 12 beautiful Bhagavan's photographs; more than 360 divine sayings. Cost of single copy at our Book Stall Rs 105/-. Packing and postage extra. Minimum order quantity is 5 (five) for single address. For your orders email to orders@sssbpt.org or visit our website.

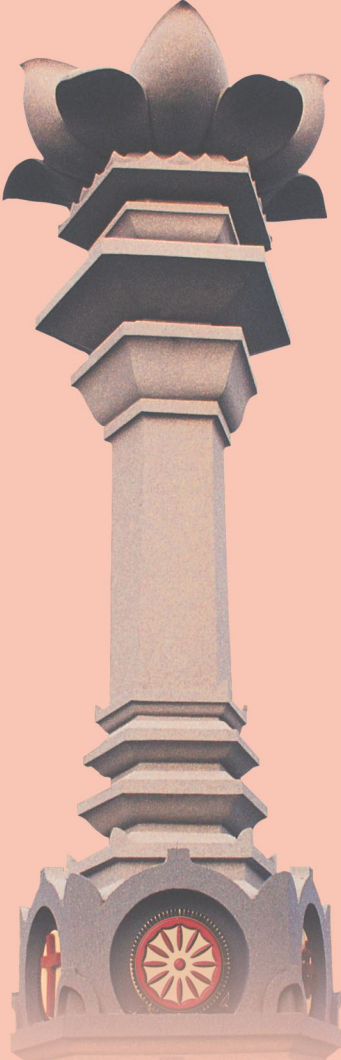

**Code 11557 Amount Payable (in Rupees) = Cost + Postage + Packing
For Overseas by Registered Airmail Parcel**

Qty.	Asia / Africa / Middle East	Australia / New Zealand	Europe	South America	North America
5	₹ 1550	₹ 1790	₹ 1865	₹ 2200	₹ 2090
6	₹ 1745	₹ 2025	₹ 2025	₹ 2485	₹ 2375
7	₹ 1985	₹ 2325	₹ 2400	₹ 2860	₹ 2750
8	₹ 2180	₹ 2560	₹ 2635	₹ 3145	₹ 3035
9	₹ 2375	₹ 2795	₹ 2870	₹ 3430	₹ 3320
10	₹ 2565	₹ 3025	₹ 3100	₹ 3710	₹ 3600

Additional one Diary = ₹ 525.00

Within India – by Registered bookpost: 5 Diaries – ₹ 600, 6 Diaries – ₹ 710, 7 Diaries – ₹ 830, 8 Diaries – ₹ 940, **Additional one Diary – ₹ 145.00**

వార్షిక చందా: రూ॥ 60.00 (భారతదేశంలో)
రూ॥ 550 లేక \$13 లేక £9 (విదేశాలకు)
చందా ఒకటి, లేక రెండు, లేక మూడు
సంవత్సరాలకు స్వీకరింపబడును

‘డాగ్’ కాకూడదు, ‘గాడ్’ కావాలి

ఇతరుల తప్పు పెద్దదైననూ చిన్నదిగా తీసుకోండి, మీ తప్పు చిన్నదైననూ పెద్దదిగా భావించండి. అప్పుడింక మీరు తప్పులే చేయరు. పరులలో ఉన్న మంచిని చూడండి. అప్పుడు మీరుకూడా బాగుపడగలరు. మీలో ఉన్న చెడును చూస్తే మిమ్మల్ని మీరు సరిదిద్దుకోగలరు. కానీ, ఈనాడు పరులలో ఉన్న తప్పులనే వెతుకుతున్నారు. తెలుగులో ఒక సామెత ఉంది: “దుష్టులు తప్పులను వెతుకుతారు, కుక్క చెప్పులను వెతుకుతుంది.” దుష్టునికి, కుక్కకు ఏమీ వ్యత్యాసం లేదు. కనుక, మీరు కుక్కలు కాకూడదు. ‘డాగ్’ కాకూడదు, ‘గాడ్’ కావాలి. మనల్ని మనం చక్కదిద్దుకొని, చేసిన తప్పులు తిరిగి చేయకుండా ఉండాలి. మనం ఏ తప్పు చేసినప్పటికీ దాని ఫలితం మననే బాధిస్తుంది. ఎవరికో చెడ్డ చేస్తున్నామని భావించరాదు. మనకు మనమే చెడ్డ చేసుకుంటున్నాము, మనమే చెడిపోతున్నాము. కనుక, మంచి మనసుతో జీవించాలి.

- బాబా

